

KOKKIKUUKI

2/03

POHJOIS-KARJALAN
MAAKUNTAKIRJASTO

MIKÄÄN AUTOSI OSA EI OLE IKUINEN

**LAADUKKAAT, EDULLISET VARAOSAT
USEIMPIIN AUTOMALLEIHIN
SUORAAN
VARASTOSTA**

ANJALANKOSKI: VaraosaMaailma (05) 317 1192, fax (05) 363 4339
HELSINKI: VaraosaMaailma (09) 777 4262, fax (09) 777 4274 **JOENSUU:**
VaraosaMaailma (013) 254 4144, fax (013) 254 4191, VaraosaMaailma
(013) 254 4177, fax (013) 254 4171 **JYVÄSKYLÄ:** VaraosaMaailma (014)
334 8733, fax (014) 334 8791 **KAJAANI:** VaraosaMaailma (08) 618
0180, fax (08) 612 1480 **KOTKA:** VaraosaMaailma (05) 260 6877, fax

(05) 260 6895 **KOUVOLA:** VaraosaMaailma (05) 311 6449, fax (05) 375 3162 **KUOPIO:** Puijon Varaosa (017) 266 9530, fax (017) 262
4220, VaraosaMaailma (017) 266 9500, fax (017) 266 9506 **LAPPEENRANTA:** VaraosaMaailma (05) 453 1321, fax (05) 415 3248
MIKKELI: VaraosaMaailma (015) 367 530, fax (015) 366 582 **TAMPERE:** VaraosaMaailma (03) 254 5737, fax (03) 254 5739

KORPISOTURI

-lehden juuret juontavat aina päivämäärään 2.4.1960, jolloin Karjalan Jääkäripataljoonan reservinliupseerikurssi n:o 39 oppilaskunta julkaisi oman kurssijulkaisun Vipinä-lehden nimellä. Aiemmin ilmestyneet kurssijulkaisut olivat lähinnä monistenippuja. Kurssi n:o 40 julkaisi oman kurssijulkaisunsa Korpisoturi -nimellä, jolla nimellä se ilmestyi aina vuoteen 1967. Vuosina 1967-1990 lehti ilmestyi Karjalan Jääkäri -nimellä. Vuodesta 1991 alkaen lehti on ilmestynyt nimellä Korpisoturi.

Kannen kuva
Luutnantti Mikko Perön
Graafinen toteutus
Toimitus

Päätöittäjä
everstiluutnantti
Jouni Mattila
Puh. (013) 181 3205
Fax (013) 181 3208
GSM 040 756 6896

Toimitussihteeri
Mari Nyssönen
Puh. (013) 181 3218
Materiaalin käsittely
Jukka Tiihonen
Materiaalivastaava
Taneli Mäkinen
Puh. (013) 181 3221

Taloudenhoitaja
Jari Nousiainen
Puh. (013) 181 3242

Tilaukset, peruutukset ja
osoitteenmuutokset
toimitettava perille kirjallisena
osoitteeseen:
Pohjois-Karjalan Prikaati
Korpisoturi-lehti
PL 5, 80791 KONTIORANTA

Prikaatin ja Killan
nettisivu osoitteella:
www.mil.fi/pkarpr
E-mail: tiedotus.pkarpr@mil.fi

Ulkoasu/taitto:
Toimitus

Painopaikka:
Suomen Painotuote
KM-Yhtymä Oy, Joensuu

Painos 2 500 kpl

Ilmestyminen
kaksi kertaa vuodessa:
helmikuussa ja elokuussa

Tilaukset:
Puh. (013) 181 3242
Irttonumero 8,50 euroa
Vuositilaukset 17 euroa
ISSN 0789-1474

KORPISOTURI

Pohjois-Karjalan Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Prikaatin Kilta ry:n lehti

2/03 SISÄLTÖ

Pääkirjoitus	5
Komentajan kynästä	7
Hyvinvointipalsta/sosiaalikirjuri	8
Papin palsta	10
Pakina	11
Vieraskynä/Ossi Kervinen	12
Vieraskynä/Asko Kohvakka	14
Prikaatissa tapahtuu	16
Korven kätköistä	30
Urheilu ja tekniikka	36
Kiltapalsta	45
Sotilaskotipalsta	54
Kummikuntapalsta	56
AUK:n kurssijulkaisu	59

Myös Teidän tukenanne

KARJALAISEN KULTTUURIN
EDISTÄMISSÄÄTIÖ
puh. 122 155

Kalevala[®]

K O R U

ROHKEA
TYYLIKÄS
PERINTEINEN

Prisman Kultra

KAUPPAKESKUS PRISMA, VOIMATIE 2, PUH (013) 127 820

TERVETULOA PRISMAN KULTAAN!

Hyvät ystävät, tällä kertaa en "filosofoi", sillä nyt on kiitosten ja hyvästijättöjen aika. Siirryn hieman yli vuoden päätoimittajauran jälkeen taas uusiin tehtäviin ja aloitan Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnan esikuntapäällikkönä 1.9.2003. Tehtävä on minulle neljännellä paikkakunnalla jo kuudes sitten syksyllä 1995 yleisesikuntaupseerikurssilta valmistuttuani. Allekirjoittaneen on aika kiittää kaikkia Korpisoturi-lehden syntymiseen kerta toisensa jälkeen vaikuttaneita henkilöitä, niin kirjoittajia, mainostajia kuin taittoon ja painoon osallistuneitakin. Toimenpiteet, joita lehden kehittämiseksi suunniteltiin jäivät nyt pääosin uuden päätoimittajan, tulevan Pohjois-Karjalan Prikaatin esikuntapäällikön everstiluutnantti Matti Karjalaisen tehtäväksi. Tulevaisuuden suunnitelmiin kuuluivat muiden muassa artikkelien lyhentäminen, kuvien määrän lisääminen sekä lehden luettavuuden parantaminen. Toivotan Matille onnea uusissa tehtävissä niin esikuntapäällikkönä kuin päätoimittajana!

Erityiskiitokset haluan antaa kaikille maanpuolustuksen ystäville, yksityisille henkilöille, eri järjestöille sekä yrityksille, joiden kanssa olen saanut toimia niin Pohjois-Karjalassa kuin Pohjois-Savossakin. Teidän kaikkien tuki, niin minulle kuin organisaatiollemmekin, on ollut ensiarvoisen tärkeää tässä vaativassa ja haasteellisessa varusmieskoulutustehtävässä.

Olisin halunnut palvella prikaatissa vielä 1-2 vuotta, mutta esimiehet olivat asiasta eri mieltä, neljä vuotta samassa paikassa (kehityksen jarruna?) riittää kuulemma allekirjoittaneelle. Uudet haasteet ovat siis nyt edessä, hyvä niin. Toivon, että saimme täällä prikaatissa yhdessä aikaan jotain hyvää ja toiminnat kehittyivät sujuvammiksi ja tarkoituksenmukaisemmiksi. Erilaisia uudistuksia kyseisenä aikana tapahtui ainakin kohtuullisen paljon. Toivotan prikaatin henkilöstölle onnea ja menestystä vaativassa tehtävässänne. Lehden kansikuva ei ole sattumaa, se on tarkoituksella valittu, monestakin syystä. Miettikää mitä kuva tuo mieleenne, vaikka nykyajan korpisoturista?

Kiitän kaikkia palvelustovereitani, niin sotilaita kuin siviilihenkilöstöä, yhteisestä

Kuva: Toimitus

ajasta prikaatissa! Sain palvella täällä kahdessa erilaisessa tehtävässä, Karjalan Jääkäripataljoonan komentajana ja hetken esikuntapäällikkönä. Vaikka joukko-osastopalvelusta varusmieskoulutusta antavassa joukossa minulle olikin kertynyt ennen tänne tuloa niin Karjalan Prikaatista kuin Kainuun Prikaatistakin reilusti yli 10 vuotta, on palvelus täällä opettanut taas monia uusia asioita. Yksi on se, että hyvään joukko-osastohenkeen voivat kaikki työntekijät vaikuttaa omalla asenteellaan ja käytöksellään sekä toimimalla kuten organisaatiossa käsketään tai ohjeistetaan. Tuohon henkeen voi yksittäinen työntekijä tai ryhmä "oman tiensä kulkijoita" aiheuttaa myös melkoisia säröjä. Muistakaa siis lukea prikaatin arvotaulua aina silloin tällöin ja toimia sen mukaisesti. Arvotaulu on hyvä ohjenuora niin palkatulle henkilöstölle kuin varusmiehillekin.

Hyvät lukijat, tässä numerossa on annettu palstatilaa Irakin sodan jälkimainingeissa ajankohtaisille asioille, kuten tiedottamiselle ja ABC-aseille. Niistä ovat kirjoittaneet todelliset alansa asiantuntijat. Juttujen tarjonta tähänkin lehteen on ollut erittäin suuri ja siksi olemmekin täyttäneet taas koko varatun sivumäärän. Korpisoturi on lajissaan yksi parhaita lehtiä puolustusvoimissa. Lehden tekemisessä on tukena vaikutusvaltainen ja osaava tukirengasorganisaatio, joka omalta osaltaan helpottaa merkittävästi päätoimittajan ja toimituksen työtä. Kiitän tukirenkaseen kuuluvaa henkilöstöä arvokkaasta työstä lehden hyväksi.

Kiitoksia vielä kerran teille kaikille ja hyvää alkavaa syksyä!

Päätoimittaja
Everstiluutnantti Jouni Mattila

Meillä lamppu palaa
jatkuvasti merkinä siitä, että asiiasi
ovat hyvässä hoidossa.

Jos ja kun.

www.ifvakuutus.fi

If | Joensuun yritysasiakaspalvelut | puh. 010 512 5639
Parhaiten tavoitat meidät kello 9.30–16.30

**JOENSUUN
OSUUSPANKKI**

LEHTOSEN LIIKENNE OY
TEOLLISUUSKATU 6, 80100 JOENSUU 10, PUH. 013-224 493

*Kaikesta
voi tinkiä*
**PAITSI
TYYLISTÄ.**

ELMO SPORT HIKEÄ, EI KYYNELEITÄ
ERA-URHEILU
Kauppakatu 18 Joensuu, p. (013) 227 211. Ma-pe 9.30–18, la 9–14

Pohjois-Karjalan Prikaatin komentaja
Eversti Keijo Simola

Vuoden ensimmäinen puolikas on ollut prikaatissamme tapahtumarikas. Näistä tapahtumista voitte lukea enemmän tämän lehden muilta sivuilta, otan tässä esille vain kansainvälisen ulottuvuuden. Prikaati sai kunniatehtävän olla ulkomaisten sotilasasiamiesten isäntänä heidän talvimatkallaan 19.3.2003. Järjestelyt onnistuivat kaikin puolin hyvin ja saimme niistä kiitosta vierailtamme. Kiitoksia kaikille tapahtuman järjestämisessä avustaneille tahoille, erityisesti Kontiolahden Urheilijoille ja Joensuun kaupungille.

Prikaatiimme kuuluva Karjalan Sotilassoittokunta muutamilla Savon Sotilassoittokunnan jäsenillä ja reserviläisillä vahvennettuna sai tehtäväkseen osallistua ainoana suomalaisena sotilassoittokuntana Ranskassa, Saumurin kaupungissa, kesäkuun lopulla järjestettyyn sotilasmusiikkitapahtumaan. Matka oli ohjelmaltaan erittäin kiivastahtinen ja myös olosuhteiltaan vaativa. Soittokuntamme osoitti kuitenkin matkalla mukana olleen puolustusvoimien ylikapellimestarin arvion mukaan kiistattomalla tavalla olevansa korkeatasoinen ja erittäin ammattitaitoinen soittokunta - myös muiden maiden sotilassoittokuntiin verrattaessa. Näissä kansainvälisissä tapahtumissa olemme pystyneet jälleen kerran vakuuttamaan ulkomaisten edustajat suomalaisen sotilaan ammattitaidosta ja samalla puolustuskyvystämme.

Varusmiesten saapumiserän 2/03 tulovavuus 691 on suurin Kontiorannassa prikaatin

13-vuotisen historian aikana. Selvästi yli kahdenkymmenen prosentin kasvu koulutettavien määrässä edellisiin vuosiin verrattuna on prikaatille merkittävä haaste, sillä majoitustilat, koulutustilat ja -paikat samoin kuin huollon toimialojen kapasiteetti ovat samat kuin aiemminkin. Haastavuutta lisää myös, että prikaatin henkilöstön ja kouluttajien määrät ovat säilyneet ennallaan vahvuuden kasvusta huolimatta.

Esitänkin parhaimmat kiitokseni sekä ammattitaitoiselle prikaatin palkatulle henkilöstölle että motivoituneille ja oppimishaluisille varusmiehille hyvästä työstä ja oikeasta asenteesta kunkin omaan työhön ja tehtävään. Prikaatille asetettujen tulostavoitteiden saavuttamisessa ovat korvaamattomana apuna olleet myös varuskunnassa toimivat sotilaskotisaret ja Puolustushallinnon Rakennuslaitoksen paikallinen henkilöstö.

Suuret kiitokset myös kaikille toimintamme tukijoille ja maanpuolustuksen edistäjille. En voi olla toistamatta jälleen sitä tosiasiaa, että itäisessä Suomessa maanpuolustustyötä arvostetaan ja sitä myös tehdään laajalla rintamalla ja hienolla tavalla. Erityisesti haluan tässä yhteydessä kiittää läheisintä yhteistyökumppaniamme, Pohjois-Karjalan Prikaatin Kiltaa, unohtamatta kuitenkaan niitä monia muitakaan tahoja, joiden toiminta ja tuki on ollut hyvin tärkeä sekä prikaatille että ympäröivän yhteiskunnan maanpuolustustahdolle.

On aika kiittää myös prikaatin esikuntapäällikköä, ja samalla tämän lehden päätoimittajaa, everstiluutnantti Jouni Mattilaa ansiokkaasta työstään sekä prikaatissa että päätoimittajana. Hän on siirtymässä piakoin eli 1. syyskuuta kuluvaan vuoteen uusiin tehtäviin Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnan esikuntapäälliköksi. Kiitoksia!

Onnittelen tämän lehden loppupuolella esiteltyjä aliupseerikurssilta numero 28 valmistuneita ryhmänjohtajia, muilta kursseilta valmistuneita aliupseereita sekä reserviupseerikurssilta 222 valmistuneita upseerikokelaita hyvin suoritetusta kurssista ja nykyisistä vaativista johtajatehtävistä. Teillä on osaltanne suuri vastuu johtami-

enne joukkojen suorituskyvyn ja palvelusmotivaation kehittämisessä. Suhtautukaa saamaanne tehtävään tämän edellyttämällä vakavuudella ja muistakaa, että koulutus saa olla, ja usein sen pitääkin olla, kovaa, mutta aina kuitenkin ammattitaitoista ja asiallista.

Erietyiset onnittelet esitän saapumiserän 2/03 alokkaille 23.8. Leppävirralla annettavasta sotilasvalasta tai vakuutuksesta sekä jääkäreiksi nimittämisestä. Edessänne on erikoistuminen kunkin omaan tehtävään. Tavoitteenamme on, että saamaanne koulutuksen myötä harjaannutte yhdessä johtajienne kanssa hyvähenkisiksi sodan ajan joukoiksi, jotka muun muassa hallitsevat toiminnan yksittäisenä taistelijana, ryhmänä, joukkueena ja kompaniana. Tämä koulutus pyritään antamaan teille niin hyvin, että tulette myös itse uskomaan ja luottamaan omiin kykyihinne selviytyä tehtävistänne poikkeusoloissa, tarvittaessa ja äärimmäisessä tapauksessa jopa sodan aikana. Antamamme koulutus ei yksinomaan riitä tähän tavoitteeseen pääsemiseksi, vaan tarvitaan myös teidän tahtoanne ja sitä oikeanlaista "porukkahenkeä", johon kuuluu muun muassa heikompien kavereiden tukeminen.

Osoitan onnitteletni myös syyskuun 1. päivänä aloittavalle prikaatin uudelle esikuntapäällikölle ja samalla Korpisoturin mitä todennäköisimmälle uudelle päätoimittajalle, everstiluutnantti Matti Karjalaiselle, joka on monille meistä ennestään tuttu. Onnittelen häntä nimenomaan siitä, että hän on tullut valituksi prikaatimme esikuntapäällikön vaativaan ja hienoon tehtävään sekä samalla tähän hienoon joukkoon.

Hyvä yhteistyökumppanimme, Kontiolahden kunta täyttää kuluvaan vuonna 130 vuotta. Onnittelen vielä kerran juhlivaa kuntaa sekä juhluvuoden että myös uudelle tuhatluvulle, 12 000, kasvaneen väestömäärän ja "Suomen luovin kunta" -tittelin johdosta. Olen varma siitä, että tiivis yhteistyömme Kontiolahden kunnan kanssa on jatkossakin molempia osapuolia hyödyttävää.

Hyvää ja antoisaa loppukesää ja syyskuuta kaikille!

Palveluksensa keskeyttänyt varusmies, syrjäytyvä nuori

Kuvan varusmies ei ole keskeyttänyt palvelustaan. Kuva: Toimitus

Palvelusmotivaatio-ongelmat vaikeasti ratkaistavissa

Sosiaalikuraattorin työstä tulee varmasti useimmille mieleen, että kuraattori neuvoo varusmiehiä taloudellisissa ongelmissa tai opiskeluun ja asumiseen liittyvissä asioissa. Niitä onkin lukumäärällisesti asiakaskäynneistä eniten, mutta paljon haastavampia-kin asioita työtehtäviin kuuluu tänä päivänä yhä useammin. Varusmiespalveluksensa keskeyttää prikaatissa nykyisin 10-15 % palvelukseen astuneista nuorista. Tästä joukosta yli puolella on syynä mielenterveydelliset häiriöt. Palvelusmotivaatio-ongelmia voi aiheuttaa esimerkiksi ettei varusmies ole päässyt haluamaansa sotilaskoulutukseen tai palvelusajaksi on määrätty jotain muuta kuin mitä varusmies itse on toivonut. Myös erilaiset pelot, sopeutuminen sotilaskuriin, esimiehiin, järjestykseen ja aikatauluista kiinnittämiseen sekä yksityisyyden väheneminen tuottavat osalle sellaisia sopeutumis-

ongelmia, että palvelus joudutaan keskeyttämään. Palvelusmotivaatio-ongelmat ovat vaikeasti autettavia ja siinä kuraattorin, yksikön päällikön ja lääkärin saumaton yhteistyö on asiakkaan kannalta ensiarvoisen tärkeää. Jos palvelusmotivaatio-ongelmista kärsivä varusmies kiertää lääkintähuoltokeskuksen, perusyksikön ja kuraattorin toimiston välillä päivästä tai viikosta toiseen, ei järjestelmä toimi. On tilanteita, jolloin on paikallaan antaa ajan kuluja ja seurata tilanteen kehittymistä, mutta myös tilanteita, jolloin päätöksen lykkääminen pahentaa tilannetta varusmiehen ja perusyksikönkin kannalta kohtuuttomasti.

Taustalla siviilihuolia

Joskus myös siviilistä kantautuvat huolet ja murheet ovat syynä, ettei varusmies jaksakaan palveluksessa keskittyä ja sairaspäiviä alkaa olla enemmän kuin rivissäolopäiviä. Mitä tehdä, jos varusmiehen elämäkumppani on sekaantunut huumeisiin ja huumevelkojat kiertelevät öisin kotitalon kulmilla kirveen kanssa vaatimassa saataviaan tai jos varusmiehen äiti on alkoholisoitunut eikä pysty huolehtimaan varusmiehen pikusisaruksista? Entäpä, jos kotona on nuori vaimo kaksosvauvojen kanssa eikä vaimo jaksakaan väsymykseltään huolehtia itsestään saati sitten lapsista? Omaisia ei asu paikallaan eikä kodinhoitajaa löydy paikalle, yöhoitovapaita ei järjestelmämme tunne. Myös varusmiehen vanhempien ja isovanhempien vakavat, äkilliset sairastumiset tai menehtymiset voivat johtaa suuriin ongelmiin kotona ja ne heijastuvat luonnollisesti varusmiehen palvelukseen monin eri tavoin. Puhumattakaan millaiseen myllerrykseen nuori joutuu, jos vanhemmat ilmoittavat avioerostaan ja muuttamisesta erilleen. Tässä muutamia koskettavia esimerkkejä varusmiehen elämän karusta todellisuudesta!

Tärkeää on saada yhteistyö sujuvaksi varuskunnassa, mutta yhtä tärkeää on myös saada yhteistyöverkostot auki kuntiin. Yhteistyömallit huume-, päihde- ja mielenterveysasioissa on saatava toimiviksi.

Koulukiusaamisen jäljet armeijassa

Yksi asiakasryhmä, jota kuraattorina koetaan silloin tällöin, on koulukiusatut nuoret. Koulukiusaamisesta on viime vuosina puhuttu paljon tiedotusvälineissä ja koulut ovat myös kiinnittäneet huomiota asiaan, mutta tuskinpa koskaan päästään ihannetilään, ettei ilmiötä olisi. Se, miten koulukiusaaminen ihmisen psyykkeeseen vaikuttaa, olisi varmasti psykologin kerrottava, mutta varusmiesten kertomuksista ilmenee, että kiusaamisen jäljet sydämessä, itsetunnossa ja mielessä kestävät vuosia. Armeijaan tullessa useimmilla on peruskoulun yläasteesta aikaa jo viitisen vuotta ja ala-asteesta kymmenen, mutta pelko sydämessä elää vieläkin joka päivä. Tunne siitä, että minusta ei ole mihinkään, en ansaitse mitään hyvää tai pelko, että sama "painajainen" alkaa uudelleen, jos entinen koulukiusaaja sattuu samaan komppaniaan. Joistakin ihmisistä pelko on saanut yliotteen ja hallitsee elämää siten, että varusmiespalvelus jää suorittamatta. Toiset tulevat palvelukseen ja lannistuvat ensimmäisten vastoinkäymisten jälkeen. Sitkeimmät suorittavat palveluksensa kerralla kunniakkaasti loppuun ja poistuvat hivenen itsevarmempina sotilaspassi kädessään armeijan portista.

Varusmiespalveluksen keskeyttämisen syitä on tutkittu muutamissa tutkimuksissa. Yhdessä niistä on todettu johtopäätöksenä yhden keskeyttäjäryhmän olevan juuri koulukiusatut. Muita keskeyttäjiä ovat päihdeongelmaiset, lyhytjänteiset ja heikon itseluottamuksen omaavat nuoret.

Monet koulukiusatuista ovat hyvin perhe-
sidonnaisia ja hiljaisia nuoria, jotka viih-
tyvät pääasiassa kotonaan ja sosiaalinen
kanssakäyminen muiden nuorten kanssa on
jäänyt vähäiseksi. Peruskoulun jälkeen nuori
on ollut kotona useita vuosia ja ammatin
hankkiminen on jäänyt. Aikaa on vietetty
paljon tietokoneiden virtuaalimaailmassa.
Itsetuntemuksen ja rohkeuden kasvattami-
nen on aloitettava pienin askelin ja ilman
kannustavia tukijoukkoja se ei onnistu! Per-
heen tuki on hyvin tärkeää, mutta kaikilla
ei ole perhettä tukemassa. Ehkäpä mekin,
puolustusvoimien palveluksessa olevat
henkilöt, voimme tukea ja kannustaa nuorta
sinä aikana, kun hän suorittaa varusmies-
palvelustaan.

Voiko varusmies joutua armeijassa palvelustove- reidensa kiusaamisen koh- teeksi?

Yleensä kiusaaminen armeijassa on paljon
pienimuotoisempaa kuin kouluissa, koska
kaikki ovat jo täysi-ikäisiä ja positiivisen
yhteishengen luominen alkaa ensimmäisinä
palveluspäivinä. Kiusaaminen voi ilmetä
palveluksessa lähinnä syrjimisellä tai mi-
tätöimisellä. Varusmies huomaa ”jäävänsä”
joukosta pois, joutuu istumaan yksin joka
kerta ruokaillessa, kuulee tupakavereiden
naureskelevan itselleen tai joku huomaut-
telee ilkeästi jostakin erityispiirteestä
(hitaudesta/kömpelyydestä/ulkoisesta
olemuksesta). Kiusaaminen on siis psyyk-
kistä, mutta sattuupa joskus poikajoukossa
tönnömistä ja fyysisellä väkivallalla uhkaa-
mistakin. Meillä varuskunnassa tosin asiaan
puututaan välittömästi, jos kiusatuksi jou-
tunut tuo asian henkilöstön ja esimiestensä
tietoon.

Uusi toimintatapa kuntien kanssa nuorten syrjäytymi- sen ehkäisemiseksi

Nuorten yhteiskunnasta syrjäytymisen
ehkäisemiseksi on monissa kunnissa tehty
paljon töitä. Syrjäytymisen riskiryhmiä
ovat työttömät, mielenterveysongelmaiset,
päihdeongelmaiset, ylivelkaantuneet ja
asunnottomat sekä haavoittuvissa oloissa

Kuva: Toimitus

elävät lapset ja nuoret. Pohjois-Karjalan
Prikaati on myös luomassa uusia yhteis-
työmalleja varusmiesten kotikuntien kanssa
syrjäytymisen ehkäisemiseksi. Varusmies-
palveluksensa keskeyttävistä varusmie-
histä on jatkossa tarkoitus lähettää tieto
varusmiehen kirjallisella suostumuksella
kotikuntaan. Kotikunnan tehtäväksi (kun-
nan yhdyshenkilö/sosiaalityöntekijä) jäisi
ottaa yhteyttä nuoreen ja motivoida hänet
työelämään, työharjoitteluun, opiskelemaan
tai muuhun kuntoutukseen siksi ajaksi, kun
hänen palveluskelpoisuusluokkansa on E, eli
kun hänet on määräaikaaisesti vapautettu
palveluksesta jonkin ohimenevän sairauden
tai vamman vuoksi. Tähän asti kuntoutuk-
seen tai erilaisiin aktiivisiin toimenpitei-
siin osallistuminen on ollut pitkälti nuoren
itsensä varassa ja tuloksena on harmittavan
usein ollut työttömänä oleskelua ja syrjäy-
tymiskierteen alkaminen, toisilla jopa sen
kihtyminen. Palveluksen jatkaminen E-luo-
kan jälkeen on monien kohdalla vaikeaa.
Kahden vuoden aikana nuori on esimerkiksi
ehtinyt velkaantua lisää tai passivoitua niin,

ettei palveluksen suorittaminen onnistu toi-
sellakaan yrittämällä.

Prikaatissa järjestettiin 23.5.2003 tiedo-
tustilaisuus rekrytointialueemme kunnille
uudesta ”Saattaen vaihto”- toimintatapa-
mallista. Kunnista osallistui tilaisuuteen
15 sosiaalityöntekijää tai yhdyshenkilöä.
Heidän suhtautumisensa yhteistyöhön oli
myönteistä. Yhteiset asiakkaat - varus-
miehet - ovat kuntia ja puolustusvoimia
yhdistävä tekijä, jonka vuoksi yhdistämme
voimamme. Nuorten syrjäytymisen ehkäise-
miseksi puolustusvoimilla on merkittävä
rooli tässä yhteiskunnallisessa tilanteessa
(työttömyys, rikollisuus, huumeet). Teh-
käämme tässä asiassa parhaamme, sillä
tulevaisuus on nuoremme käsissä!

Aurinkoista ja lämmintä kesää kaikille lu-
kijoille!

Sosiaalikirjuri Anne Laitinen

”Kuka minä olen?”

Tammikuun alussa sain Pääesikunnasta puhelinsoiton, jonka keskeinen sanoma oli selkeä. ”Tulen esittämään sinua Pohjois-Karjalan Prikaatin sotilaspapin virkaan”, soittaja oli kenttäpiispa Hannu Niskanen. Hänen esittelystä Puolustusvoimain komentaja määräsi minut 1.6. alkaen prikaatin sotilaspastorin tehtävään.

Asun perheineni Ilomantsissa. Meitä on kuusi, tosin vanhin lapsistamme aloitti juuri varusmiespalveluksensa Onttolassa, eikä siten enää ole joka-aikaisessa ”muonavahvuudessamme”. Vaimollani Helillä on Ilomantsissa työpaikka ja lapsilla koulunsa. Perheelle on viiden vuoden aikana syntynyt myös vahvat ilomantsilaiset harrastussiteet. Työmatkaa Ilomantsista tietysti kertyy, mutta matkan aikana on mahdollisuus olla puhelimitse tavoitettavissa, erityisesti varusmiehiä varten. Samoin autolla ajaessa on hyvä ajatella asioita, eikä sekään liene ihan turha puuha.

Ensi vuodenvaihteessa tulee kaksikymmentä vuotta siitä, kun kunnioittamani edesmennyt piispa V.J. Malmivaara vihki minut papiksi Kuopion tuomiokirkossa. Rautavaaran, Frankfurtin ja Ilomantsin kautta on tieni kiertynyt tälle paikalle. Rautavaaralla olin kirkkoherrana, Saksassa ulkosuomalaistyön pappina ja tänne Kontiorantaan siirryin Ilomantsin seurakunnan kappalaisen virasta, jota ehdin hoitaa viitisen vuotta. Olen aina pitänyt työskentelystä nuorten parissa, ja iän myötä myös perhe- ja miestyö ovat tulleet tärkeiksi papin työni osa-alueiksi. Jo nuorena pappina kirkkoherran tehtävässä

sain olla yhteydessä veteraanien kanssa ja tämä yhteydenpito on jatkunut. Tiedän, että näitäkin papintyön osa-alueita kohtaan tässä ympäristössä.

Tavoitteenani on olla läsnä siellä missä henkilöstö ja varusmiespalvelustaan suorittavat ovat eli mukana arjen toiminnoissa, myös maastossa. Vihreä palveluspuku tulee kulumaan päälläni, eikä hien nouseminen pintaan fyysisten suoritusten vuoksi ainaakaan tässä vaiheessa pelota. Toivon voivani tehdä luontevaa yhteistyötä niiden henkilöiden kanssa, jotka omalta osaltaan huolehtivat varusmiesten (ja myös henkilöstön) henkisestä hyvinvoinnista. Koetan myös olla sillä tavoin aidosti läsnä, että tarvittaessa puoleeni voi kääntyä niin varusmiespalvelustaan suorittava nuori kuin henkilöstökin. ’Sielunhoito’ on monen mielestä vähän liian juhlallinen ja muodollinen sana, mutta kuunnellen, keskustellen ja Jumalan sanasta ohjeita ja apua etsien tahdon olla paikallani tämän yhteisön keskellä; sielunhoitajana.

Koen sotilasyhteisön jumalanpalvelukset ja hartaudet ensiarvoisen tärkeiksi tilaisuuksiksi. Niillä tulee olemaan hyvin keskeinen merkitys työssäni. Se, kuinka ja missä juma-

lanpalvelusta vietetään, on sitten yhteisen sopimisen ja tilannetajun kysymys, jossa haluan toimia luovalla ja joustavalla tavalla. Ortodoksisuus on täällä Itä-Suomessa luonteva osa elämää, Ilomantsissa on ollut hyvä toimia yhdessä toisen kansankirkkomme edustajien kanssa ja sama jatkukoon täällä sotilasyhteisössäkin.

Oma erityispiirteensä on Pohjois-Karjalan Rajavartioston kuuluminen työalueeseeni. Rajalla palvelevien varusmiesten oppituntien ja muun ohjelman lisäksi koen tärkeäksi yhteydenpidon Rajan henkilöstöön mahdollisuuksien mukaan koko Pohjois-Karjalan Rajavartioston laajalla toimialueella.

Työ- ja elämäkokemuksen karttuessa olen yhä enemmän oppinut arvostamaan kirkon työn mahdollisuuksia yhteiskunnan toimintojen keskellä. Tätä kansankirkon työtä eräässä parhaista merkityksistään on puolustusvoimien kirkollinen työ. Innolla ja uteliaana olen tullut tähän työhön ja saanut erittäin avoimen ja myönteisen vastaanoton. Tästä minun on hyvä jatkaa!

Sotilaspastori Juha Eklund

Palkkausjärjestelmät kehittyvät - ja ihmiset niiden mukana

Palataanpa hieman ajassa taaksepäin. Eletään vuotta 2002. Puolustusvoimien henkilöstö on väijäämättömästi etenemässä kohti sateenkaaren pästä löytyvää aarrearkkua. Olemme siirtymässä uuteen palkkausjärjestelmään, jossa palkka koostuu henkilön suoritusarvioinnin perusteella maksettavasta HENKI-osasta ja tehtävän vaatavuuden perusteella maksettavasta VAATI-osasta.

Vaikka tehtävä tuntuu mahdottomalta, haluan olla siinä retkikunnassa, joka löytää aarrearkun. Pohjatyo aarteen löytämiseksi on aloitettava heti eikä kuun viimeinen päivä, eli on pelkkää viisautta ennakoita tuleva tilanne. Etsikkoaika on käytettävä huolella. Vähään tyytyvät saakoot sen, mitä ylhäältä armeliaasti saatetaan antaa.

Työtehtäväni kuvaukseen minun on paneuduttava nyt oikein tosissani. Siinä ei ole - himskatti viekoon - tähän asti mainittu tehtävistäni kuin murto-osa. Niiden perusteella laadittu tehtäväni VAATI-luokka on sen vuoksi selkeästi liian matala. Vastuu, työn itsenäisyys, työn aiheuttamat henkiset ja fyysiset rasitukset sekä hoidettavien tehtävien runsaus on kuvattu aivan liian puutteellisesti. Ne on kirjoitettava mahdollisimman tarkasti esimiehille tiedoksi ja uudelleen arvioitavaksi.

Vastuuni: Vastaan periaatteessa kaikesta tai olen vähintään osavastuussa kaikesta. Työni itsenäisyys: Jos ihan rehellisesti ajattellaan niin ilman esimiehiä tulen mainiosti toimeen - he tosin tarvitsevat hyviä kannottojani asioiden eteenpäin viemiseksi. Työkaverit ovat hyviä olemassa ainakin saunailoissa, he tosin tarvitsevat minua päivittäin selviytyäkseen töistään edes välttävästi. Henkinen ja fyysinen kuormitukseni ja teh-

tävien runsaus: Työtehtävieni vaikeudesta, raskaudesta ja ankaruudesta huolimatta selviydyn järjestelykykyini, tietojeni ja taitojeni avulla.

Tehtäväni ja sen vaativuutta voisi kuvata sanallisesti paljon tarkemmin, vaikkapa seuraavasti:

”Joka ilta edessä olevaa työpäivää peläten ja samalla vastaten henkilökohtaisesti omasta maata menostani, joudun omatoimisesti ja itseäni säästämättä laittamaan herätyskellon soimaan, jotta heräisin tämän täysin itsenäisesti hoidetun toimen ansiosta riittävän ajoissa ennen täynnä ongelmia olevaa työpäivää. Henkistä kuormitusta lisäävät omalta osaltaan yön aikana lähimmistä esimiehistäni ja heidän minulle säilyttämistään tehtävistä näkemäni unet. Näihin painajaisiin saatan herätä yön aikana useita kertoja. Joka työpäivä joudun omatoimisesti laittamani ja syömäni aamupalan jälkeen tulemaan töihin omalla autollani henkisesti ja fyysisesti raskaan, useiden kilometrien mittaisen taipaleen taistellen rattiin nukahtamista vastaan ja hirvivaaralle alttiina. Työpaikalle mentyäni vastaan täysin itsenäisesti esimieheni haltuuni uskonnilla avaimilla toimiston oven avaamisesta henkisen paineen alla, joka on seurausta esimiehen omista tehtävistä, jotka hän on jättänyt minun tehtäväkseni työpöydälleni. Omat ylivoimaisiltakin tuntuvat tehtäväni olen toki aina tehnyt kiitettävän laadukkaasti edellisen työpäivän aikana. Pukeuduttuani itsenäisesti ja täydellisesti Yleisen Palvelusohjesäännön mukaisesti joudun päivän kestäessä työskentelemään ankarasti karuissa ja ankeissa toimisto-olosuhteissa, koko ajan kaikesta vastaten, johtaen, ratkaisten, esitellen, suunnitellen, valmistellen, käsitellen, osallistuen, pitäen yhteyttä, seuraten, ohjaten, ohjeistaen, koordinoi-

den, valvoen sekä kehittäen. Työpäiväni päättymisen ratkaisun liukuman puitteissa ratkaisusta kokonaisvastuun ottaen. Töistä lähtiessäni joudun vielä pitämään yhteyttä päivittäisiin asiakkaisiini eli työtovereihini sanomalla heille: - Huomiseen.”

Esimiehen kanssa käytävään kehittämisseskusteluun on mentävä aivan uudella asenteella, sillä keskustelun suoritusarviointihan ratkaisee, himskatti viekoon, tulevan palkan HENKI-osan (= max 37%). Arvosanat on saatava nousemaan. Esimiehen on viimeinkin huomattava, että selviydyn erinomaisesti valtavasta tyourakastani, tuloksellisuus ja työn laatu ovat korkeita, tietotaidon laajuus ja syvyys mitä parhaita menetelmien ja tekniikoiden hallinnasta puhumattakaan, ja että tunnen myös muiden osa-alueet paremmin kuin niiden varsinaiset hoitajat. Vuorovaikutustaitoinen, yhteistyökykyinen toimintani tulee myös huomata, puhumattakaan taidostani järjestellä omani ja muiden työt sekä ratkaista mitä vaikeimmatkin ongelma- ja ristiriitatilanteet. Kehittämisalueita ei pitäisi juurikaan ilmetä eli siinä mielessä keskustelu olisi osittain jopa turha.

Olisikohan tässä kaikki? Ai niin, meinasi unohtua. Tähän asti minulta on jäänyt kokonaan tuomatta esille aktiivinen osallistumiseni työn ulkopuolella yhteiskunnan eri saroilla; lautakunnissa, elimissä, vapaaehtoistyössä, kirkkokuorossa, ravivetopoprukassa ja kyykkäjoukkueen vetäjänä sekä jäsenenä sotahistoriallisilla retkillä Viipuriin ja Pietariin. Nehän kaikki jossain määrin palvelevat ammatissani selviytymistä, kuten esimerkiksi toimintaa hevosotolautakunnassa, ilmoittautumisvalmiutta esimiehen kysellessä vapaaehtoisia, varsikäsikranaatin heittoa sekä hakeutumista työterveyshuoltoon.

Nyt pitäisi lopultakin olla kaikki palkanmaksun perusteet oikein. Viis ikälisistä ja muista kehityksen jarrujen maksuperusteista. Constantem decorat honor - kunnia kestävän palkka. Ryhdikkäästi ja kehitykseen myönteisesti suhtautuen paksumpia tilipusseja odottelemaan.

T: Ahti Korhonen

Uudet ohjeet poikkeusolojen tiedottamiseen

Irakin tiedotusministeri, iloisella ilmeellä valehdellut upseeri, antoi kevään sodan aikana erinomaisen esimerkin koko maailmalle siitä kuinka poikkeusolojen tiedottaminen voi totaalisesti epäonnistua. Hänen viesteistään puuttuivat kaikki hyvän tiedottamisen elementit: avoimuus, luotettavuus, tasapuolisuus ja ymmärrettävyys. Eurooppalaisessa kulttuurissa asiat hoidetaan toisella tavalla. Tiedottamiseen suhtaudutaan asian vaatimalla vakavuudella, niin kuin pitääkin.

Ossi Kervinen

Kuva: SA-kuva

Valtioneuvoston kanslia on juuri julkaissut uuden poikkeusolojen tiedotusohjeen. Se täydentää poikkeusolojen tiedotuksen yleisohjetta, joka sisältyy vuosi sitten annettuun valtioneuvoston viestintäsuositukseen. Uusi poikkeusolojen tiedotusohje korostaa tiedotuksen koordinoitua koko valtionhallinnossa ja samalla se tuo esiin tarpeen kehittää entisestään siviili- ja sotilasviranomaisten sekä myös viranomaisten ja joukkoviestimien yhteistoimintaa.

Valtionhallinnon viestintäsuosituksen mukaan viranomaisviestinnällä pitää pyrkiä avoimeen, luottamusta herättävään ja tehokkaaseen hallintoon. Myös poikkeusoloissa tiedotuksen perusvaatimuksina ovat luotettavuus, avoimuus ja aktiivisuus. Pää tavoitteena on "kertoa kansalaisille heidän oikeuksistaan ja velvollisuuksistaan sekä pitää heidät ajan tasalla vallitsevista tilanteista, viranomaisten päätöksistä ja toimista sekä Suomea koskevista ratkaisuksista".

Nyt julkistettu poikkeusolojen tiedotusohje käsittelee valtakunnallisen ja alueellisen tiedotuksen periaatteita ja järjestelyjä sekä niihin liittyvää varautumista ja koulutusta.

Poikkeusolojen tiedottamisen periaatteet

Poikkeusolojen tiedotuskäytännön pääperiaatteena on tiedotusvastuun säilyminen omasta toimialasta sota- tai kriisitilanteissa mahdollisimman pitkään kullakin viranomaisella itsellään. Jos kriisi syvenee, tiedotusvastuuta voidaan joutua siirtämään joko osittain tai kokonaan erityisviranomaisilta valtioneuvoston tiedotusyksikölle. Tiedotusta ei kuitenkaan voida keskittää ilman valtioneuvoston päätöstä. Valtioneuvosto voi tehdä tällaisen päätöksen valmiustilalain nojalla.

Siviili- ja sotilasviranomaisten yhteistoi-

minta taataan sillä, että valtioneuvoston tiedotusyksikkö pitää tiiviisti yhteyttä Pääesikunnan tiedotusosastoon. Pääesikunnan tiedotusosaston päällikkö nimetään valtioneuvoston tiedotuspäällikön johtamaan tiedotuksen yhteistyöryhmään.

Viimeistään puolustustilalain tultua voimaan valtakunnallista tiedotusta keskitetään edelleen perustamalla Valtion Viestintäkeskus (VVK).

Lääninhallituksilla on päävastuu alueellisen tason tiedottamisesta. Alueellisen tiedotuksen tehtävänä on "turvata toimialueen asukkaille ja elinkeinoille valtakunnallista tiedotusta yksityiskohtaisempaa ja paikalliset tarpeet huomioon ottavaa tietoa". Lääninhallituksilla on oman toimialansa tiedotuksen ohella vastuu alueellisen tiedotuksen yhteensovittamisesta niillä aloilla, jotka koskevat useita viranomaisia. Siviili- ja sotilasviranomaisten yhteistoimintaa johtavat maaherra ja maanpuolustusalueen

komentaja. Lääninhallitus ja maanpuolustusalueen esikunta toteuttavat ja koordinoivat sitä. Lääninhallituksen viestintä- tai tiedotuspäällikkö ja maanpuolustusalueen tiedotuspäällikkö vastaavat tiedotusta koskevista asioista.

Sotilasviranomaisten tiedotus poikkeusoloissa

Puolustusvoimat tehostaa tiedotustoimintaansa kriisin kiristyessä muiden viranomaisten tavoin. Sotaa lievemmissä poikkeusoloissa päätehtävänä on tiedottaa sotilaallisesta yleistilanteesta ja puolustusvoimien omasta toiminnasta. Pääesikunnan päällikön alaisuudessa toimiva pääesikunnan tiedotusosasto ohjaa puolustusvoimien tiedotuksen suunnittelua ja käytännön toteuttamista.

Kriisin kiristyessä perustetaan Pääesikunnan tiedotuskeskus. Toiminnallisuudeltaan samantapaiset tiedotuskeskukset perustetaan tuolloin myös maanpuolustusalueille, meri- ja ilmavoimiin sekä Puolustusvoimien Materiaalilaitoksen esikuntaan. Pääesikunnan tiedotuskeskus vastaa puolustusvoimien valtakunnallisesta tiedottamisesta ja osallistuu tiedotustehtävillään psykologiseen puolustukseen valtion viestintäkeskuksen ohjeiden ja määräysten mukaisesti. Muut tiedotuskeskukset hoitavat oman toimialansa tiedottamista pääesikunnan ohjeistuksen ja oman johtoportaan tarpeiden mukaisesti.

Sotilasläänin ja -yhtymään voidaan tarveharkinnan pohjalta perustaa tiedotuskeskus tai niiden esikuntaan kuuluva tiedotustoitto. Paikallisten sotilasviranomaisten tehtävänä on tiedottaa omasta toiminnastaan sekä maanpuolustustyön yhteensovittamiseen liittyvistä asioista. Kriisin syvetessä tämä työ jatkuu yhteistoiminnassa alueella toimivien siviiliviranomaisten kanssa.

Haasteet puolustusvoimien tiedotukselle

Jotta puolustusvoimat pystyisi kunnialla hoitamaan poikkeusolojen tiedotusohjeen asettamat vaatimukset, on tehtävä vielä paljon työtä. Pääesikunnalle, aluetason

johtoportaille, puolustushaaroille ja materiaalilaitokselle määrätty tiedotuskeskus-konsepti on saatava toiminnalliseksi kahden seuraavan vuoden aikana, pääesikunnassa ensi vuoden alussa ja muualla vuoden 2005 alusta. Tämä edellyttää nopeita toimia päätoimisten tiedottajien nimittämisessä ja reservin sijoittamisessa. Jos ja kun tiedotuskeskuskonseptiä on tarve käyttää sotilaslääneissä tai suuremmissa yhtymissä, on niiden pikimmiten ryhdyttävä samaan työhön.

Tiedotustoiminta ei saa koskaan olla muusta toiminnasta erillään. Tiedottamisvastuu yhtyy johtamisvastuuseen ja siksi tiedotustoiminta on sisällytettävä kaikkiin toimintasuunnitelmiin niiden toteuttamista ja vaikutusta edistävänä tekijänä.

Parhaiten tiedotustoiminta voitaisiin hoitaa organisoimalla tiedottajat suoraan johdon alaisuuteen kuten Pääesikunnassa, missä tiedotusosasto on Pääesikunnan päällikön alainen itsenäinen osasto.

Tiedottamisesta viestintään

Valtioneuvoston kanslian määrittelyn mukaan tiedottamisella tarkoitetaan yksisuuntaista, viranomaisten omasta aloitteesta tapahtuvaa informaation välittämistä. Poikkeusolojen tiedottaminen voidaan ymmärtää

juuri tällaiseksi, perinteiseksi viranomaisten tiedotustoiminnaksi, eli kyse on kaikille tärkeiden asioiden tiedottamisesta julkisuuteen. Puolustusvoimille ei synny ongelmia tässä asiassa, jos vain haasteisiin vastataan ajoissa.

Tiedottaminen on laajemman käsitteen, viestinnän, yksi osa-alue. Viestintä määritellään prosessiksi, jossa viranomaiset vastaantottavat, tuottavat ja jakavat informaatiota sekä osallistuvat eri tavoin julkiseen keskusteluun. Viestintä on kaksisuuntaista. Tällainen viestinnän kokonaiskentän hallitseminen on hyvin laaja asia. Pääesikunnassa valmistellaan parhaillaan puolustusvoimien ensimmäistä viestintästrategiaa, jotta pystyisimme vastaamaan myös näihin, uudenlaisiin valtioneuvoston viestintäsuosituksen haasteisiin.

Ossi Kervinen
Puolustusvoimien tiedotuspäällikkö

Kuva: Luutnantti Mikko Perón/Kiila03 -harjoitus

Reserviupseerikoulu ja johtajakoulutus

Suomen sotilaallinen puolustus perustuu koko maan kattavaan aluejärjestelmään. Sen ylläpito edellyttää meiltä hyvin koulutettua, vahvaa kenttäarmeijaa. Yleinen asevelvollisuus on tehnyt tämän meille erinomaisesti soveltuvan ja myös kaikkiin tämän päivän sotilaallisiin uhkiiin joustavasti vastaavan puolustusjärjestelmän mahdolliseksi. Ammattitaitoinen, alaiset huomioon ottavava ja luottamukseen perustuva johtajuus on tämän järjestelmän keskeinen ydin.

Jo yli 157 000 reserviupseeria

Reserviupseerikoulutus alkoi joulukuussa 1917, jolloin 200 ylioppilasta kokoontui Vimpelin pitäjään ohjaajakursseille. Silloisen Vimpelin sotakoulun antaman opetuksen päämääränä oli armeijan luomiseksi tarvittavan alemman päällystön eli joukkueenjohtajien kouluttaminen.

Ensimmäinen kurssi loi perustan reserviupseerikoulutukselle, jota jatkettiin vuosina 1918 - 1920 erilaisilla ohjaajakursseilla Vöyrin koulussa, Sotavänrikkikoulussa sekä Viipurin ja Tykistökoulun upseerikokelaskursseilla.

RESERVIUPSEERIKOULU

Väliaikaisen asevelvollisuuslain voimaantulon myötä vuoden 1919 alussa määrättiin yliopiston tai teknillisen korkeakoulun oppilaat suorittamaan reserviupseerikurssi, mikäli heidät havaittiin tähän soveltuviksi. Sotaministeriön määräyksellä perustettu 1. reserviupseerikurssi aloitti toimintansa Haminassa 1. huhtikuuta 1920 autonomian aikaisissa Suomen Kadettikoulun tiloissa.

Reserviupseerikoulu on jo yli 83 vuoden ajan kouluttanut reserviupseereita Suomen kenttäarmeijaan. Ennen talvisodan alkua koulusta ehti valmistua noin 14 500 reserviupseeria. Talvisodan syttyessä 1939 toiminta Haminassa keskeytyi. Käynnissä ollut 43. kurssi evakuoitiin joulukuun alussa 1939 Niinsaloon, jossa toiminta jatkui keskeytyksettä sotavuosien ajan. Niinsalossa koulutettiin kursseilla 43 - 59 yhteensä yli 15 000 upseerikokelasta. Kurssi 60 järjestettiin Santahaminassa Helsingissä.

Sotavuodet 1939 - 1945 osoittivat reserviupseerien olevan keskeisessä osassa puolustusjärjestelmässämme. Jopa niin keskeisessä, että valvontakomissio määräsi reserviupseerikoulutuksen lopetettavaksi vuonna 1945 kurssin 61 ollessa vielä käynnissä. Koulutus jatkui toukokuussa 1948, jolloin Haminassa aloitti kurssi 62. Sotien jälkeen on Reserviupseerikoulusta valmistunut jo yli 127 000 reserviupseeria.

Kuluvan vuoden huhtikuun lopulla aloittaneella ja heinäkuun viimeisenä päivänä valmistuvalla kurssilla 222, joka on ottanut nimekseen ASKEL,

opiskelee 711 oppilasta. Itsenäisyytemme aikana on koulusta valmistunut jo yhteensä yli 157 000 reserviupseeria kenttäarmeijamme avaintehtäviin.

Reserviupseerikoulutus osana johtaja- ja kouluttajakoulutusta tänään

Reserviupseerikoulu on Itäisen Maanpuolustusalueen komentajan alainen maavoimien joukko-osasto, joka antaa vahvan, yhtenäisen johtamis- ja kouluttamistaidon perustan joukkueen/jaoksen johtajille jalkaväki-, kenttätykistö-, ilmatorjunta-, pioneeri- ja viestilinjoilla. Reserviupseerikursseilla koulutetaan yli 90% maavoimien kaikista reserviupseereista. Vuosittain kursseja järjestetään kaksi ja niiden vahvuudet vaihtelevat nykyisin 700 - 800 oppilaan välillä.

Koulutusjärjestelmässämme johtaja-/kouluttajakoulutus on jatkumo, joka alkaa peruskoulutuskaudella. Tuolloin tulevat reservin johtajat oppivat välttämättömät yleissotilaalliset toimintatavat ja yksittäisen taistelijan perustaidot. He tuntevat myös henkilökohtaisen kokemuksensa perusteella, miten jokainen taistelija aktiivisesti osallistumalla voi kehittyä ja olla omalta osaltaan vahvistamassa joukkonsa yhteishenkeä ja onnistumista tehtävissään. Menestyäkseen johtajana on siis hallittava toimiminen myös yhteistä tavoitetta kohti pyrkivänä alaisena.

Aliupseerikurssin I-jaksolla tulevat reserviupseerit saavat hyvät perusteet ryhmän johtamiselle ja kouluttamiselle. Tämän koulutusvaiheen ja kurssikokemuksen kautta he saavat omakohtaista tuntumaa tulevien lähimpien alaistensa, ryhmänjohtajien, vartiin tehtäviin.

Aliupseerikurssin I-jakson jälkeen noin 20-25% oppilaista komennetaan Reserviupseerikouluun. Maavoimien keskitetty reserviupseerikoulutus kestää 14-viikkoa. Koulutuksen päämääränä on yhtenäisen johtamis- ja kouluttamistaidon sekä taistelutekniikan antaminen. Kurssin päätyttyä tulevan reserviupseerin on pystyttävä johtamaan ja kouluttamaan omaa joukkuettaan tai jaostaan sodan ajan perusyksikön puit-

teissa. Hänen on myös hallittava aselajien väläinen yhteistoiminta hyvällä perustasolla.

Reserviupseerin tulee ymmärtää, että taistelukentällä suomalaisten joukkojen johtaminen perustuu tehtävään: ylempi esimies antaa tehtävän, vastualueen ja resurssit. Alainen joukkoineen toteuttaa annetun käskyn itsenäisesti, joskin toimien hyvässä yhteistyössä kaikkien yhteiseen tavoitteeseen pyrkivien tahojen kanssa. Kyse on siis tehtävätaktiikasta ja sen toteuttamisesta.

Reserviupseerikoulutuksen tavoitteena onkin kouluttaa upseerioppilasta ammatitaitoisia ja yhteistyökykyisiä joukkueen/ jaoksen johtajia, jotka johtavat joukkojaan tilanteen edellyttämällä tavalla edestä, keskeltä tai takaa ja saavat omalla esimerkillään tehtävien edellyttämän toiminnan syntymään joukon sisältä. Heidän tulee ymmärtää johtajan ja alaisten välisen vuorovaikutuksen merkitys joukon sisäistä luottamusta rakentavana voimana.

Koulutuksen painopiste on käytännön johtamisharjoittelussa ja oman aselajin erikoiskoulutuksessa. Näihin käytetään 80% kurssin kokonaisajasta. Toteutettavan kurssiohjelman myötä oppilaat tuntevat oman sodan ajan joukkonsa sekä aselajinsa roolin ja merkityksen taistelukentällä. He tiedostavat aselajien välisen yhteistoiminnan välttämättömyyden ja ymmärtävät toimintaympäristön sekä vastustajan ja johtamisprosessin hallinnan merkityksen.

Koulutus on jaksoteltu kehittymään nousujohteisesti perusteet luovista joukkueharjoituksista monipuolisiin yhteistoimintaharjoituksiin. Kurssin lopulla taisteluharjoituksissa ja -ammunnoissa sekä johtamisharjoituksessa upseerioppilaat toimivat johtajatehtävissä itsenäisesti. Vaativissa oloissa toteutettavat johtamisharjoitukset antavat upseerioppilaille vähintäänkin aavistuksen siitä, missä kulkevat heidän suorituskykynsä rajat ja miten väsymys vaikuttaa heidän johtamispersoonallisuuteensa.

Oppilaiden taidot kehittyvät kurssin aikana johtamissuoritusten sekä niistä annettavan suullisen ja kirjallisen palautteen perusteella tapahtuvan edistymisen avulla. "Junailut" ovat alaisten, vertaisten, kou-

luttajien ja oppilaiden itsensä arvioitavana. Palautteessa arvioidaan ammatillista valmiutta, johtamiskäyttäytymistä ja johtamisen vaikutusta.

Myös kouluttajakoulutus on vahvasti mukana kurssin opetuksessa. Palautekeskusteluihin arvioitujen kouluttajatehtävien pohjalta oppilaat saavat hyvät perusteet omiin sodan ajan joukkoihinsa kuuluvien taistelijoiden kouluttamiseen.

Palautteen antaminen ja siitä oppiminen on yksi tärkeä osa reserviupseerikurssin koulutusta. Jokainen oppilas on kurssin aikana läsnä noin 120 suullisessa palautteenantotilaisuudessa ja kouluttajat antavat kurssilaisille yhteensä noin 3500 kirjallista palautetta.

Tavoitteena on, että tulevilla upseerikokelailla on hyvät perusvalmiudet antaa rohkeasti rakentavaa, itsetuntoa vahvistavaa palautetta omille alaisilleen.

Yhteishenki ja tahto toimia yhdessä luovat kestävän tuloksen. Kurssin edetessä tiukka ja nopeasykkeinen koulutus sekä muutamat yleisesti tunnetut tapahtumat, kuten Kirkkojärven marssi, hieno ja mittava kurssijuhla sekä tyylikäs kurssijulkaisu synnyttävät eripuolilta Suomea tullesiin upseerioppilaisiin vahvan yhteenkuuluvaisuuden tunteen, "RUKKI-hengen".

Joukko-osastoihinsa siirtyessään upseerikokelailla onkin vankka ja yhtenäinen perusta toimia niin johtaja- kuin kouluttajatehtävissäkin.

Kurssin jälkeen upseerikokelailla on omilla joukko-osastoissaan aikaa noin 5 kuukauden ajan harjaantua kokeneiden kouluttajien ohjaamina lopullisesti tuleviin reserviupseeritehtäviinsä. He johtavat ja kouluttavat sodan ajan joukkoihinsa kuuluvia alaisiaan lukuisissa sota- ja taisteluharjoituksissa sekä ampumaleireillä saaden palautteen kaikista tärkeistä "junailuistaan". Näin syntyy joukko-osastojen ja Reserviupseerikoulun yhteisvoimin omaan toimintaansa ja osaamiseensa luottavia johtajia ja sodan ajan joukkoja reserviin. Syntyy uskottavan maanpuolustuksen ydin.

Reserviupseerin peruskoulutus on kokonaisuuden ketju, joka alkaa palvelukseen astumispäivänä ja päättyy reserviupseerin kotiutumiseen yhdessä omien sodan ajan miestensä kanssa. Menestyvä johtaja ymmärtää, että vähäisinkin tehtävä ja siitä vastaava alainen on merkitsevä. Johtajakoulutuksen ja koko yleiseen asevelvollisuuteen perustuvan koulutusjärjestelmän tulokset kertovat, että meillä on erittäin hyvin toimiva ja vahva järjestelmä. Sille ei ole olemassa oloihimme ja olosuhteisiimme paremmin soveltuvia korvaavia vaihtoehtoja.

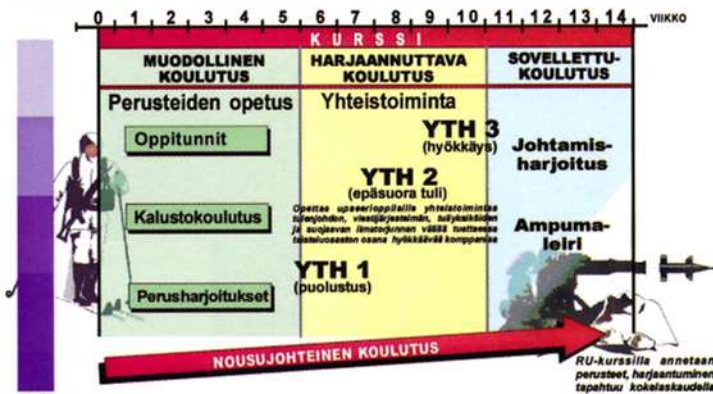
RUK kouluttaa - RUK kasvattaa.

Ympyröiltä kaikkia Korpisoturin lukijoita tervehtien

Reserviupseerikoulun johtaja
Eversti Asko Kohvakka

RESERVIUPSEERIKURSSIN KOULUTUKSEN JAKSOTTELU

Ylennykset

Tasavallan Presidentti on ylentänyt 4.6.2003 seuraavat Pohjois-Karjalan Prikaatissa palvelevat:

Majuriksi

Kapteeni
Janne Myller

Lääkintäkapteeniksi

Lääkintäyliluutnantti
Antti Niemi

Yliluutnantiksi

Lutnantti
Mika Räisänen

Lutnantti
Petri Peltoniemi

Lutnantiksi

Vänrikki
Jani Hiltunen

Vänrikki
Mikko Kettunen

Vänrikki
Tomi Kettunen

Vänrikki
Mikko Perón

Siirrot

Ei siirtyneitä.

Reserviin

Kapteeni
Kosti Kinnunen
1.8.2003

Yliluutnantti
Hannu Torvinen
1.8.2003

Siviiliin

Kenttäsairaanhoitaja
Jussi Kalinen
20.7.2003

Henkilökuntaan hyväksytyt

Vänrikki
Jani Hiltunen
23.1.2003

Vänrikki
Mikko Kettunen
23.1.2003

Vänrikki
Tomi Kettunen
23.1.2003

Vänrikki
Mikko Perón
23.1.2003

Ravitsemispäällikkö
Riitta Turunen
10.2.2003

Ravitsemistyöntekijä
Katja Tuononen
10.2.2003

Kokki
Sirpa Puhakka
1.3.2003

Sairaanhoitaja
Sari Vikla
21.4.2003

Sotilassoittaja
Heli Leppälä
1.5.2003

Sotilaspastori
Juha Eklund
1.6.2003

Yliluutnantti
Kimmo Ruotsalainen
4.6.2003

Vänrikki
Sami Kolehmainen
31.7.2003

Vänrikki
Jari Savolainen
31.7.2003

Vänrikki
Petri Valjus
31.7.2003

Lutnantti
Janne Kansanen
1.8.2003

Vänrikki
Ville Tahvanainen
4.8.2003

Vierailut

Itäisen Maanpuolustusalueen varusmiestoimikuntien VMTK-päivät pidettiin prikaatissa 21.5.2003. Everstiluutnantti Jouni Mattila esitteli päivien osanottajille prikaatin toimintaa.

Yhteiskuvassa 40 vuotta sitten Kontiorannassa vänrikkeinä palvelleet vierailun isäntiensä kanssa Taistelijan talolla 21.5.2003. Ohjelmassa oli muun muassa asutuskeskustaistelunäytös.

Maanpuolustuskurssi kuuntelemassa 22.5.2003 luutnantti Jarno Rähän esittelyä tulevasta toimintanäytöksestä.

Tekstit ja kuvat: Toimitus

Koululaiset sekä Pohjois-Karjalasta että Pohjois-Savosta vierailivat prikaatissa 13.5.2003. Kalustonäyttelyssä he saivat tutustua erilaisiin ajoneuvoihin.

Pohjois-Savon sotainvalidipiiriin vierailu 16.6.2003. Vieraat tutustuivat Karjalan Sotilassoittokunnan toimintaan ja seurasivat soittokunnan tattoo -harjoittelua.

STORAENSO

Pohjois-Karjalassa

Stora Enso Packaging Boards

Enocellin tehtaat

Pankakosken tehtaat

Stora Enso Metsä

Karjalan alue

Stora Enso Timber Oy Ltd

Kiteen saha

Uimaharjun saha

Vala 1/03

Saapumiserän 1/03 sotilasvala- ja sotilasvakuutustilaisuudet pidettiin 22. helmikuuta Pyhäselässä. Päivä alkoi seppeleenlaskulla sankarihautausmaalla, jonka jälkeen oli sotilasvakuutuksen antotilaisuus yläasteen juhlasalissa. Paraatikatselmus järjestettiin urheilukentällä, missä valan kaavan luki Pyhäselän kunnanvaltuuston puheenjohtaja Kari Tahvanainen. Ohimarssi suoritettiin katselmuksen jälkeen Hammaslahdentiellä.

Teksti: Toimitus
Kuvat: Toimitus

Ohimarssin jälkeen oli kenttälounaan vuoro. Lounaan yhteydessä oli mahdollista tutustua kalustonäyttelyyn sekä asioida sotilaskotiautoilla.

Vänrikkien ylentäminen Kollaari Vasamalla 4.7.2003.

Huhtikuun alussa kotiutettiin 270 vuorokautta palvelleet, heinäkuussa 2002 palvelukseen astuneet erikoiskoulutetut.

Jalkaväkisäätiön mitali

Korpraali Siponen Jussi Aulis

Hyvän jääkäriin palkinto

Jääkäri Mutka Tuomas Perttu Samuli

Hyvän jääkäriin palkinto

Jääkäri Nykänen Matti Oula Juhana

Hyvän jääkäriin palkinto

Korpraali Helminen Juha Tapani

PKarPr:n Killan Stipendi

Korpraali Hiltunen Tomi Antero

Heinäkuun alussa kotiutettiin 362 vuorokautta palvelleet johtajat sekä heidän sodan ajan joukkoonsa kuuluvat 180 vuorokautta palvelleet jääkärit.

Jalkaväkisäätiön mitali

Vänrikki Peiponen Jouni Juhani
Kersantti Pesonen Sami Markus
Korpraali Pikkarainen Petri Mikael

Reserviupseeriin palkinto

Vänrikki Partanen Jukka Petteri

Reserviläispiiriin palkinto

Kersantti Savolainen Tuomas Pekka Antero

PKarPr:n Killan Stipendi

Vänrikki Kajala Jussi
Vänrikki Romppanen Marko Antero
Korpraali Ryytänen Lassi Ville

Kummikuntien esinepalkinnot

Kersantti Loikkanen Heikki Onni Kalevi
Korpraali Tarkkonen Juha Matti Ilmari
Jääkäri Väänänen Asko Veli Tapio
Kersantti Karvonen Soile Hannele
Kersantti Kervinen Mikko Tapani

Kersantti Villman Samuel Andreas
Jääkäri Lahti Ari Tapio
Jääkäri Väänänen Jukka Kalevi
Vänrikki Pesonen Mika Tapani
Jääkäri Rikala Pauli Oskari
Korpraali Kuningas Jarkko Juhana
Jääkäri Åke Teemu Petteri
Korpraali Rantanen Antti Petteri
Jääkäri Hyttinen Matti Tapani
Jääkäri Vatanen Marko Henri Kalevi
Kersantti Pesonen Mikko Juhani
Korpraali Savolainen Alekski Tuomas Tapio
Jääkäri Torni Harri Tapani

Viestikillan palkinto

Alikersantti Miettinen Janne Kalevi
Jääkäri Ronkainen Niko Ensio

Hyvän jääkäriin palkinto

Korpraali Pietarinen Pekka Ilari
Jääkäri Hakkarainen Antti Petteri
Kersantti Pakarinen Anssi Juhani
Vänrikki Saarelainen Antti Juhani
Kersantti Villman Ahti Eemil
Kersantti Holopainen Tuomas Tapio
Kersantti Matilainen Ville Mikko Valtteri
Korpraali Jekkonen Simo Petri Juhani

Teksti ja kuva: Toimitus

Helena Hulmi
Karjalan Sotilassoittokunnan
solistina.

Karjalan Jääkäripataljoonan perinnepäivä

Helmiin 25. päivänä tuli kuluneeksi 85 vuotta Suomen Jääkäreiden kotiinpaluusta Saksan itärintamalla Suomeen keskelle vapaussotana alkanutta itsenäisyyssotausta. Suomen Jääkäreiden ja Itsenäisen Suomen puolustusvoimien kantajoukon kunniaksi järjestettiin Vaasassa paraatikatselmus 25.2.2003. Pohjois-Karjalan Prikaatin joukkoyksiköstä, Karjalan Jääkäripataljoonasta, Vaasan paraatiin osallistui perinnelippu lippu-upseereineen. Vaasassa järjestetyistä useista juhlallisuuksista vastasivat Jääkäripataljoona 27 perinneyhdistys, Vaasan Sotilaslääni ja Vaasan kaupunki. Karjalan Jääkäripataljoonan lisäksi paraatiin osallistuivat muun muassa Jääkärilippu (PsPr), Hämeen Panssaripataljoona, Jääkärykistyrykmentti, Uudenmaan Jääkäripataljoona, Lapin Jääkäripataljoona ja Vaasan Rannikkojääkäripataljoona.

Kutsuvieraita.

Teksti: Everstiluutnantti Simo Antikainen
Kuvat: Toimitus

Illan cocktailtilaisuus.

Perinnepäivän iltajuhla järjestettiin perinteisesti yhteistyössä Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnan kanssa. Sotilasläänin Esikunta juhli vuosipäiväänsä 24.2. ja yhteinen

juhla järjestettiin Liperin koulukeskuksessa tuona päivänä. Juhlissa puhuivat Karjalan Jääkäripataljoonan komentaja, everstiluutnantti Simo Antikainen ja Pohjois-Karjalan Sotilasläänin komentaja, eversti Heino Pikkukangas.

Cocktailtilaisuuden erinomaisista järjestelyistä vastasivat Liperin lukiolaiset ja tilaisuuden antimista nautti palkattu henkilöstö niin Kontiorannasta kuin Joensuustakin sekä kutsuvieraat molempien "päivänsankareiden" tukijoukoista.

Sotilasasiamiesten talvimatka

Suomeen akkreditoitujen sotilasasiamiesten talvimatka suuntautui maaliskuussa Pohjois-Karjalaan. Sotilasasiamiehet tutustuivat puolisoineen muun muassa Carelicumiin ja prikaatiin. Vierailun aikana rouville järjestettiin kilpailu, joka koostui lumikenkäkävelystä, tulenteosta, lumigolfista, koripallosta ja etäisyyden arvioinnista. Sotilasasiamiehet puolestaan kilpailivat paremmuudestaan miljoonan millimetrin ampu-maahiihtokilpailussa.

Vieraille esiteltiin prikaatin tarkka-ampujakoulutusta pienellä toimintanäytöksellä.

Ampumaradalla vierailulla oli mahdollisuus ampuaitsekin. Oikeanpuoleisessa kuvassa ovat majuri Reto Senn ja jääkäri Jani Pasanen, molemmat Sveitsistä.

PRIKAATISSA TAPAHTUU

Tulenteko oli hankalaa puuskittaisen tuulen vuoksi.

Lumigolfia. Alakuvassa kannustusjoukkoja naisten kilpailun aikana. Kanadan pienen pieni lippu heiluu eversti Hardyn (keskellä) kannustaessa puolisoaan.

Koripallon heittoa.

MAALI FINISH
KONTIOLAHTI

Eversti Rydval'in tyylinäyte.

Naisten kilpailun voittajakolmikko rouva Ikuko Kato, voittaja rouva Ingeborg Rusch ja rouva Stephanie Clarke. Ampumahiihdon mitalistit everstiluutnantti Lawrence J. Kinde, majuri Gernot Rittenschober ja eversti Ilnitsky.

Everstiluutnantti Kinde.

Teksti ja kuvat: Toimitus

Mikkeli yllätti varusmiesten kaukalopallossa

Maalivahti Kimmo Kyllösellä riitti töitä.

Sotilasurheiluliiton kaukalopallomestaruuskilpailujen varusmiessarjan voitti ehkä hieman yllättäen Mikkelin Varuskunnan Urheilijat. Loppuottelussa Lahden Varuskunnan Urheilijat kaatui vasta rangastuskuljetuskilpailun jälkeen 4-3.

Joensuussa 26.-27.3.2003 pelattuun turnaukseen osallistui kymmenen joukkuetta, joka oli hieman vähemmän kuin muutama edellisenä vuonna. Hieman herättää ihmetystä, sillä esimerkiksi kahdesta suuresta valmiusjoukko-osastosta ei joukkueita ollut lainkaan. Vastaavasti positiivisimpana esimerkkinä voidaan jälleen mainita piskuinen Hallin Varuskunnan Urheilijat. Joukkue osallistuu vuosi toisensa jälkeen turnaukseen, vaikkei menestystä aina tulekaan. Hallin yritteliäs ja esimerkillinen ryhmä ansaitsee ehdottomasti kypärännoston muilta kaukalopalloilijoilta.

Alkulohkoissa vanhat tahdit

Turnaus näytti etenevän jo edellisvuosista tutuksi tulleella tahdilla LahVU:n ja SäkVU:n heilutellessa lohkojensa tahtipuikkoa. Tosin Mikkeli aiheutti pieniä riitasointuja voittaessaan jo alkulohkossa Lahden 5-2 ja vieden näin lohkoviton. Mikkeli latoi neljässä ottelussaan pallon peräti 33 kertaa vastustajan maaliverkkoon.

Säkylä oli laajan ja vahvan materiaalinsa ansiosta suorastaan murskaavan ylivoimainen omassa alkulohkossaan. Se voitti kaikki neljä peliään maalierolla 32-3. Ainoastaan lohkonelonen Tuusula pystyi pistämään kolme kertaa pallon Säkylän maaliin, muiden joukkueiden jäädessä nolville.

Välierissä lohkovoittajat ja toiseksi sijoittuneet pelasivat ristiin otteluparien ollessa Säkylä-Lahti ja Mikkeli-Hämeenlinna. Välierät olivat erittäin tasaisia ja ennen kaikkea hyvätasoisia pelejä.

Jatko-ottelut tasaisia vääntöjä

SäkVU ja LahVU pelasivat erittäin tarkkaa peliä, jossa maalivahdit loistivat vuoronperään. Lahti johti ottelua varsinaisella peliajalla kolme kertaa, mutta Säkylä nousi kerta toisensa jälkeen tasoihin. Näin ratkaisu siirtyi rangastuskuljetuskilpailuun, jossa Lahden Olli Julkunen lopulta nosti ratkaisevan osuman ohi Säkylän Ilkka Vu-

rion. Tästä välierästä Lahti loppuotteluun, Säkylän joutuessa tyytymään taistelemaan himmeämmistä mitaleista.

Toisessa välierässä Mikkeli karkasi 2-0 johon, kun peliä oli jäljellä enää kymmenen minuuttia. Tämän jälkeen Hämeenlinna heräsi ja Olli Salo iski 45 sekunnissa kaksi maalia tuoden joukkueensa tasoihin. Mikkeli ei menettänyt otettaan, vaan muutama minuutti ennen loppua niittasi jälleen 1,5 minuutissa kaksi kertaa pallon Tuomas Nissisen selän taakse ja pudotti Hämeenlinnan pronssiotteluun.

Pronssiottelussa HämVU jaksoi kiusata Säkylää vain ensimmäisen erän. Hämeenlinna joutui pronssiotteluun suoraan välieräpelinsä jälkeen, kun taas Säkylä oli saanut huilata vastaavan ajan. Toiseen erään lähdettiin tasatilanteessa 2-2, mutta heti erän alkajaisiksi Säkylän Mika Saarela rokotti vastustajaa ja lopulta Säkylä karkasi selkeään 8-4 voittoon. Näin pronssimitalit menivät Säkylän Varuskunnan Urheilijoille.

Loppuottelussa Mikkeli ja Lahti pelasivat ensimmäisen erän tarkkaa peliä. Ainostaan Lahden Antti-Pekka Lamberg onnistui kertaalleen maalinteossa. Molemmat maalivaahdit, niin Lahden Sasu Hovi kuin Mikkelin Kimmo Kyllönenkin venyivät muutamaan erinomaiseen torjuntaan. Tauolle mentiin Lahden 1-0 johdossa.

Toisessa erässä tahti muuttui. Lahden parhaana palkittu Teemu Somppi ja Miikka Lindholm veivät Lahden jo turvalliseen 3-0 johtoon. Mikkelin Mikko Ikonen kavensi tilanteeksi 1-3, mutta Eero Lajunen vei vielä Lahden uudelleen kolmen maalin johtoon ja ottelu näytti ratkeavan. Sitten alkoi kaksikon Ikonen-Pekka Lohi show. Ensín Ikonen teki puhtaaseen hattutempuun vaadittavat maalit täyteen ja tilanne oli hetkessä 3-4. Ja vajaat kaksi minuuttia ennen loppua Lohi vispasi pallon vielä kertaalleen Hovin selän taakse ja tilanne varsinaisen peliajan päätyttyä oli 4-4.

Rangaistuskilpailussa viiden ensimmäisen parin jälkeen tilanne oli edelleen tasan. Alkoi mies miestä vastaan kamppailu, joka päättyi toisen parin jälkeen Pekka Lohen veivaamaan tyylikkääseen maaliin ja Mikkelin mestaruusjuhliin. Mikkelin Varuskunnan Urheilijoille mestaruusmitalit ja Lahdelle kahden mestaruuden jälkeen hopeiset mitalit kaulaan. Näin turnaus sai huikaisevan jännittävän, mutta ehdottomasti arvoisensa päätöksen.

Erittäin hyvätasoinen turnaus ja joukkueiden urheilullinen esiintyminen olivat varmasti kaikkien mieleen. Tasosta kertoo turnauksessa mukana olleiden jääkiekon SM-

liigapelaajien määrä, etunenässä Lahden Carlo Grün ja Sasu Hovi sekä Hämeenlinnan Tuomas Nissinen ja Kaj Källarsson. Mutta turnauksen parhaana pelaajana palkittiin turnauksen pistepörssinkin voittanut Mikkelin Mikko Ikonen. Ikonen on usean vuoden ajan ollut mikkeliäisen kaukalopalloseuran MAKS-91:n parhaimmistoa ja kertoi tarttuvansa ensi kaudella kaukalopalloliigassa Enson Pallon riveissä uusiin haasteisiin.

Järjestävän seuran, Kontiolahden Varuskunnan Urheilijoiden puolesta haluan vielä kerran onnitella Mikkelin Varuskunnan Urheilijoita ja kiittää kaikkia joukkueita rehdistä kaukalopalloturnauksesta. Erityisesti kiitokset erotuomaroinnista Vesa Paavolalle, joka urakoi jäällä ehdottomasti eniten pelaajatkin mukaan lukien.

Lohko A

TuusVU	-	SäkVU	3 - 8
DrI	-	SodVU	3 - 6
HämVU	-	TuusVU	9 - 3
SäkVU	-	DrI	15 - 0
SodVU	-	HämVU	5 - 6
TuusVU	-	DrI	10 - 2
SäkVU	-	SodVU	6 - 0
DrI	-	HämVU	1 - 10
SodVU	-	TuusVU	8 - 5
HämVU	-	SäkVU	0 - 3

SäkVU	4 4 0 0	32 - 3	12
HämVU	4 3 0 1	25 - 15	9
SodVU	4 2 0 2	19 - 20	6
TuusVU	4 1 0 3	21 - 27	3
DrI	4 0 0 4	6 - 41	0

Lohko B

HalVU	-	KontVU	3 - 7
HelVU	-	LahVU	1 - 7
MikVU	-	HalVU	16 - 1
KontVU	-	HelVU	4 - 1
LahVU	-	MikVU	2 - 5
HalVU	-	HelVU	3 - 7
KontVU	-	LahVU	1 - 6
HelVU	-	MikVU	3 - 5
LahVU	-	HalVU	12 - 3
MikVU	-	KontVU	7 - 5

MikVU	4 4 0 0	33 - 11	12
LahVU	4 3 0 1	27 - 10	9
KontVU	4 2 0 2	17 - 17	6
HelVU	4 1 0 3	12 - 19	3
HalVU	4 0 0 4	10 - 42	0

Välierät

SäkVU	-	LahVU	3 - 4 (rl)
MikVU	-	HämVU	4 - 2

Pronssiottelu

SäkVU	-	HämVU	8 - 4
-------	---	-------	-------

Loppuottelu

MikVU	-	LahVU	5 - 4 (rl)
-------	---	-------	------------

Pistepörssi

1. Ikonen, Mikko MikVU 12 + 7 = 19
2. Sipponen, Jussi SäkVU 9 + 7 = 16
3. Leino, Ville HämVU 10 + 5 = 15
4. Somppi, Teemu LahVU 7 + 8 = 15
5. Lohi, Pekka MikVU 10 + 4 = 14
6. Salo, Kalle SäkVU 6 + 5 = 11
6. Talsi, Toni SäkVU 6 + 5 = 11
8. Pyhäjärvi, Jari HämVU 5 + 5 = 10
9. Akkanen, Karri HämVU 2 + 8 = 10
10. Kakriainen, Joonas MikVU 8 + 1 = 9

Teksti: Esa Kärki

Kuvat: Toimitus

Mestarit.

PERLOS

SOLUTIONS TO CHALLENGES

Vakuutuksia ja varainhoitoa

Pohjola, Joensuun toimisto, Siltakatu 20

www.pohjola.fi

POHJOLA

Timberjack

A John Deere Company

E. HARTIKAINEN OY

Maanrakennusta ja autokauppaa

Pamilonkatu 31 Joensuu

www.hartikainen.com

Armeija marsii vatsallaan.
Parhaat palaleivät, ruista ranteisiin.
Tsupukalta, Joensuusta

Lippujuhlapäivän paraati Enossa

4.6.2003

Valtakunnallinen paraati järjestettiin Haminassa, johon prikaatista osallistuivat eversti Keijo Simola, prikaatin lippu lippuvartioineen ja Aliupseerikoulusta koottu lippukomppania.

Telakuorma-autot kiinnostivat lapsia.

Paraatikatselmus.

Teksti ja kuvat: Toimitus

Maakunnallinen paraati järjestettiin samaan aikaan Enossa Pohjois-Karjalan Sotilasläänin Esikunnan toimesta. Paraatiin osallistui joukkoja prikaatista ja Pohjois-Karjalan Rajavartiosta.

Kalustonäyttely ja paraatikatselmus pidettiin koulukeskuksessa. Ohimarssi suoritettiin Enonttiellä ja sen vastaanottivat eversti Heino Pikkukangas ja kunnanjohtaja Matti Tohkainen.

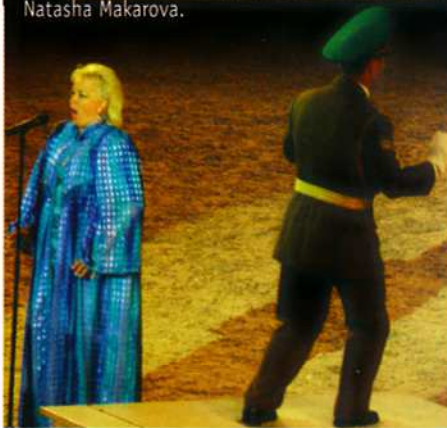
Esikuntaosasto.

Vakavaa ja kylmäveristä- Karjalan Sotilassoittokunta sotilasmusiikin festivaaleilla Ranskassa

Natasha Makarova.

Karjalan Sotilassoittokunta osallistui 27.-29.6.2003 pidettyyn kansainväliseen sotilasmusiikin festivaaliin Ranskassa Loiren jokilaaksossa sijaitsevassa Saumur'n kaupungissa. Kansainväliseen tattoooseen osallistui sotilassoittokuntia kuudesta eri maasta.

Soittokunta matkusti Ranskaan 25.6.2003. Seuraavat päivät muodostuivat konserteista ja paraateista. Yleensä aamupäivisin oli paraateja ja esiintymisiä kaupungissa ja iltaisin konsertti jossain alueen lähikylästä. Väliajat olivat kansainvälisen tattooon finaalin yhteisharjoituksia sekä matkustamista lähikyliin. Esiintymisiä kertyi neljänä Saumur'ssa oloapäivänä yhteensä 14.

Konserteista mieleenpainuvimpia olivat varmasti esiintyminen La Breille-les-Pins-nimisessä lähikylässä ja viimeisenä iltana esitetty konsertti kymmentuhatpäiselle yleisölle kaupungintalon edustalla.

Koko 500 asukkaan La Breille-les-Pins oli tullut torille seuraamaan Karjalan Sotilassoittokunnan esitystä. Edellisen kerran kylässä oli sotilassoittokunnista esiintynyt venäläinen sotilassoittokunta 12 vuotta sitten ja koko kylä olikin innolla mukana soittokunnan konsertissa.

Varsinainen kansainvälinen sotilasmusiikin festivaali

Varsinainen festivaaliesitys kuviomarsseineen esitettiin kahtena eri päivänä taitoratsastusareenalla Saumur'ssa. Mukana festivaaleilla oli Komppania vanhat krenatöörit Sveitsistä, Luoteis-Ranskan maavoimien soittokunta ja Muukalaislegioonan soittokunta Ranskasta, Moskovan kunniakaartin soittokunta Venäjältä, Rajajoukkojen sotilassoittokunta Valko-Venäjältä sekä Kuljetus- ja materiaalikoulun soittokunta Italiasta.

Karjalan Sotilassoittokunta sai kutsun kansainvälisille sotilasmusiikin festivaaleille marraskuussa 2002. Musiikkikapteeni Juha Tiensuun johdolla koottiin Karjalan Sotilassoittokunnan rungolle perustuva hieman suurempi soittokunta, kokoonpanoon kutsuttiin soittajia Savon Sotilassoittokunnasta sekä reservistä.

Kevään aikana suunniteltiin kuviomarssi ja pääosin suomalaisesta musiikista koostuva konserttiohjelma. Kevään ja alkukesän aikana oli kolme yhteisharjoitusta. Harjoituspäiviä kertyi yhteensä yhdeksän, kun varsinkin täsmällisen, yhdenaikaisen ja ryhdikkään kuviomarssin aikaansaamiseksi olisi yleensä harjoitettava vähintään kaksinkertainen määrä.

Keskimmäisessä kuvassa on Muukalaislegioonan soittokunnan suomalaisjäsen Pekka Joronen musiikkieverstiluutnantti Harri Saksan ja musiikkikapteeni Juha Tiensuun välissä.

Eri maiden edustajien esitykset poikkesivat toisistaan huomattavasti. Osa soittokunnista ei esittänyt varsinaista kuviomarssia, vaan esitys koostui lähinnä paikaltaan soitetuista kappaleista.

Venäläinen Moskovasta kotoisin oleva kunniakaartin soittokunta ja Karjalan Sotilassoittokunta saivat runsaasti huomiota omilla esityksillään ja kansainväliset asiantuntijat arvioivatkin nämä soittokunnat tatoon parhaiksi.

Moskovalaisella soittokunnalla oli tsaarin armeijasta perittyä mahtipontisuutta ja täsmällisyyttä. Varsinkin venäläisen kapellimestarin everstiluutnantti Zoran Mrdjenovic'n marssi ja soittokunnan johtaminen herätti kunnioitusta täsmällisyydellään. Venäläisen soittokunnan ohjelmisto koostui pääosin paikaltaan soitetuista marsseista ja viihdemusiikista.

Karjalan Sotilassoittokunnan esitys oli suomalaiselle sotilaille sopiva reipas, voimakas ja täsmällinen. Kuviomarssi alkoi Karjalan jääkärien marssilla ja jatkui ranskalaisella Sambre et Meuse -marssilla. Kuviomarssin solistiosuudessa soittivat Karjalan Sotilassoittokunnan trumpetit Vesa Tuovinen,

Kimmo Vänskä ja Mika Hirvonen Markku Johanssonin Trumpet Party'n. Esitys päättyi Suomalaisen ratsuväen marssin tahdissa suoritettuun kuvioon kapellimestarin ja Suomen lipun tervehtiessä yleisöä. Ensimmäisen esityspäivän jälkeen Ranskassa ilmestyvä päivälehti Courier kirjoitti Karjalan Sotilassoittokunnalle parhaan arvostelun, minkä sotilassoittokunta voi saada "- Vakavaa ja kylmäveristä". Arviointi kuvaa hyvin suomalaista sotilasta.

Kansainvälinen sotilasmusiikin festivaali huipentui orkestereiden yhteisesitykseen, jonka laulusolistina oli ranskatar Natasha Makarova.

Teksti ja kuvat: Toimitus

Tykistön ja kraanaatinheittimistön sota- ja ampumarajoitus 1/2003

- opettavainen, haastava ja osallistuneille ikimuistoinen

Tykistön tarkastaja eversti Esko Hasila johti tykistön ja kraanaatinheittimistön sota- ja ampumarajoituksen 1/2003 Rovajärven ampuma-alueella 14.-27.5.2003. Pohjois-Karjalan Prikaati osallistui harjoitukseen taisteluosasto 5:n harjoituskokoonpanossa, joka muodostettiin Uudenmaan Prikaatin, Savon Prikaatin ja Pohjois-Karjalan Prikaatin joukoista. Taisteluosasto 5:n pääkouluttajana toimi komentaja Veijo Auvinen Raaseporin Rannikkotykistöpatteristosta ja Pohjois-Karjalan Prikaatin harjoitusosaston pääkouluttaja oli kapteeni Tuukka Kuusimäki.

Harjoitus jakaantui kahteen vaiheeseen: 14.-20.5. pidetyssä ampumarajoitusvaiheessa teemana oli pataljoonan tulenkäyttö ja 21.-26.5. pidetyssä armeijakunnan tulenkäyttöharjoituksessa yhtymän tulenkäyttö puolustuksessa.

Leiriä oli markkinoitu varusmiehille yhtenä palveluksen kohokohdista, joten lähestulkoon kaikki olivat innolla lähdössä mukaan. Ennen lähtöä Rovajärvelle tehtiin paljon valmisteluja; leirikäskyihin perehdyttiin pitkin kevättä, kalustoa varattiin ja tarkastettiin huolella sekä taistelijoita evästettiin

Lapin olosuhteista. Kraanaatinheitinkomppanian päällikkönä toiminut luutnantti Antti Hämäläinen kävi jopa Tammisaarella asti taisteluosasto 5:n harjoituspuhuttelussa kuulemassa käskyä ja sopimassa yksityiskohdista.

Viimein koitti lähtöpäivä, joka kaikesta valmistelusta huolimatta oli kiireinen, ja Pohjois-Karjalan Prikaatin kraanaatinheitinkomppania ja tulenjohtue vahvennettuna Savon Prikaatin tulenjohtueella siirtyivät Rovajärvelle junakuuljetuksella 15.-16.7. Matka Kontiolahdelta Misin asemalle sujui

kommelluksitta ja osasto siirtyi taisteluosaston yhteyteen leirialueelle Jokilammille. Jo lähdeäessä oli tiedossa, että leirialue Jokilammit ei ole hyvässä kunnossa; majoitustilat, huollon rakennukset, saunat ja käymälät ovat vanhoja ja alkeellisia. Taisteluosaston huolto-organisaatio teki leiriolojen eteen sen mitä tehtävissä oli, mutta esimerkiksi varusmiesten saunominen ja pyykinvaihto piti järjestää 40 kilometrin päähän Rovaniemelle Someronharjun varuskuntaan.

Onneksi ahtaalla leirialueella ei tarvinnut viettää kuin yksi yö, kun päästiin ampuma-alueelle ja tositoimiin. Ampumarajoitukset 17.-19.5. sisälsivät yhteensä neljä tuliasemaa ja loivat kuvan kehityskelpoisesta kraanaatinheitinkomppaniasta. Alkuun hitaan- ja epävarmanoloinen ampumatoiminta parani koko ajan ja sekä laskinkalustolla että tasoilla tulitoiminta nopeutui. Yllättävää oli, kuinka tasaisia ja nopeita kraanaatinheitinkomppanian tulijoukkueet olivat asemien vaihdoissa ja ampumavalmiuden saavuttamisessa ihan alusta asti.

Yksi leirin kohokohdista, kraanaatinheitinkomppanioiden tulenavauskilpailu 20.5. jäi tällä kertaa synkäksi muistoksi muuten niin

hyvin ja nousujohteisesti sujuneesta harjoituksesta. Yritys oli kova, mutta eksymiset, virheet eri toiminnoissa ja ennenkaikkea tulen keho osuvuus toivat saldoksi niin kehot pisteet, että niiden alittaminen olisi jo ennätys sinänsä. Kaikki ei johtunut pelkästään tuliasematoiminnasta, mutta tällainen kilpailu onkin monen tekijän summa. Onneksi komppanian mahtava yhteishenki kesti tämän katkeran kalkin ja asia otettiin loppujen lopuksi huumorin kannalta (oli pakko ottaa!). Tarkastuskierroksellaan 22.5. Kranaatinheitinkomppanian tuliasemissa käynyt Itäisen maanpuolustusalueen komentaja kenraaliluutnantti Vesa Kämäri rohkaisi ja lohdutti komppaniaa, kehotti ottamaan virheistä opiksi ja yrittämään ensi vuonna uudelleen. Palkattu henkilöstö saa siis uuden tilaisuuden, mutta kulloinkin joukkotuotannossa olevan komppanian varusmiehille kilpailu on ainutkertainen ja tällä kertaa tulos oli mikä oli. Onnittelut Kainuun Prikaatin kranaatinheitinkomppanialle Suomenmestaruudesta, ensi vuonna nähdään...!

Loppujen lopuksi leiristä jäi hyvä mieli. Junakuljetukset onnistuivat erinomaisesti, Kranaatinheitinkomppanian huolto piti komppanian pyörät liikkeessä, sairast saivat hoitoa ja ruokaa riitti niin heittimille kuin miehistöllekin. Komppania ei tehnyt yhtään ampuma-arvovirhettä koko keväänä. Viestiyhteydet toimivat jokaisesta tuliasemasta. Kaikki tuliasemamittaukset suoritettiin tarkoin tuloksin. Tätä juttua kirjoitettaessa leiristä on kulunut viisi viikkoa, joten aika on osittain kullannut muistot ja yksittäiset tumpeloinnit samoin kuin loistosuorituksetkin unohtuvat. Mutta kokonaisuushan se ratkaisee. Kranaatinheitinkomppania onnistui tehtävässään ja pääsi opetustavoiteisiinsa. Tulenavauskilpailusta laaditaan muistio, jottei samoja virheitä toisteta uudelleen. Pohjois-Karjalan Prikaatista leirille osallistuneet voivat pitää itseään täysin vertailukelpoisina muihin nähden niin tuliasema- kuin tulenjohtotoiminnassakin.

Kahden vuoden tauon jälkeen kävimme siis valtakunnallisella ampumaleirillä Rovajärvellä, tuolla panssarintorjunta-, tykki- ja heitinmiesten pyhätössä. Vuosina 2001 ja 2002 Kranaatinheitinkomppania on osallistunut maanpuolustusalueiden kranaatinheitinleirille, joka on pidetty marraskuussa ennen valtakunnallista harjoitusta. Kranaatinheitinkomppanian palkattu henkilöstö totesi, että omassa työssään kehittymisen kannalta on erittäin tärkeää päästä Rovajärvelle myös tulevaisuudessa: Kaikki epäsuoran tulen joukot kokoontuvat kaksi kertaa vuodessa Lappiin, jossa kokemusta karttuu enemmän kuin monessa joukko-osaston omassa harjoituksessa yhteensä.

SA-komppanian päällikkö
luutnantti Antti Hämäläinen

Kuvat: Luutnantti Mikko Perón ja luutnantti Markku Leinonen

Komppanian päällikkö luutnantti Antti Hämäläinen valmistautuu antamaan käskviä alaisilleen.

"Yhteislaukaus...huomio...TULTA!
Vedä narusta, nauti kesästä!"
(Vanha heitinmiesten motto)

Armeijakunnan tulenkäyttöharjoitus 21.-26.5. viimeisteli kranaatinheitinkomppanian tulitoiminnan suoritusvaatimusten edellyttämälle tasolle. Taistelutekniikkaa hiottaisiin lisää vielä Kiila03- harjoituksessa, vaikka hyvällä tasolla se jo Lapissakin oli. Leirin loppuhuipennuksena toteutettu tulenkeskittämismunna, jossa kaikki leirin tuliyksiköt ampuivat kahteen yhteiseen maaliin (74 tykkiä ja 36 kranaatinheitintä, noin 900 kranaattia) oli mukavaa katseltavaa ja kuunneltavaa niin tuliasemissa kuin tulenjohtopaikallakin.

Itäisen Maanpuolustusalueen Yhtymäharjoitus 2. - 19.6.2003

Tarkka-ampuja. Kuva: Everstiluutnantti Simo Antikainen

“KIILA-03”

Tammikuussa palvelukseen astuneen saapumiserän koulutuksen huipentuma oli kesäkuun yhtymäharjoitus. Sissit ja sissiradistit ampuivat kovapanosammuntansa Sotinpurolla 2. - 6.6.2003. Muiden joukkojen ampumaleirivaihe oli Pahkajärvellä 10. - 15.6. Kaikkien Itäisen Maanpuolustusalueen varusmiesjoukkojen yhteinen taisteluharjoitusvaihe toteutettiin 15. - 18.6. Luumäen-Savitaipaleen alueilla. Harjoituksen jälkeiset huoltotoimenpiteet prikaatimme joukot tekivät torstaina 19.6. Kontiorannassa.

Tässä kirjoituksessa ei käsitellä Sotinpurolla pidettyä sissien ja tiedustelijoiden ampumaleiriä vaan ainoastaan Pahkajärvellä ja Luumäen-Savitaipaleen alueilla pidettyä harjoituskokonaisuutta.

Karjalan Prikaatin johtamaan yhtymäharjoitukseen, nimeltään KIILA-03, osallistui prikaatimme kaikki perusyksiköt. Kontiorannassa perustetut Jääkäripataljoonan esikunta (JPE/JP 1), pieni esikunta- ja huoltokomppania (EHK), jääkärikomppania (1.JK/JP 1) ja kranaatinheitinkomppania (KrhK/JP 1) olivat mukana koko harjoituksen ajan. Lisäksi harjoitukseen osallistui Aliupseerikoulun perustama komppania (3.JK/JP 1) ja reserviläisistä perustettu jääkärikomppania (2.JK/JP 1). Toisen jää-

kärikomppania taistelijat olivat suorittaneet varusmiespalveluksensa kolme vuotta sitten, joten korpisoturin perustaidot olivat vielä tuoreessa muistissa, mikä näkyi muun muassa taisteluammunnoissa.

Pohjois-Karjalan Prikaatista muodostettiin joukkueen hyökkäysammunnan työryhmä, jota johti yliluutnantti Eero Lempinen. Aliupseerikoulun sekä Esikunta- ja Huoltokomppanian varusmiehistä perustettiin hyökkäysammuntaan toimitsijaosasto. Edellä mainittu osasto edusti prikaatimme tiistaina 17.6. amunnassa, johon tutustui muiden muassa myös Leningradin sotilaspiirin komentaja.

Taisteluharjoitusvaiheessa 13. - 18.6. Sissikomppania perusti keltaiselle puolelle tiedustelukomppanian tiedusteluosaston sekä erilliskomppanian (sissi- ja kevyt kranaatinheitinjoukkueet). Esikunta- ja Huoltokomppania asetti sinisen puolueen käyttöön kaksi ryhmää käsittävän sotilaspoliisijoukkueen. Lisäksi harjoitukseen osallistui henkilöstöä prikaatimme esikunnasta ja huolto-organisaation toimipisteistä.

Jääkäri- ja Kranaatinheitinkomppania aloittivat harjoituksen 9.6. aamupäivällä juna-kuljetuksella Kontiolahdelta Vuohijärvelle.

Junamarssi onnistui hyvin ja Vuohijärvelle juna saapui noin klo 18.30.

Kuva: Luutnantti Mikko Perön

Jääkärikomppaniamme jääkärijoukkueet ampuivat Pahkajärvellä joukkueen puolustus- ja hyökkäysammunnat. Puolustusammunnassa Rosossa tulenjohtajat saivat johtaa sekä kenttätykistön että kranaatinheittimistön tulta joukkueenjohtajan vaatimusten mukaisesti. Komento- ja huoltojoukkueet ampuivat ryhmän puolustusammunnan.

Yliluutnantti Eero Lempisen johdolla erittäin hyvin suunniteltu ja valmisteltu joukkueen hyökkäysammunta sai kiitosta sekä harjoituksen johdolta että ampuneilta joukoilta. Tällä kertaa tarkka-ampujat vahvensivat konekivääriampujien muodostamia tulitukiosastoja.

Kranaatinheitinkomppaniamme tuki leirin jääkärijoukkueiden ammuntoa puolustusammunnassa 10.-15.6.

Ampumaleirivaiheen aikana jääkärikompanioilla oli vuorokauden mittainen yksikköharjoitus. Harjoituksen tarkoituksena oli hioa komppanian toimintoja hyökkäystaistelussa sekä kohottaa johtajien käskynanto- ja johtamisvalmiutta. Yksikköharjoituksen johti kapteeni Panu Pelkonen ja se toteutettiin siten, että jääkärikomppania hyökkäsi Savon Prikaatin muodostamaa keltaista osastoa (jääkärijoukkue ja kolme BTR-60-miehistönkuljetusvaunua) vastaan. Molemmilla osapuolilla oli käytössään taistelijan simulaattorit. Kyseisessä harjoituksessa kävi muutaman kerran niin, että tarkka-ampujat ampuivat joukkueensa hyökkäyksen liikkeelle. Maasotakoulun johtama tutkimusryhmä keräsi harjoituksessa tietoja ja kokemuksia jääkärikomppanian hyökkäyksestä.

Sissikomppanian ja Aliupseerikoulun sissilinjan miehet taistelivat kaksi vuorokautta (14.-15.6) reserviläisistä muodostettua 2.JK:a vastaan. Samalla he elävöittivät (ja vaikeuttivat) kokoneempien korpisoturien elämää. Taistelijan simulaattorit todistivat innostavan vaikutuksensa näissäkin, osin jopa kiivaissa taisteluissa.

Kesäkuun 14.-15. päivä JP 1 esikunta johti kaksi vuorokautta kestäneen taisteluharjoituksen Saaramaan alueella. Harjoituksen aiheena oli jääkäripataljoonan hyökkäystaistelu. Kranaatinheitinkomppania siirtyi pataljoonan yhteyteen sunnuntai-iltana, jolloin 1. ja 3.JK osallistuivat maastossa pidettyyn kenttähartauteen.

Taisteluharjoitusvaiheen hyökkäystaistelut alkoivat maanantaina 16.6., jolloin aamupäivän lopuksi 1.JK hyökkäsi sananmukaisesti liikkeestä, osa joukkueista jopa juosten omalle paikalleen. Pitkähköt hyök-

käysmatkat ja hyökkäysvaiheiden väliset siirtymiset erilaisine pulmatilanteineen olivat joukkojen johtajille haastavia. Saivatpa sissit eräässä ylläkössään tuhottua sinisten ajoneuvonkin, jossa arvokkaana "lastina" oli pataljoonapuseeri/JP 1.

Kranaatinheitinkomppania joutui JP 1 tukiessaan taistelemaan keltaisen ilmarnäköitä ja sirotemiinoitteita vastaan, mutta omat "yllätysmomenttinsa" aiheuttivat myös Maanpuolustusalueen sotilaspoliisikomppania ja naapuripataljoonan jääkärikomppania. Tunnussanan ja taistelutunnuksen merkitys opittiin kantapään kautta.

Jääkärikompanioiden voi sanoa kilpailleen kranaatinheitinkomppanian tuesta, sillä hieman vaisun alun jälkeen komentopaikalla oli tukipyyntöjä "jonossa". Epäsuoran tulen tukemana jääkärimme saavuttivat käsketyt tavoitteet 18.6. kello 11.30 mennessä. Lopussa kranaatinheitinkomppanian torjuntaosasto sekä tuhosi vihollisen omalla tuliasema-alueellaan että osallistui pataljoonan komentajan nyrkinä murtoon päässeän vihollisen pysäyttämiseen.

Taisteluharjoituksen jälkeen telakuorma-autoilla varustetut yksiköt siirtyivät junalla Kontiorantaan keskiviikkona 18.6. klo 21.45 alkaen. Paluujuna oli "saatujen tietojen" mukaan prikaatimme historian pisin, lähes 900 metriä pitkä. Kontiolahdelle ennätysjuna saapui täsmälleen suunnitellusti 19.6. klo 06.25!

Kuva: Luutnantti Mikko Perön

Harjoituksen parasta antia olivat prikaatimme varusmiesten yrityshalu ja tahto osallistua omaan "loppusotaansa". Mukana olleet joukkueet ja komppanijat todella hirttautuivat yhteen. Kajahtipa Heituinlahden mäntykankailla taistelujen loppuvaiheissa prikaatimme taistelutunnuskin, "KOLLAA KESTÄÄ"!

Pohjois-Karjalan Prikaatin osaston johtaja, everstiluutnantti Simo Antikainen

Kuva: Luutnantti Mikko Perön

Kuva: Luutnantti Mikko Perön

Jääkäri Jukka Karmakka huoltaa henkilöautoja ja telakuorma-autoja Kontiolahden Korjaamolla. Siviilityönään hän korjaa kuorma-autoja.

Komennuspaikka- taistelijat

Pohjois-Karjalan Prikaatiin astuu palvelukseen noin 700 henkilöä saapumiserittäin. Heistä varuskuntapainotteisia ja B-palveluskelpoisuusluokkaan kuuluvia henkilöitä, komennuspaikkataistelijoita, on noin 50. He suorittavat varusmiespalveluksensa Esikunta- ja Huoltokompaniassa.

Esikunta- ja Huoltokompania on yksi neljästä Karjalan Jääkäripataljoonan kouluttavasta perusyksiköstä. Kompanialla on Prikaatissa kolme tehtävää. Yhtenä tehtävänä on komppania suunnittelee ja toimeenpanee käsketyt kuljetusalan koulutuksen. Toisena suunnitellaan ja toteutetaan sotilaspoliisikoulutus ja varuskunnan vartiointijärjestelyt varusmiesten osalta, sekä kolmantena järjestetään prikaatin eri toimipisteillä tarvittava komennuspaikkapalvelu. Näitä tehtäviä kompaniassa on toteuttamassa 11 peruskoulutettua palkattua sotilashenkilöä ja 2 - 4 määräaikaista sopimussotilasta. Varusmiesten vahvuus kompaniassa on 170 - 220 henkilöä koulutuskauden ajankohdasta riippuen.

Prikaatiin tulevat varusmiehet jaetaan esitietojensa mukaan eri yksiköihin. Lisäksi lääkärin tulotarkastusten jälkeen kolmannella palvelusviikolla siirretään Esikunta- ja Huoltokompaniaan muista yksiköistä komennuspaikkataistelijat, joille ei ole soveltuvia palvelustehtäviä muissa yksiköissä.

Koulutus

Komennuspaikkataistelijat kuuluvat komppanian organisaatiossa neljänteen joukkueeseen. Heidän kouluttajinaan toimivat yksi peruskoulutettu kouluttaja ja yksi määräaikainen sopimussotilas. Ensin heillä on neljän viikon pituinen peruskoulutuskausi. Viidennellä palvelusviikolla alkaa komennuspaikkapalvelu tai koulutus siihen. Komennuspaikkoja on noin 20 ja ohjeen mukaan tarvittava henkilömäärä on enimmillään 36.

Komennuspaikkataistelijoilla on oma viikko-ohjelmansa, jonka mukaan he suorittavat palvelustaan. Runko on viikoittain samanlainen. Maanantaina on iltapäivällä liikuntakoulutusta, tiistaina sulkeiset ja aamuhartaus, keskiviikkona pyykinvaihto ja varustarkastus, torstaina asetarkastus sekä perjantaina iltapäivällä liikuntakoulutusta ja lomatarkastus. Muu aika on komennuspaikkapalvelua.

Osa taistelijoista on oman komennuspaikkansa päivärytmissä, jolloin he ovat poissa viikko-ohjelman mukaisesta yleisestä kou-

lutuksesta. Esimerkiksi Muonituskeskuksen keittämiehillä on omat työvuoronsa ja Lääkintähuoltokeskuksen läheteillä oma päivystysrytminsä. Muuta yleissotilaallista koulutusta annetaan heille kertaluontoisesti. Viiden kuukauden aikana on keskimäärin seitsemän koko päivän kestävä koulutusaihetta. Koulutuspäivät on pyritty ajoittamaan koulutuskausille leirijankohdat huomioiden. Koulutukseen osallistuminen tapahtuu palveluskelpoisuuden mukaisesti ja koulutus on pyritty suunnittelemaan tasoryhmittäin tai vaihtoehtokoulutuksina, jolloin jokaiselle olisi jotakin. Esimerkiksi liikuntakoulutuksessa voivat vaihtoehtoina olla jalkapallo ja sauvakävely, jolloin jokainen voi osallistua ohjattuun koulutukseen palvelusrajoituksensa mukaisesti.

Leirikauden alettua komennuspaikkataistelijat ovat kysytyjä. Leireillä heidän tehtävänä on esimerkiksi toimia vartiomiehinä Sotinpuron ampumakenttäalueella. Lisäksi tehtäviä on leirien huoltouseerien apulaisina toimitus- ja talousryhmissä, lääkintähuoltouseerien apuna lääkintäryhmissä sekä kuljetusupseerien kuljetusvälineryhmissä. Edellä mainittujen lisäksi komennuspaikkataistelijat ovat olleet myös työvoima-apuna linnoittamassa ja leireillä muiden joukko-osastojen huollon apuna. Ilman komennuspaikkataistelijoita leirien tukijärjestelyt eivät onnistuisi näin järkevästi.

Jotta kaikki ei olisi liian yksinkertaista ja suoraviivaista, on huomioitava, että osa komennuspaikkatehtävistä on A-palvelukelpoisuusluokan henkilöille. Näistä osa on johtajille, muiden muassa lääkärille, lääkintäaliupseereille, talousaliupseereille ja viestihuoltoaliupseereille, sekä osa miehistölle, esimerkiksi sotilaskeittäjille, lääkintämiehille ja sotilassoittajille. Prikaatissa aseetonta palvelustaan suorittavat varusmiehet ovat myös Esikunta- ja Huolto-kompaniassa. Tämän vuoksi kompaniassa on vuoden aikana kuusi eri kotiuttamisajankohtaa palveluksen jatkajia huomioimatta, jotka pääsääntöisesti kotiutuvat eri aikaan kuin pääosa saapumiseraista.

Positiivista

Komennuspaikkataistelijoita on palveluksessa enemmän kuin ohjeen mukaan on komennuspaikkoja. Joukkueen kouluttaja selvittää valintoja tehdessään eri komennuspaikoilta mahdollisuudet ottaa henkilöitä töihin. Komennuspaikat ovat ymmärtäneet meidän ongelmamme ja kaikille tarvitsijoille on pääsääntöisesti yhteistyöllä saatu komennuspaikat. Komennuspaikka ei kuitenkaan kaikilla ole koulutusta vastaava, mutta yleensä taistelijan oman halukkuuden mukainen.

Positiivista on katsoa onnistumisia, joita taistelijoille tulee koulutuksen edetessä. Kun aiemmin taistelijalle mahdoton tehtävä onnistuukin. Positiivista on myös tieto siitä, että kouluttajat ja komennuspaikat tukevat taistelijoita. Puolustusvoimat voi olla joillekin henkilöille ainoa paikka, jossa häneen luotetaan, hänen tekemisiään tuetaan ja hänen oikeuksistaan huolehditaan tasavertaisesti muiden kanssa. Hienoa on nähdä valapäivänä ylpeitä vanhempia, kun he näkevät oman lapsensa marssimassa joukossa mukana.

Kehittämisideoita

Komennuspaikkajoukkueella on oltava yksi peruskoulutettu kouluttaja koko ajan. Tällöin hänen on mahdollista olla taistelijoiden tavoitettavissa sekä kouluttamassa ja pitämässä ajan tasalla joukkueen henkilöitä eri tapahtumista. Kuluva vuoden aikana kompanian henkilöstötilanteen vuoksi

joukkueella on peruskoulutettu kouluttaja noin viiden kuukauden ajan ja lopun ajan koulutuksesta huolehtii määräaikainen sopimussotilas tai tapahtumaan erikseen käsketty kouluttaja. Tämä kouluttajavaje näkyy kompanian sisäkurin löystymisenä ja esitutkintojen lisääntymisinä. Komennuspaikkajoukkueen vahvuus on tänäkin keväänä ollut enimmillään 65 henkilöä, joten siinä on yhdelle henkilölle huolehdittavaa ihan riittävästi. Koulutuksen puolella on tarkoitus pysyä koulutusvelvoitteista ajan tasalla. Hyvä, uusi koulutuskohte on kouluttaa kaikille komennuspaikkataistelijoille pataljoonan komentopaikan järjestelyt mukaanluettuna viestitoiminta. Tällöin komennuspaikkataistelijat voisivat olla apuna perustamassa Prikaatin leireillä tarvittavia komentopaikkoja ja viestiyhteyksiä.

Kehitettävistä asioista yksittäisenä esimerkkinä otan esille viestihuoltoaliupseerin ja hänen koulutuksensa kurssin jälkeen. Hänen komennuspaikkansa on Ylämyllyllä viestivastolla. Hänelle on saatava samat koulutusvelvoitteet yleisistä asioista kuin muillekin johtajille kompaniassa. Nykyisten ohjeiden mukaan hän ei voi osallistua muihin kompanialle käskettyihin tapahtumiin eikä hän voi suorittaa edes nykyistä johtaja- ja kouluttajakoulutuspakettia. Palveluksen jatkajien palvelukseen astumisajankohdat kan-

nattaa suunnitella siten, että kotiutuminen tapahtuu yhtä aikaa jo palveluksessa olevan saapumiseraan kanssa. Yksikköupseerilla on riittävästi tekemistä nykyisten atk-järjestelmien ylläpitämisessä ja jokainen yksittäinen poikkeavaan aikaan kotiutuva lisää työtaakkaa. Komennuspaikkojen lukumäärä on liian pieni nykyiselle varusmiesvahvuudelle. Tämän vuoden alussa palvelukseen astuvien varusmiesten lukumäärä kasvoi noin 150 henkilöllä, jolloin kasvoi myös komennuspaikkataistelijoiden määrä. Uusia komennuspaikkatehtäviä on mietittävä lisää. Nyt on jo ollut muutamia projektiluontoisia työtehtäviä Sotilasläänin varastoille. Tarpeita on lisäksi tullut myös Maasotakoulun suunnasta. On esitetty maalilaiteryhmää avuksi huoltamaan maalilaitteita ja asentamaan niitä ampumaleireille ammunnan johtajien työavuksi. Lisää ideoita kaivataan silti.

Tehtävä kirkaana mielessä

Komennuspaikkatehtävillä ja kompanian järjestämällä yleisellä sotilaskoulutuksella voimme tarjota mahdollisuuden mielekkääseen kansalaisvelvollisuuden suorittamiseen. Kaikilla toimipisteillä kannattaa ajattelun lähtökohdaksi ottaa se, että yhteistä asiaa tässä tehdään. Jos meillä ei olisi varusmiehiä, niin mitä me tekisimme? Annetaan jokaiselle henkilölle mahdollisuus

mielenkiintoiseen varusmiespalveluksen suorittamiseen. Koulutetaan yhdessä taistelijoita oman erikoisosaamisemme muodossa ja arvostetaan toistemme tekemää työtä. Tavoitteemme on suunnitella kompaniassa ja komennuspaikoilla taistelijoille sellaista koulutusta, että reserviin kotiutuu motivoitunutta ja hyvähenkistä joukkoa.

Teksti ja kuvat: Kapteeni
Mika Kuutsa, Esikunta- ja
Huoltokompania

Jääkäri Aapo Kinnunen on ensimmäinen sotilaskodin lähetti, joka työskentelee leipomon puolella. Hänellä on siviilissä 1,5 vuoden kokemus vastaavista työtehtävistä.

Rynnäkökivääriampumahiihdon tuore Suomenmestari jääkäri Mikko Auvinen.

Menestymisen painetta!

Prikaati sai "harmasiinsa" kesällä 2/02 saapumiserän mukana varsin nimekkään hiihtäjäjoukon. Joukossa oli nuorten MM-ryhmään parhaillaan kuuluva hiihtäjä sekä ryhmään aiemmin kuuluneita.

Harjoittelumahdollisuudet loimme mahdollisimman ihanteellisiksi valmennuksen ja sotilaskoulutuksen yhdistämistä ajatellen. Harjoittelun suunnittelua varusmiespalvelusajalle pyrimme selkeyttämään ennakkotutustumisella noin neljä viikkoa ennen varsinaisen palveluksen aloittamista. Tapaamisessa olivat mukana urheilijoiden lisäksi heidän valmentajansa sekä prikaatin edustajat. Tilaisuudessa tulivat esille sotilaskoulutukselle asetetut vaatimukset ja prikaatin tarjoamat harjoittelumahdollisuudet. Kitkattoman yhteistyön onnistumisesta pääsimme nauttimaan ensimmäisen kerran, kun alikersantti Kari Varis sijoittui nuorten MM-kilpailussa Ruotsissa 30 kilometrillä kuudenneksitoista ja viestissä viidenneksi.

Prikaatin hiihtojoukkue avasi kilpailukautensa maanpuolustusalueen mestaruuskilpailuissa Mikkelissä 17. - 20.2.2003. Kilpailut sujuivat joukkueeltamme tavoitteiden mukaisesti. Menestystä tuli ampumahiihdon

35v -sarjassa yliluutnantti Petri Tiaisen voitettua ja yliluutnantti Jukka Päivinen sijoittua hopealle. Ampumahiihdon 40v -sarjassa yliluutnantti Pertti Kettunen oli viides ja näin henkilökunnan ampumahiihdon kiertopalkinto tuli edellä mainituilla suorituksilla Pohjois-Karjalan Prikaatiin. Varusmiehistä alikersantti Risto Ikonen sijoittui hopealle, alikersantti Kari Varis seitsemänneksi ja jääkäri Mikko Auvinen kahdeksanneksi. Maastohiihdon 35v -sarjassa yliluutnantti Petri Tiainen hiihti toiseksi ja yliluutnantti Jukka Päivinen kolmanneksi. Majuri Risto Vairinen puolestaan sijoittui 45v -sarjassa kolmanneksi. Varusmiesten sarjassa jääkäri Mikko Auvinen voitti, alikersantti Risto Ikonen otti hopeaa ja alikersantti Kari Varis sijoittui kuudenneksi. Kilpailujen päätöspäivänä hiihrettiin varusmiesten 3x5 kilometrin viesti sekä partiohiihto. Prikaatin joukkue voitti viestihiihdon kokoonpanolla alikersantti Risto Ikonen, alikersantti Timo Varis ja jääkäri Mikko Auvinen. Partiohiihdon A-sarjassa joukkueemme kapteeni Jouni Nykänen, yliluutnantti Jukka Päivinen, alikersantti Timo Varis ja alikersantti Tuomas Mutanen sijoittui neljänneksi. Vaikka hiihtojoukkueemme menestys oli hyvä, jäi yleismestaruuskilpailun kolmas sija hieman kaivelemaan mieltä.

Maanpuolustusalueen mestaruuskilpailujen kisajoukkuetta täydennettiin Sotinpuron leirin jälkeen kahdeksalla miehellä ja

tavoitteena tällä joukkueella oli voittaa Oltermannin hiihto, joka hiihrettiin 4. - 6.3.2003. Kilpailu käytiin 58. kerran ja hiihrettiin tänä vuonna Kuopion Neulalahdesta entiselle Iisalmen Asevarikolle. Toisen osuuden välinerikosta kiirinyt tieto koetteli joukkueemme mielialaa heti kisan alussa. Ennakkoon kovimmaksi arvioitun parin toiselta hiihtäjältä katkesi kolmen kilometrin jälkeen sauva ja matkaa vaihtoon oli vielä noin 18 kilometriä. Joukkue ei tästä lannistunut, vaan taisteli loppuun saakka sijoittumalla neljänneksi. Joukkuetta johti "ikinuoari luotsi" majuri Risto Vairinen. Muut joukkueen jäsenet olivat yliluutnantti Jukka Päivinen (varajohtaja), yliluutnantti Pertti Kettunen (huoltaja), jääkäri Markus Hämäläinen, jääkäri Lauri Myllyvirta, alikersantti Risto Ikonen, alikersantti Kari Varis, alikersantti Simo Penttinen, alikersantti Esa Saarijärvi, alikersantti Juha Kettunen, alikersantti Seppo Vlasoff, alikersantti Tuomas Mutanen, alikersantti Jani Nissinen, jääkäri Mikko Auvinen, alikersantti Markus Piironen ja korpraali Mikko Huikuri.

Varusmieshiihtäjille menestystä

Hiihdon sotilaiden Suomenmestaruuskilpailut käytiin hienoissa puitteissa 18. - 21.3.2003 Rovaniemellä. Kisaisäntänä toimi Lapin Ilmatorjuntarykmentti. Kisat olivat samalla kenraaliharjoitus tuleville sotilaiden

Maailmanmestaruuskilpailuille. Kisajoukkueen latautumisesta ja olemuksesta oli jo pääteltävissä, että jotain oli tapahtunut sitten viime kisojen. Ensimmäisenä kilpailupäivänä jääkäri Mikko Auvinen "räjäytti pankin" voittamalla varusmiesten rynnäkkökivääriammamahiidon ja hyvää menestystä täydensivät seitsemänneksitoista sijoittunut alikersantti Risto Ikonen ja kahdeksanneksitoista hihtänyt alikersantti Timo Varis. Hienot suoritukset jatkuivat heti seuraavana kilpailupäivänä, jolloin kilpailtiin 15 km:n maastohiihto Ounasvaaran vaativissa maastoissa. Urheilukoulun upseerioppilaat miehittivät kaksi kärkisijaa, mutta vain 1,9 sekuntia hävinneenä alikersantti Risto Ikonen saavutti pronssia ja jääkäri Mikko Auvinen heti hänen vanavedessään neljännen tilan. Joukkueen vahvalla kokonaispanoksella tuli voitto ja kiinnitys varusmiesten maastohiidon joukkuekiertopalkintoon. Viimeisenä kisapäivänä käyty viestihiihto kruunasi joukkueen hiihtokauden prikaatin väreissä. Viestikolmikko alikersantti Kari Varis, alikersantti Risto Ikonen ja jääkäri Mikko Auvinen voitti varusmiesten 3x5 km:n viestihiidon tiukan loppukirikamppailun jälkeen. Toiseksi sijoittui Tykistöprikaati. Suuri merkitys hiihtojoukkueen menestymiseen oli alikersantti Risto Ikonen henkilökohtaisen valmentajan Antti Silvanin pyyteettömällä työllä sukshuollossa. Vuosien kokemus voitelusta ja "sääennustajan" taidoista näkyi hiihtäjämme suksien toimivuudessa joka säällä. Tästä nöyrä kiitos koko joukkueen puolesta.

Viestihiidon mestarit alikersantti Kari Varis, alikersantti Risto Ikonen ja jääkäri Mikko Auvinen.

MM-hopeaa Meri-5-ottelusta

Kuulostaako oudolta? Meri-5-ottelun MM-hopea korpivaruskuntaan, joka sijaitsee satojen kilometrien päässä merestä. Yli luutnantti Janne Vattulainen otteli Suomen joukkueessa, joka sijoittui Espanjassa sotilaiden MM-kilpailujen meri-5-ottelun joukkuekilpailussa upeasti toiseksi. Samoin Vattulainen oli ottelemassa Suomelle joukkuekultaa pohjoismaiden mestaruuskilpailuissa.

Lumelta metsään

Pohjois-Karjalan lumien sulaessa vaihtoivat hiihtäjämme suksensa suunnistuskenkiin. Ampumasuunnistuksen SM-kilpailut kilpailtiin 21.5.2003 Upinniemessä. Joukkueemme kapteeni Jouni Nykänen, yli luutnantti Jukka Päivinen, alikersantti Jani Nissinen ja alikersantti Timo Varis saavutti joukkuehopeaa. Henkilökohtaisissa kilpailuissa menestyjiä olivat yleisessä sarjassa kymmenenneksi sijoittunut kapteeni Jouni Nykänen, miesten 40v -sarjassa kolmanneksi yltänyt majuri Risto Vairinen ja samassa sarjassa kuudenneksi sijoittunut yli luutnantti Jukka Päivinen. Varusmiehistä alikersantti Jani Nissinen sijoittui sarjassaan hopealle.

Tarkka-ampujien jäljillä

Jos kausi sujui kestävyysurheilijoilla erinomaisesti, niin eivät ampujatkkaan aloitaneet huonommin! Tarkka-ampujamme kilpailivat maastoammunnan SM-kilpailuissa 4. - 6.6.2003 Niinisalossa, missä jääkäri Marko Vatanen ampui kiväärillään voiton "Simo Häyhä" -kilpailussa. Samalla hän oli voittamassa yhdessä jääkäri Henri Myllyksen, jääkäri Vesa Tahvanaisen ja alikersantti Matti Pirisen kanssa joukkuekultaa. Henkilökohtaisissa lajeissa Vatasen lisäksi menestyivät jääkäri Henri Mylly sijoittumalla kivääriammunnassa viidenneksi, jääkäri Vesa Tahvanainen rynnäkkökivääriammunnan neljännellä sijallaan ja alikersantti Matti Pirinen sijoittumalla rynnäkkökivääriammunnassa seitsemänneksi. Henkilökunnan pistoolisarjassa luutnantti Pasi Koivunen oli seitsemäs.

SotUL:n kilpailuista mestaruuksia

Sotilasurheiluliiton uintimestaruuskilpailuissa ylikersantti Jouni Kukkonen voitti hengenpelastusuinnissa mestaruuden. Lisäksi Kukkonen kauhoi 100 m:n vapaauinnissa kuudenneksi ja 50 m:n rintauinnissa seitsemänneksi.

Ampumasuunnistuksessa Kontiolahden Varuskunnan Urheilijat menestyi erinomaisesti. Joukkue Antti Tolonen, Pekka Inkeri ja Juho Martiskainen sijoittui A-sarjan viestissä hienosti toiseksi. Henkilökohtaisessa kilpailussa Antti Tolonen sijoittui H-21 -sarjassa neljänneksi.

Varusmiesten kaukalopalloturnaus järjestettiin Kontiolahden Varuskunnan Urheilijoiden toimesta Joensuussa. KontVU:n joukkue sijoittui omassa alkulohkossaan kolmanneksi ja jäi niukasti mitaliotteluiden ulkopuolelle. Henkilökunnan turnaus pelattiin Siilinjärven Tuplajäällä, missä KontVU:n I-joukkueen taival korkeimmalla sarjatasolla päättyi toistaiseksi, kun joukkue putosi B-sarjaan. KontVU on pelannut tähän asti joka vuosi turnauksen A-sarjassa ja on vakaasti päättänyt taistella paikan takaisin sotilaiden kaukalopalloliittiin ensi vuoden kisoissa. Kakkosjoukkue, joka koostui Pohjois-Karjalan Rajavartioston henkilöstöstä, pelasi B-sarjassa tasaisen turnauksen jääden kuitenkin edelleen samaan sarjaan.

Kulunut kevään kilpailukausi on ollut prikaatille menestyksekkäs. Mutta kuinka pitkään nämä "ikinuoret" johtajat ja varajohtajat pysyvät kovien varusmiehiemme mukana? Olisi tervetullutta saada uutta verta kestävyyslajien pariin. Menestyminen niissä vaatii pitkäjänteistä ja säännöllistä työtä muutaman vuoden, mutta palkitsee tehdyn työn monin verroin. Prikaatissamme on jo nyt henkilöitä, joilla olisi annettavaa edustusurheilulle, mutta he tarvitsevat vielä tukea ja kannustusta lähteäkseen kokeilemaan "siipiään" edustustehtäviin. Toivotaan, että kipinä syttyisi uusille tuleville hiihtäjille ja suunnistajille kesän lenkkeily- ja luisteluurilta.

Teksti ja kuvat: Liikuntakasvatusupseeri yli luutnantti Pertti Kettunen

PKarPr:n mestaruuskilpailujen tuloksia

Maastohiihto 10 km

M yl

1. Ylil Petri Tiainen	00:29:45
2. Ylil Jukka Päivinen	00:30:22
3. Ylil Pertti Kettunen	00:33:06

M 35

1. Ylil Harri Kankainen	00:45:08
-------------------------	----------

M 40

1. Ylik Jorma Karppanen	00:35:40
2. Ylil Jeri Kerkkonen	00:39:55

M 45

1. Ylil Heikki Rosenius	00:39:32
2. Ylil Markku Keskitalo	00:53:51

N

1. Tiira Hannele	00:17:37
------------------	----------

Vm

1. Alik Juha Kettunen	00:43:55
2. Alik Seppo Vlasoff	00:45:32
3. Alok M Hämäläinen	00:45:41

Yksikkömestaruus

1. AuK
2. EHK
3. SissiK

Ampumahiihto 10 km

M yl

1. Ylil Jukka Päivinen	00:37:08
2. Ylil Petri Tiainen	00:38:46
3. Ylil Pertti Kettunen	00:39:15

M 35

1. Väap Ari Pietarinen	00:40:25
2. Ylil Harri Kankainen	00:58:26

M 40

1. Ltn Pasi Koivunen	00:48:32
2. Ylil Jeri Kerkkonen	00:50:56

M 45

1. Ylil Heikki Rosenius	00:48:00
2. Ylil Markku Keskitalo	00:59:24

Vm

1. Jääk Mikko Auvinen	00:36:59
2. Alik Risto Ikonen	00:41:47
3. Alik Timo Varis	00:44:45

Yksikkömestaruus

1. AuK
2. EHK
3. SissiK

Ammunta

Palvelusammunta 1 yliluutnantti Mika Kukkonen

Palvelusammunta 2 yliluutnantti Jukka Päivinen

Palvelusammunta 3 luutnantti Pasi Koivunen

Palvelusammunta 4 luutnantti Petteri Piepponen

Henkilökunnan yleismestaruus luutnantti Pasi Koivunen

Suunnistus

M yl

1. Kapt Jouni Nykänen	00:40:10
2. Ylil Jukka Päivinen	00:49:01
3. Kapt Ville Haapala	01:12:42

M 35

1. Ylil Pekka Peltoniemi	00:57:44
2. Kapt Juha Kosunen	01:05:16
3. Kapt Panu Pelkonen	01:14:13

M 45

1. Ev Keijo Simola	01:00:02
2. Ylil Heikki Rosenius	01:13:08
3. Ylil Markku Keskitalo	01:44:55

Vm

1. Alik Jani Nissinen	00:24:55
2. Alik Risto Ikonen	00:34:49
3. Alik Lauri Jorasmaa	00:44:28

Yksikkömestaruus

1. SissiK
2. KrhK
3. JK

RAKENNUSTEOLLISUUDEN KESKUSLIITON JÄSEN

RAKENNUSTOIMISTO

TERVO OY

SILTAKATU 18, 80100 JOENSUU Puh. (013) 223 251

KAHVIA JA KOTOISUUTTA VUODESTA 1934

Kontiolahden Sotilaskotiyhdistys ry

80790 Kontioranta, puh. 013-732 554

Ovatko ydinaseet, biologiset ja kemialliset aseet realiteettia vai optista harhaa?

1. Maailma tänään

Yhdysvaltojen ja sen liittolaisten 20.03.2003 aloittaman suurhyökkäyksen "shock and awe" eräänä päämääränä oli Irakin kemiallisten ja biologisten aseiden tuhoaminen.

Yhdysvaltalaisen riskianalyysin mukaan suurimman uhkatekijän sodan alkuvaiheessa muodosti Irakin mahdollinen isku biologisilla ja kemiallisilla aseilla. Vanhat tutut hermokaasuagenssit (taisteluaineet) sariini, somaani ja VX sekä isorokkovirukset ja pernaruttobakteerit kummittelivat taustalla. Yhdysvalloissa oli panostettu miljoonia dollareita ajantasaisen mikrobiologisen diagnostiikan ja uusien hoitomenetelmien kehittämiseen militäärimikrobeja vastaan.

Operaation alku edellytti liittouman joukoilta erittäin vahvaa panostamista BC-sodankäyntiin. Liittouma oli varautunut tähän uhkaan useita kuukausia aikaisemmin käynnistämällä massiiviset rokotukset lähinnä pernaruttoa ja isorokkoa vastaan. Toisena elementtinä oli parantaa taistelu- ja huoltojoukkojen psyykkistä vireystilaa varustamalla ne parhaalla saatavilla olevalla suoja- ja puhdistusvälineistöllä. Sotilaiden henkilökohtaiseen suojavarustukseen kuuluivat suojanaamari, suojapuku, puhdistusainepullo sekä henkilökohtainen ilmaisin. Lisäksi joukoille jaettiin hermo-kaasumyrkytyksen ensi oireisiin atropiinia ja pralidoksiimia sisältävä autoinjektorit sekä pernaruton ehkäisevään hoitoon antibiootit, lähinnä siprofloxasiinia (1).

Näitä toimenpiteitä tukivat lisäksi aukoton BC-aseiden valvonta-, johtamis- ja tietojär-

jestelmä, jonka tehtävänä oli varoittaa uhkaavasta joukkotuhoaseiden vaarasta. Taistelukentällä esiintyi nyt sotahistorian täydellisin ja iskukykyisin sotavoima, jota oli vaikea lamauttaa biologisilla ja kemiallisilla aseilla.

Tänään tähän todellisuuteen voidaan liittää edelleenkin kaksi ABC-suurvaltaa, terroristien omaksuma assymetrinen sodankäynti, Venäjän sisäisen kehityksen sotilaallinen epävarmuus, Pohjois-Korean uhittelu ydinaseohjelmallaan, jatkuva ABC- teknologian ja aivo-kompetenssin leviäminen ympäri maailmaa, ydinaseiden lisääntyminen, kemiallisen ja biologisen aseiden valmistuksen tietotaidon leviäminen sekä kotilaboratoriomainen puuhastelu kaikkialla maailmassa.

Syyskuun 11. päivä vuonna 2001 osoitti, että nykyisillä terroristeilla ja anarkisteilla on kykyä järkyttää suurvallan infrastruktuuria sekä tuottaa paniikkia. Miniydinaseen ja likaisen pommin käyttömahdollisuuskään terroristivälineenä ei ole täysin pois suljettu ajatus.

Tilannetta hämmäntää Bushin opin eräs keskeinen teesi. Sen periaatteena on estää terroristeja ja valtioita, jotka pyrkivät hankimaan ydin-, biologisia- ja kemiallisia aseita, uhkaamasta Yhdysvaltoja ja maailmaa. Ideologisesti tämä kulminoitui "Pahuuden akselin" konkreettiseen määrittämiseen ja

Everstiluutnantti Timo Lairio. Kuva: SA-kuva

sen mahdolliseen eliminointiin. Yksi akselin pisteistä on eliminoitu, miten käy muiden tukipisteiden? Oman mausteensa nykyiseen tilanteeseen tuo myös Venäjän horrostila ja sen kesto aika sekä Kiinan väistämätön kehitys todelliseksi ABC-suurvallaksi.

Nykyinen yhdysvaltalaiskeskeinen dynamiikka kehittää hiljalleen maailmalla hegemoniapolitiikalle vastavoiman. Amerikkalaisten kauhuskenaario olisi, että Kiina ja Venäjä liittoutuisivat ja mittavat ydinasevarastot sekä raaka-ainereservit jäisivät niiden käyttöön. Skenaarioon voisi liittää myös kahden kolmasosan maailman öljyvaroista jäämisen fundamentalistien haltuun (2). Nähtäväksi jää, sisältyykö tällainen ABC-ensi-iskumahdollisuus Wolfowitzin haukkojen doktriiniin.

2. Ydinaseet

Toisen maailmansodan loppupuolella kehitettiin Yhdysvalloissa atomiytimen muutokseen perustuva fissioräjähde. Ydinräjähdyksessä osa atomiytimen massasta muuttuu energiaksi vapauttaen erittäin suuren

energiapulssin. Käytännössä fissioräjähteen toimivuutta testattiin Hiroshimassa ja Nagasakissa elokuussa 1945. Tästä ajankohdasta voidaan katsoa alkaneen hillittömän asevarustelukierteen, joka ei näytä koskaan saavuttavan maksimikohtaansa.

Ydinasevaltioita on tänään todistetusti kymmenen ja niistä kaksi on ns. ydinase-suurvaltaa, Yhdysvallat ja Venäjä. Strategisia ydinkärkiä tämä "kymmenen kopl" omistaa noin 15 000 kappaletta. Eri lähteiden mukaan pääosa niiden valmistamista räjähteistä on kuitenkin muutamien kymmenien kilotonnien tai korkeintaan muutaman megatonnin luokkaa.

Viime vuosien ydinasosopimukset Yhdysvaltojen ja Venäjän välillä ovat keskittyneet varsinkin keskimatkan ydinkärkien ja kantolaitteiden purkamiseen. Painopiste siirtyi nyt taktisen ydinasen kehittämiseen taistelukenttäolosuhteisiin ja mahdollisesti myös terroristeja vastaan.

Yhdysvallat ja Venäjä allekirjoittivat 28.05.2001 ydinasosopimuksen, joka vähentää kahdella kolmanneksella maiden ydinkärkiarsenaalia eli 1 700 - 2 200 kärkeen vuoteen 2012 mennessä. Kyseessä on ensimmäinen kylmän sodan aikaisista aseista tehty sopimus vuosikymmenen.

Vaikka kumpikin ydinasesuurvalta on tarmokkaasti ponnistellut ydinsulkusopimuksen sekä ydinaseiden rajoittamisen ja vähentämisen puolesta, on huomattava, että Yhdysvaltojen sekä Venäjän doktriinit sisältävät ydinaseiden käytön sidottuna vallitsevaan uhkamalliin ja ohjeistuksissa painotetaan taistelua ABC-aseiden vaikutuspiirissä.

Venäjällä sotilasdoktriini mahdollistaa ydinaseiden käytön vastauksena sitä vastaan käytetyille ydin- ja muille joukkotuhoaseille sekä myös tavanomaisin aseina toteutetun laajamittaisen hyökkäyksen tilanteessa, jossa sen kansallista turvallisuutta uhataan.

Tulevaisuus näyttää, jääkö ydinase maailmassa vain pelotteeksi. Suomen kannalta tarkasteltuna voidaan todeta, että itäinen rajanaapurimme on edelleenkin ABC-suur-

valta ja sillä on kompetenssia sekä kykyä käyttää taktista ydinasetta osana tavanomista tulenkäyttöä.

3. Biologinen ase

Kansainväliset sopimukset vuosilta 1925 ja 1972 (Biological Weapons Convention, BWC) kieltävät biologisten aseiden kehittämisen, valmistuksen, varastoinnin ja käytön sodassa. Sopimuksista huolimatta Yhdysvalloissa käynnistettiin 1950-luvulla mittava B-aseohjelma. Tällöin kehiteltiin viittä bakteeriasetta, yhtä virusasetta ja neljää toksiiniasetta. Yhtenä arkkitehtina oli japanilainen sotavankiupseeri Shiro Ishii, joka oli tutustunut bioaseita koskeviin tuloksiin useissa konferensseissa Euroopassa. Ironistakyllä, Shiro Ishiitä ei tuomittu toisen maailmansodan jälkeen rikoksista ihmisyyttä kohtaan. Olihan hän tappanut useita tuhansia kiinalaisia sotavankeja pernarutto- ja kolerabakteerikokeilullaan Mantshurian Pingfanissa 1932 - 1945.

Kokeita jatkettiin Johnstonin saarilla, Tyynellämerellä aina vuoteen 1969, jolloin presidentti Richard Nixon osin lopetti biologisten aseiden kehittämisohjelman. Nixon arvioi väärin, ettei bioaseella ole Yhdysvaltojen sotilaallisessa strategiassa käyttöä tulevaisuudessa.

Tällä pikaisella ratkaisulla näyttää olleen kallis hinta, koska biologisten aseiden tunnistus- ja valvontajärjestelmien kehitystyö Yhdysvalloissa koki vakavan inflaation.

Neuvostoliitto seurasi Yhdysvaltojen kehitystä erittäin tarkasti lähettämällä vakoiluasia Tyynelle merelle ja aloittamalla kielto-sopimuksen voimassaollessa oman biologisten aseiden kehittämisprojektinsa nimellä Biopreparat. Amerikkalaiset ja englantilaiset heräsivät todellisuuteen vuonna 1989, jolloin venäläinen biooikari Vladimir Pasechnik, Leningradissa toimivan Ultrapuhtaiden Biopreparaattien johtaja, kertoi Neuvostoliiton massiivisesta bioaseohjelmasta. Ohjelma perustui 35 biologisten aseiden laboratorioden, tutkimus- ja tuotantolaitoksien, kokeilualueiden ja varastojen saumattomaan yhteistyöhön. Tutkimushenkilöstön määrä nousi noin 66 000 henkilöön, kun vastaava lukumäärä

lännessä oli noin 2 000 (3).

Eräässä tutkimuslaitoksessa Vektorissa lähellä Novosibirskiä oli kehitetty paiserutosta (Musta Surma) geneettisesti muunneltu kanta, joka oli resistentti (vastustuskykyinen) nykyisille antibiooteille. Kehitteillä oli myös ballistinen "isorokko-ohjus" kymmenien tonniin vuosituotantovolyyymilla (3).

Biotekniikka mahdollisti nyt bakteerien muuttamisen resistenteiksi. Resistenssivaikeus saadaan aikaan, kun antibiootteja torjuvat geenit, jotka sijaitsevat usein bakteerien plasmideissa, pienissä dna-renkaissa, kahdentuvat ja siirtyvät helposti bakteerisolusta toiseen.

Tunnetuimpia ja käyttökelpoisia biologisia taisteluaineita on maailmalla todettu seuraavasti:

- * kuivattu anthrax (pernarutto)
- * tularemia (jänisrutto)
- * paiserutto (musta surma)
- * Q-kuume
- * kolera
- * botuliini-myrkky sekä eräät
- * kokkibakteerit

Toinen maailmansota toi tullessaan antibiootit, 1980 - 1990 luku geenitekniikan ja nyt vuosituhannen alussa mikrobiologian diagnostiikka mahdollistaa B-aseiden rajatoman kehittelyn ja tuottamisen "kilpailukykyiseen" hintaan.

Suomen lähihistoriastakin löytyy mielenkiintoinen R. Visakorven raportti vuodelta 1944. Tällöin Karjalan kannaksella noin 150.000 suomalaista taistelija ja useita kymmeniätuhansia neuvostosotilaita sairastui punatautiin (sighella). Jää arvoitukseksi, liittyykö punatautiepidemiaan sabotaasi tai bioaseen käyttö (4).

4. Kemialliset aseet

Kemialliset taisteluaineet ovat yhdisteitä, joita käytetään sota-, tuholais- tai sabotaasitoiminnassa aiheuttamaan kohteina olevissa ihmisissä joko kuolema, tilapäinen toimintakyvyttömyys tai vammautuminen.

Maailmassa on vain noin 70 yhdistettä, jotka sanan varsinaisessa merkityksessä luetaan kemiallisiksi taisteluaineiksi. Ne ovat yleensä nestemäisiä, jotka joko imeytyvät ihon läpi tai kaasuuntuneina vaikuttavat hengityselimiin.

Kaasut voidaan jakaa ominaisuuksien perusteella ärsyttäviin, tukahduttaviin, syövyttäviin, yleismyrkyllisiin sekä hermokaasuihin. Toinen tapa on jakaa ne kuolettaviin, toimintakykyä alentaviin sekä kasvintuhoaineisiin.

Ensimmäisen maailmansodan kokemukset kemiallisesta aseesta ja pelko biologisen aseiden käyttöönotosta johtivat 1925 Geneven sopimukseen, jolla kiellettiin myrkyllisten kaasujen sekä bakteerien käyttö aseena.

Vuosien ponnistelujen jälkeen vuonna 1997 saatiin aikaiseksi Kemiallisten aseiden kieltosopimus (Chemical Weapons Convention, CWC), jossa kielletään kemiallisen aseiden valmistus, hankkiminen, omistaminen, varastointi sekä kuljettaminen. Sopimukseen liittyvät valvontatarkastukset sekä velvoite ilmoittaa ja hävittää nykyiset kemiallisen aseiden valmistukseen soveltuvat tuotantolaitokset.

Sopimusta on kierretty mm binääritekniikan avulla. Malliesimerkkinä voidaan pitää tykistön 155 mm sariini-ammusta. Sariinin lähtöaineita isopropanolia ja metyylifosforidifluoridia ei ole listattu kemiallisiksi taisteluaineiksi. Aineet voidaan täyttää tykistön ammukseen kahteen osastoon, jotka on erotettu ohuella kalvolla. Lähtökiihdytyksen jälkeen ammus saatetaan johtorenkkaan ja putken rihlojen avulla pyöriivään liikkeeseen, joka aiheuttaa kalvon hajoamisen. Ammuksen lentoratavaiheen aikana aineet reagoivat keskenään ja synnyttävät biologisen projektiilin.

Yhdysvaltojen ja Venäjän sotilasdoktriinissa on ilmaistu, että kumpikin maa on pidättänyt itsellään oikeuden käyttää kemiallista asetta, jos maata tai sen liittolaista vastaan niitä käytetään. Venäläisen doktriinin mukaan kemiallisen aseiden käytön katsotaan

kuuluvan tavanomaisen sodankäynnin piiriin. Kemiallisten taisteluaineiden, niin kuin ydinaseidenkin, ensikäyttö edellyttää aina sekä Yhdysvalloissa että Venäjällä korkeimman poliittisen johdon lupaa.

Venäläiset julkistivat kemialliset asejärjestelmänsä virallisesti lokakuussa vuonna 1987. Heidän kokoelmansa käsitti seitsemällä taisteluaineella tai -seoksella täytetyjä tykistön kranaatteja, tykistöraketteja, ohjusten kärkiä, lentopommeja ja ruikutussäiliöitä sekä kyynelkaasukranaatteja. Suurimmat levityssäiliöt olivat 1 500 kg:n sinappikaasu-levisiitti -suihkutussäiliö (netto 650 kg) ja taktinen 884 mm:n SCUD-ohjuksen taistelukärki (nettokuorma 555 kg viskoosia VX:ää). Venäjän kemiallisen aseiden asevarastot sisältävät tänään "klassisia" taisteluaineita noin 40 000 tn. Näistä hermokaasuja on noin 81 % ja syövyttäviä taisteluaineita 19% 5.

Kaasujen käytön doktriinia on laajennettu myös valtioiden erikoisjoukkojen toiminnassa. Tästä hyvänä esimerkkinä voidaan mainita Venäjällä lokakuun lopulla 2002 tapahtunut tshetsheeniterroristien hyökkäys Dubrovka - teatteriin Moskovassa. Tilanne ratkesi venäläisen erikoisjoukon suorittamaan kaasuiskuun. Iskussa käytettiin Venäjän terveysministerin mukaan opiaattipohjaista fentanyyli nukutuskaasua. Fentanyyli on nopeatoiminen huumausaine, jota on sanottu jopa sata kertaa tehokkaammaksi kuin morfiinia (6). Kaasu toimi niin tehokkaasti, että 18 naispuolista itsemurhaterroristia oli tuupertunut ennen kuin he ehtivät laukaista omilla voillään olleita räjähteitä.

Taistelukaasujen hävittämisrintamalla Yhdysvallat ja Venäjä ovat neuvotelleet varastojensa hävittämisestä jo 15 vuotta. Venäjä ja Yhdysvallat ovat sopineet, että ne hävittävät osan vanhentuneista kemiallisista taisteluaineista vuoteen 2012 mennessä.

Venäjän taistelukaasujen hävittäminen edellyttää seitsemän tuotantolaitoksen tehostusta, ympärikuotusta ja katkeamatonta tuotantoprosessia, mikäli tavoite kemiallisten taisteluaineiden hävittämisestä aiotaan saavuttaa vuoteen 2012 mennessä.

Kolmen laitoksen struktuuri on olemassa ja

vain Gornyn laitos on toiminnassa. Hävittämislaitos on prosessoitu hävittämään vain syövyttäviä taisteluaineita, kuten sinappikaasua, levisiittiä sekä näiden yhdistelmiä (7).

Venäjä uutisoi painokkaasti huhtikuussa 2003 hävittäneensä juuri Gornyn hävittämislaitoksessa 400 tn sinappikaasua. Todellisuudessa tämä hävittämisoperaatio koski erittäin vanhoja sinappikaasueriä ja uhkaa lievennettiin vain 1 % poistolla Venäjän kemiallisen taisteluaineiden kokonaismäärästä.

5. ABC-elementti terrorismi- ja sabotaasitoiminnassa

Neuvostoliiton hajoamisen jälkeen kemiallisista ja biologisista aseista tuli "pienien aggressiivisten valtioiden" ase ja samalla terroristikäytön uhka lisääntyi maailmassa oleellisesti.

Terroristiattentaatteja esimerkiksi kemiallisilla taisteluaineilla on kirjattu maailmalla 1970 -luvulta lähtien noin 100 tapausta päällimmäisinä Aum Shinrikyo uskonlahkon hyökkäykset 1994 Mantsumotossa ja sariini-isku Tokion metrossa 1995.

Kemiallisen taisteluaineiden käyttö terrorismi- ja sabotaasitoiminnassa on erittäin houkuttelevaa jo pelkästään julkisuusarvon takia. Kemistit ja alan ammattilaiset kykenevät helposti syntetisoimaan aineita ja tarvittavat kemikaalit ovat vaivattomasti saatavilla. Synteisiohjeet löytyvät avoimista tieteellisistä tietolähteistä ja internetistä. Aineiden hallussapito on mahdotonta paljastaa ja pienetkin määrät ovat asiantuntemuksella käytettynä erittäin tehokkaita (8). Tokiossa vuonna 1995 käytetyssä terrori-iskussa vaikuttaneen sariinin pitoisuus oli vain noin 30 % luokkaa. Tälläkin pitoisuudella oli kohdalokkaat vaikutukset: 12 ihmistä kuoli ja 5 000 sai myrkytysoireita.

Myrmanin pommi-iskun jälkinäytöksessä poliisi törmäsi sanaan sariini. Nimittäin Petri Gerdtin kotoa löytyi hänen lukitusta kassalippaastaan sariini -hermokaasun

OLEMME TUKENEET POHJOIS-KARJALAN PRIKAATIN TOIMINTAA

Kontiolahden kunta

Enon kunta

Liperin kunta

Kesälahden kunta

Outokummun kaupunki

Varkauden kaupunki

Leppävirran kunta

Vehmersalmen kunta

Varpaisjärven kunta

valmistusohje (9). Ironista kyllä, Gerdthän opiskeli parhaillaan ammattikorkeakoulussa kemistiksi!

Bioterrorismi sai valtavasti julkisuutta vuoden 2002 alussa. Pernaruttokirjeet valloittivat maailman ja media uutisoi valtavilla lööpeillä asiasta enimmäkseen disinformaatiota. Mikäli pernaruttokirjeiden julkisuusarvo olisi listattu pörssiin julkisuusarvon pörssikurssi olisi kohonnut tähtiin tai jopa galaksiin.

Biologisella aseella, pelkällä taisteluaikeneen terrorin- tai sabotaasin omaisella käytöllä tai uhkaamisella on erittäin suuret psykologiset vaikutukset. Ihmiset pelkäävät "näkyvätöntä tappajaa", jota vastaan puolustautuminen on erittäin vaikeaa ja osin mahdotonta. Yhdysvalloissa ja Britanniassa tutkijat pelkäsivät, että yhteiskunnat olivat vaarassa ajautua paniikkiin, jos pernaruttotapauksia olisi ilmennyt enemmän. Häätäminen ja paniikki tällaisessa tilanteessa ovat reaktioista luonnollisimpia, koska olemme oppineet eniten pelkäämään asioita, jotka ovat meille uusia ja outoja ja siksi hallitsemattomia (10).

Bioase ei ole enää maailmalla fiktio, vaan nyt odotamme milloin, missä ja millainen isku on odotettavissa. Tällaisessa iskussa biologisena taisteluaikeneena voitaisiin käyttää aerosolina levitettävää tai elintarvikkeisiin saastutettua mikrobia tai toksiinia. Aerosolin levittämiseen ei tarvita pommeja eikä lentokoneita, vaan metroon, tavarataloon ja asemalle jätetty säiliö tai jopa salkkuun jätetty sumute riittää kylvämään kuolemaa.

Aum Shinrikyo -lahko valmisti ja testasi pernaruttobakteerilla ja botulinumtoksiinilla sekä pyrki hankkimaan ebola-virusta aseena kehittämiseksi. Heinäkuussa 1993 sama lahko pumppasi Tokiossa pernaruttonestesuspensiota katolle ja levitti sitä haihduttamalla ilmaan vuorokauden ajan. Onni onnettomuudessa oli, että mikrobikanta ei ollut tarttuvaa. Todennäköisesti bakteerikanta oli peräisin eläinkunnasta ja se tuotti vain rokotetta. Lisäksi levitys tapahtui pääasiassa päivällä, jolloin ultraviolettisäteily tappoi osan bakteerien genomeista (11).

Entisen Neuvostoliiton alueen ydinlaitosten turvallisuustoimenpiteet laiminlyötiin 1990-luvun alussa totaalisesti. Räjähdeksi sopivia fissiilejä aineita oli varastoitua ympäri Neuvostoliittoa satoihin vanhoihin puuvarastoihin. Varastoalueet olivat erittäin heikosti valaistuja ja suojattuja, lisäksi vartiointi oli olematonta. Ammattimainen salakauppa ydinaseiden kriittisillä komponenteilla rehotti. Ostoslistoilta löytyi heijastimia ja kryptoneja, joita tarvitaan räjähteen syyttämässä alle miljoonasasosekunnissa.

Monikansalliset hankintaverkostot olivat mukana Irakin, Iranin ja Pohjois-Korean ydinaseohjelmissä. Salakaupassa käytetyt kuljetusreitit ja yritysten nimet vaihtuivat tunnussanan tavoin tarpeen vaatiessa joustavasti ja nopeasti. Terroristijärjestötkin haukkasivat oman osansa tästä kakusta.

Fissiopommin rakentaminen tulee vuodelta helpommaksi - kiitos tekniikan kehittymisen. Tarvitaan vain maaliinsaantiväline, räjähtävä sydän ja siihen syytysmekanismi, muutama alansa osaava ydinfyysikko, teknistä asiantuntemusta sekä noin 10 miljoonan dollarin verran rahaa. Teknistä asiantuntemusta voi vaikkapa täydentää internetistä.

Valtaosan ydinpommiin tarvittavista sähkötarvikkeista ja laitteista voi ostaa elektroniikka-alan liikkeistä tai tilata internetin välityksellä ulkomailta. Helpointa sen hankinta on suoraan entisistä IVY-maista ja Venäjältä. Projektin vaikein kohta lienee räjähteen hankinta - siis plutoniumin tai rikastetun uraanin. Pommin valmistamiseen tarvitaan vain noin kilo plutoniumia ja viitisen kiloa rikastettua uraania.

Aum Shinrikyo -lahkon tiedetään yrittäneen ostaa venäläisiä ydinaseita sekä värvätä pommiasiantuntijoita organisaationsa käyttöön. Lahkon johtoryhmään tiedetään kuuluneen ainakin pari venäläistä ydinfyysikkoo.

Tshetsheenian sodan aikana tshetsheenien haltuun joutui huomattava määrä radioaktiivisia komponentteja kuten cesium 137:ä. He levittivät näitä radioaktiivisia aineita ympäri Venäjää, mm. Moskovaan ja Pietariin.

Aika ja paikka näyttävät maailmalle, ovatko ydinaseet, biologiset- ja kemialliset taisteluaikeneet sittenkin todellisuutta vai optista harhaa. Varautumattomuus tämän kolminaisuuden edessä johtaa väistämättä elollisen biotoopin katoamiseen maapallolta.

Teksti: Everstiluutnantti Timo Valtter Lairio

Lähteet:

1. Dosentti Heikki Korpelan raportti 26.03.2003 Biologisten ja kemiallisten aseiden käyttö Irakin sodassa
2. Tohtori Pekka Visurin esitelmä Ähtärisssä 07.05.2003
3. Ken Alibek: Biohazard
4. Dosentti Heikki Korpelan esitys Strategian laitoksella 06.03.2002
5. Filosofian tohtori Kari Nieminen luento Suojelukoululla 2002
6. Yliluutnantti M Liposen esitys vuodelta 2002
7. To the Federal Special Program Chemical Weapons Stockpiles Destruction in the Russian Federation 2003
8. Filosofian tohtori Tarmo Humpin raportti 2003
9. Kapteeni Mika Tyryn esitelmä Keski-Suomen Rykmentissä 20.03.2003 Myyrmannin pommi-iskusta
10. Steven Hymannin raportti vuodelta 2002
11. Filosofian tohtori Kari Niemisen luento Suojelukoulussa 2002

Selitteet seuraavalla sivulla.

Selitteet:

ABC -aseet = ovat tavanomaisiin aseisiin verrattuna laaja-alaista tuhoa aiheuttavia aseita. Näitä ovat atomiaseet (A), biologiset aseet (B) sekä kemialliset aseet (C).

agenssi = taisteluaine tai infektoiva tekijä.

mikrobiologia = pieneliöitä (mm viruksia ja bakteereja) tutkiva tiede.

diagnostiikka = taudin määrittäminen.

assymmetrinen sodankäynti = epäsymmetrinen sodankäynti. Sillä tarkoitetaan pienen, järjestäytyneen, ammattitaitoisen ja päättäväisen ryhmän (solun) mahdollisuutta vaikuttaa eri taistelumenetelmin (ml ABC-sodankäyntivälineet) jopa suurvallan strategiseen infrastruktuuriin.

fissio = tapahtuma, jossa raskas ydin halkeaa kahdeksi tai useammaksi keskiruskaaksi ytimeksi vapauttaen samalla energiaa.

toksiinit = pieneliöiden, kasvien tai eläimien tuottamia myrkyjä.

geneettinen muuntelu = perinnöllinen materiaali muutetaan keinotekoisesti. Geenitekniikassa otetaan osa geneettistä materiaalia (DNA, RNA) eliöstä A ja se siirretään eliöön B, tavoitteena muuttaa eliön B ominaisuuksia.

binääriammus = taistelukaasujen levittämiseen tarkoitettu ammus, jossa kemiallisten aineiden komponentit ovat ammuskuoren sisällä kalvon erottamissa säiliöissä.

syntetisointi = kemiallisista lähtöaineista valmistettu kemiallinen tuote.

nestesuspensio = neste, joka sisältää pieniä hiukkasia.

Kuva: Luutnantti Mikko Perón

Osallistuminen kannattaa!

Kiltamme jäsenillä on monia mahdollisuuksia osallistua erilaisiin tapahtumiin, joko oman kiltamme tai jonkun muun yhteisön järjestämiin. Toimintasuunnitelmassamme on aina ollut ja varmasti tulee jatkossakin olemaan tapahtumia, joihin osallistumalla saamme hyödyllistä kansalaistietoutta.

Osallistumismahdollisuuksien lisääminen tulee tulevaisuudessa varmasti korostumaan toiminnassamme. Saamalla mahdollisimman monen jäsenen osallistumaan esimerkiksi joka tammikuussa Helsingissä järjestettävään turvallisuuspolitiikan seminaariin välittyvät tiedot ajankohtaisista kysymyksistä paremmin jäsenistöllemme. Myös seuraaville Maanpuolustusmessuille kannattaa osallistua suurella joukolla. Kaikki tämänkaltaiset tilaisuudet ovat varteenotettavia tapahtumia ajateltaessa tulevaa toimintaamme.

Oamalla kohdallani mielenkiintoisin ja samalla anniltaan paras kiltatapahtuma oli kesäkuussa Norjassa järjestetyt Pohjoismaiset Kiltapäivät. Päiville osallistui 180 kiltaveljeä ja -sisarta Norjasta, Ruotsista, Tanskasta ja Suomesta. Vaikkakin maittemme kiltatoiminnassa on suuriakin eroja, perusajatuksena kaikkialla on tehdä vapaaehtoista maanpuolustustyötä ja samalla siirtää arvokkaita perinteitä nuoremmille polville. Päivien monipuolisesta ohjelmasta jäi mieleen erittäin monipuolinen esitys

Norjan kodinturvajoukkojen toiminnasta. Norjassa nämä joukot toimivat puolustusvoimien alaisuudessa ja niihin kuuluu noin 83 000 jäsentä. Vertailtaessa muiden pohjoismaiden ja oman maamme kiltatoimintaa löytyy jokaisesta järjestelmästä omia hyviä puolia, kuitenkin maamme monipuolinen ja monien eri järjestöjen ylläpitämä malli sopii tähänhetkiseen tilanteeseemme parhaiten.

Seuraavat yhteispohjoismaiset kiltapäivät järjestetään kesäkuussa 2005 Helsingissä. Paljon erilaisia tapahtumia on vielä ennen tuota ajankohtaa, mutta kannattaa jo nyt huomioida erinomainen mahdollisuus osallistua myös kansainväliseen kiltatapahtumaan.

”Osallistuminen kannattaa” otsikkona on toteamus, mutta myös kehoitus osallistua eri tapahtumiin, sillä aina oppii uutta ja samalla on mahdollisuus solmia antoisia kontakteja.

Syksy tuo jälleen toimintaamme osallistumismahdollisuuksia ja osallistuminen kannattaa.

Hannu Saharinen
killan puheenjohtaja

Pohjoismaisten Kiltapäivien osanottajia yhteistilaisuuksissa.

Kuvat: Hannu Saharinen

Poimintoja syyskauden kiltatapahtumista 2003

Elokuu

Valapyöräily Leppävirralle 22.8. seuraamaan saapumiserän II/03 valatilaisuutta 23.8.

Syyskuu

Kiltaretki Kolille ja Juukaan

Ensi vuoden ulkomaan kiltaretkä odotellessa teemme tänä vuonna muutaman lyhyemmän päiväretken ja tämä on yksi niistä. Retken ajankohta ja ohjelma ovat vielä varmistumatta, mutta kutsu käy varmasti jäsenkirjeellä tai Kiltapalstalla. Ohjelmassa on ainakin tutustumiset Kolin luontokeskukseen ja Juuan Tulikiven toimintaan. Kaikki jäsenet ovat tervetulleita!

Maanpuolustusjuhla Lieksassa

Perinteinen maanpuolustusjuhla järjestetään Rauhalan koululla 19. syyskuuta klo 12. Juhlapuhuja ei ole vielä tiedossa, mutta ohjelma on perinteisesti korkeatasoista. Maanpuolustusjuhla on hyvä tilaisuus kertoa kiltatoiminnasta koululaisille ja muille kuntalaisille. Tilaisuudessa on kahvitarjoilu.

Lokakuu

Kiltapäivä Kontiorannassa

Vuosittainen perinteemme kerätä kaikki jäsenet yhteen Kiltapäivän merkeissä jatkuu tänäkin vuonna. Ajankohta on lauantai 11. lokakuuta klo 10.00. Päivän tarkoituksena on viettää aikaa yhdessä niin kiltasisarien ja -veljien kuin omien läheistenkin kanssa, jotka ovat myös tervetulleita Kiltapäivään.

Kiltapäivän ohjelmassa on muun muassa tutustumista prikaatiin, leikkimielisiä kilpailuja, ruokailut, sauna, palkintojen jako ja illanvietto varuskuntakerholla. Ilmoittautumisohjeita myöhemmin Kiltatiedotteessa. Kaikki kiltalaiset ja heidän läheisensä ovat tervetulleita mukavan yhdessäolon päivään!

Marraskuu

Kiltapikkujoulu

Tänä vuonna uutta toimintaamme on yhteinen pikkujoulu, jonka ajankohta on todennäköisesti perjantai 28. marraskuuta. Paikka selviää myöhemmin syksyn aikana, samoin kuin ilmoittautumisasiat.

Joulukuu

Sotaharjoitusten seuraaminen

Joulukuussa seuraamme sotaharjoituksia Sotinpuruolla, ajankohta on 8. - 12. joulukuuta välisenä aikana. Retki on yhden illan vierailu Sotinpuruolla. Prikaati tiedottaa tarkemmin ajankohdasta, jonka jälkeen tiedotamme siitä jäsenistölle.

Tervetuloa Killan yhteiseen toimintaan, arvoisat kiltasisaret ja -veljet!

Luvassa on jälleen perinteistä ja osin uutakin ohjelmaa, joka toivottavasti innostaa Teitä mukaan toimintaan. Tulossa on myös syyskokous marraskuussa ja paljon muita tilaisuuksia, joissa olemme mukana tavalla tai toisella. Syksyn aikana lähetämme kaikille jäsenille Kiltatiedotteen, jossa kerromme tarkemmin myös edellä mainituista tapahtumista sekä niihin ilmoittautumisista.

Lämmintä kesän jatkoa!
Hallitus

Kuva: Toimitus

JR 9 Kilta ry:n 40-vuotisjuhla ja Killan päätösjuhla

Joensuun Kuntohovin juhlasali oli aivan täynnä juhluvieraita 14.3.2003, jolloin vietettiin JR 9 Killan 40 -vuotisjuhlaa ja samalla killan toiminnan päättymisjuhlaa. Killan jäseniä oli saapunut tilaisuuteen ympäri maata. Päivän ohjelma alkoi hartaushetkellä Pielisensuun kirkossa ja pääjuhlan jälkeen oli vielä killan vuosikokous.

Teksti ja kuvat: Hannu Saharinen

Hartaushetki Pielisensuun kirkossa.

Seppelpartio lähdössä sankarihaudoille. Vasemmalta Eero Hintikka, Veikko Vuorela ja Kauko Eronen.

Pääjuhlassa esiintyi Joensuun sotaveteraanien kuoro johtajana dir.cant. Armas Tuononen.

Juhlapuheen piti eversti Pekka Ripatti.

Veikko Vuorela luovuttaa JR 9 Killan lipun perinneosaston puheenjohtajalle Jorma Mikkoselle.

Karjalain Sotilassoittokunta ja everstiluutnantti Hannu Koskinen esittivät musiikkia ja lausuntaa.

Puolustusvoimien tervehdysten esitti Itäisen Maanpuolustusalueen komentaja kenraaliluutnantti Vesa Kämäri.

Maaliskuussa teimme retken Sotinpurolle, jossa aluksi kapteeni Jouni Nykänen esitteli leirin tavoitteet. Esittelyn jälkeen seurassimme maastossa lääkintähenkilöstön toimintaa. Ruokailun jälkeen illan jo pimennyttyä saimme seurata yöammuntoja.

Kenttäsairaanhoitaja Jussi Kalinen selosti lääkintätoimintaa.

Retkeläiset kuuntelemissa yöammuntojen varomääräyksiä ja ammunnan suunniteltua kulkua.

Kiltasisaremmen Anneli Pitkänen ja Satu-Marja Merentie-Östman olivat sotilaskotisisarina meitä vastassa.

Teksti ja kuvat: Hannu Saharinen

Killan kevätkokous

Kevätkokous pidettiin 28.4.2003 "Poterolla". Kokousta edelsi perinteen mukaisesti esitelmätilaisuus, jossa kapteeni Tauno Oksaen piti esitelmän "Neuvostopartisaanien toiminnasta Pohjois-Karjalassa". Mielenkiintoinen aihe ja esitelmöitsijän asiantuntemus saivat paikalle ennätysmäärän kiinnostuneita kuulijoita.

Kokouksessa, jonka puheenjohtajana toimi eversti Pekka Ripatti, käsiteltiin sääntöjen määräämät kevätkokousasiat.

Teksti ja kuvat: Hannu Saharinen

Killan puheenjohtaja kiitti kapteeni Tauno Oksasta ja luovutti hänelle killan historiikin.

Kokousyleisö seurasi mielenkiinnolla esitelmää.

Toimintakertomus 2002 (kooste)

Vuosi 2002 oli järjestyksessään 44. toimintavuosi. Tänä vuonna valmistauduttiin JR9 Killan yhdistymiseen oman kiltamme osaksi. Yhteistyökumppaneidemme kanssa olemme saaneet jatkaa hyvää ja menestyksekkästä toimintaa. Hyvästä yhteistyöstä lausummekin parhaat kiitoksemme.

Jäsenmäärä 1.1.2002 oli 296 henkilöä ja 31.12.2002 se oli 267 henkilöä.

Hallituksen järjestäytymiskokous pidettiin 16.1.2002 "Poterolla" Joensuussa. Hallitus

kokoontui yhdeksän kertaa, joista seitsemän kertaa "Poterolla". Kerran hallitus kokoontui Lautsalla ja kerran Sotilaskodissa Kontiorannassa. Killan hallituksen puheenjohtajana toimi Hannu Saharinen, varapuheenjohtajana Leena Sallinen, sihteerinä Maarit Ikonen, Korpisoturi-lehden päätoimittajana everstiluutnantti Jouni Mattila, taloudenhoitajana Jari Nousiainen ja tiedotussihteerinä Jari Jurvanen. JR 9 Killan edustajana hallituksessa oli Urpo Kupiainen. Lisäksi hallituksessa olivat Jorma Mikkonen, Pekka Vuojärvi, Satu-Marja Merentie-Östman, Leena Piiparinen ja Pauli Reinikainen. Valtuuskunnan puheenjohtajana toimi Eero Hintikka ja varapuheenjohtajana Jorma Partio.

Kevätkokous pidettiin 24.4. ja syyskokous 25.11. "Poterolla". Työvaliokunta kokoontui viisi kertaa.

Maanpuolustuskiltojen Liiton liittohallituksen jäsen oli Hannu Saharinen, liittovaltuuston jäsen Jari Jurvanen ja vaalivaliokunnan jäsenenä oli Pauli Reinikainen. Vapaaehtoisien maanpuolustuskoulutuksen johtoryhmän varajäsenenä oli Reino Laakkonen ja Joensuun Kansalaisjuhlatuimikunnassa kilttaa edusti Hannu Saharinen. Pohjois-Karjalan Prikaatin perinnetilatoimikunnassa killan edustajina olivat Jorma Mikkonen ja Simo Jääskeläinen. JR 9 perinneosaston hallituksessa kilttaa edustivat Jorma Mikkonen, Erkki Lehtinen, Eero Hintikka ja Reino Laakkonen.

Kilta piti prikaatin molemmille saapumiselle infot kiltatoiminnasta sekä lisäksi oman infotilaisuuden prikaatin henkilöstölle. Infojen pitäjänä toimivat Hannu Saharinen ja Jari Jurvanen.

Kiltaretket tehtiin Murtovaaran talomuseolle 26.5. yhdessä Kontiolahden Sotilaskodin kanssa ja Kaaville 16.8. valapyöräilyn merkeissä. Lisäksi 19. - 21.7. tehtiin kiltaretki Suomenlahden ympäri. Kiltapäivä ja Kiltapiiripäivä pidettiin 5. - 6.10. Kontiorannassa.

Manpuolustusjuhla järjestettiin yhdessä JR 9 Killan kanssa Kiteellä, Arppen koululla 27.9.

Kiltaretki Rissalaan

Kalustoesittelyssä oli mielenkiintoista katsottavaa.

Karjalan Lennoston tapahtumapäivä 28.5. kokosi Rissalaan runsaasti ilmailusta kiinnostunutta yleisöä. Päivän ohjelma oli monipuolinen; Hawk- ja Hornet-esittelylennot ja Midnight Hawks -taitolentoryhmän esitykset olivat hienoja ja saivat yleisöltä ansaitsemansa suosionosoitukset.

Perinnetiloissa tutustuimme Karjalan Lennoston historiaan. Vanhojen virkapukujen edessä Jorma Mikkonen, Kyösti Lehtonen, oppaamme Heikki Lahtela ja Eero Hintikka.

Teksti ja kuvat: Hannu Saharinen

Kiltamme jäseniä ruokailuteltan edustalla.

Pohjoismaiset kiltapäivät Norjassa

Kristiansandin tykkimuseossa saimme tutustua toimintakuntoiseen tykkiin, jonka kaliiperi on 38 cm. Tykin kantomatka 500 kg ammuksella on 55 km.

Pohjoismaiset kiltapäivät järjestettiin 12. - 15.6. Etelä-Norjassa Ilmavoimien koulutuskeskus Kjevik'issä, lähellä Kristiansandin kaupunkia. Norjalaiset isäntämme olivat saaneet mahtumaan kolmeen päivään todella monipuolisen ohjelman, jossa virallisten seremonioiden lisäksi oli tutustumista moniin mielenkiintoisiin kohteisiin.

Iltaisin järjestetyt veljesillat ja juhlaillalliset loivat osanottajiin todellista pohjoismaista kiltaveljeyttä. Seuraavien pohjoismaisten kiltapäivien isäntämaana toimii Suomi vuonna 2005.

Teksti ja kuvat: Hannu Saharinen

Mielenpainuvin tutustumiskohde oli Arkvet'issa sijainnut Gestapon alueellinen päämaja toisessa maailmansodassa. Myöskin Kristiansandin kaupungin siviilipuolustuskeskus antoi hyvän käsityksen alueen varautumisesta kriisiolosuhteisiin. Kodinturvajoukkojen näytöksessä esiteltiin muun muassa alueelle luvatta pyrkivän vieraan aluksen pysäyttäminen ja haltuunotto.

Puheenjohtajat laskevat seppeleet muistomerkillä entisen Gestapon alueellisen päämajan vieressä.

Isäntiä ja vieraita. Oikealla Suomen Maanpuolustuskieltojen Liiton puheenjohtaja Erkko Kajander.

Suomen osanottajia päivien avajaisissa.

Data for kanon nr. 2- Batterie «Vara»	
Modellnr.	: 1934
Produksjonsår	: 1940
Produksjonsnr.	: 79
Produsent	: Friedrich Krupp Essen, Tyskland
Kaliber	: 38 cm
Vekt kanonrør	: 110 tonn
Vekt vugge	: 75 tonn
Vekt tårn	: 150 tonn
Vekt kile	: ca. 2,5 tonn
Kanonrørets lengde	: 19,7 meter
Vekt sprenggranat	: 800 kg
Vekt pansergranat	: 800 kg
Vekt Siegfried granat	: 500 kg
Rekkevidde (800 kg)	: 42.000 meter
Rekkevidde (500 kg)	: 55.000 meter
Skuddtakt	: 1 granat/minutt
Elevasjon	: + 52°
Pionge	: - 2°
Største banehøyde	: 20.000 meter
Flyvetid max avstand	: 120 sek
Rekyl lengde	: 82 cm
Besetning	: 52 (62) mann

JR 9 Perinneosasto

Aamukahvitilaisuudet jatkuvat

Syksyn ensimmäinen aamukahvitilaisuus on maanantaina 8.9. klo 10.00 Joensuun Yliopiston Teologisella laitoksella. Tilaisuudet jatkuvat joka kuukauden toisena maanantaina ja niistä tiedotetaan Karjalaisen järjestöpalstalla.

Perinteisiltä tukijoiltamme saatujen lahjoitusten ansiosta voimme jatkaa kuntoutuksia suunnitelmien mukaan.

JR 9 Perinneosaston hallitus

JR 9 Perinneosaston hallitus

Mikkonen Jorma	puheenjohtaja	Sumikontie 3, 80910 Kulho (013) 891 441
Lehtinen Erkki	sihteeri	Alapihantie 30, 81100 Kontiolahti (013) 731 880
Hintikka Eero	hallituksen jäsen	Kirkkokatu 32 B 23, 80100 Joensuu (013) 821 496
Laakkonen Reino	hallituksen jäsen	Mäkitie 5, 80710 Lehmo (013) 893 827
Nyman Viljo	hallituksen jäsen	Lehdokkitie 4, 80130 Joensuu (013) 120 828
Eronen Kauko	hallituksen jäsen	Värtsilänkatu 17, 80200 Joensuu (013) 136 638
Eronen Teuvo	hallituksen jäsen	Vepsäntie 241, 82685 Littilä (013) 623 548

SALPALINJAN BUNKKERIMUSEO JOENSUUN MARJALA

AVOINNA:

1.6.-31.8. ti-su klo 12-18, ma suljettu.

Muina aikoina tilauksesta/Alpo Viitanen
puh. 0500-375 546

ESITTELY:
JOENSUUN SOTAVETERAANIT RY
POHJOIS-KARJALAN SOTILAS-
POIKIEN PERINNEKILTA RY

Matti Turunen - Jukka Partanen
VIIPURIN RYKMENTTI
**KARJALAN PUOLUSTAJA
1626-1940**

**VIIPURIN RYKMENTIN
HISTORIA**

Matti Turunen - Jukka Partanen
KARJALAN PUOLUSTAJA 1626-1940
On 300-sivuinen kuvateos, joka kertoo Viipurin Rykmentin vaiheet yli kolmen vuosisadan ajalta.

Suomalainen Kirjakauppa
80100 Joensuu
Kauppakatu 23B, puh. (013) 264 4329
Siltakatu 10, puh. (013) 264 4340

HINTA 25€ + toim. maksu
Kirjan tuotto menee Pohjois-Karjalan Prikaatin Killan kautta varusmiesten hyväksi.

Suomen Marsalkan viimeinen matka

Suomen Marsalkka Carl Gustav Emil Mannerheim vietti elämänsä viimeisen ajan Sveitsissä terveyttään hoitaen. Tammikuussa 1951 hän sairastui vakavasti ja joutui kantonin sairaalaan Lausanneen. Hänelle suoritettiin 24. tammikuuta suolistoleikkaus. Välillä hän virkistyi. Lääkärille hän sanoi, että oli taistellut monia taisteluita, mutta tämän viimeisen taistelunsa hän luuli häviävänsä. Sairaus paheni 27. tammikuuta ja hän oli välillä tajuton. Paikalle oli kutsuttu professori Nanna Svartz Tukholmasta. Potilas hyvästeli vuoteensa vieressä seisoneet lääkärit ja hoitajat kiittäen siitä, mitä he olivat tehneet hänen hyväkseen. Kuolema saapui klo 23.30 Keski-Euroopan aikaa, Suomen aikaa 28.1. klo 00.30. Päivälleen 33 vuotta aikaisemmin hän joukkoinen riisui aseista Etelä-Pohjanmaalla venäläisten varuskunnat, myös tammisunnuntaina. Kuolinhetkellä hänen vuoteensa vieressä olivat Suomen Sveitsin lähettiläs Reinhold Sveto, adjutantti C. O. Lindeman, professori Nanna Svartz ja sveitsiläinen lääkäri.

Valtion toimesta järjestetyt hautajaiset olivat Helsingissä helmikuun 4. päivänä. Marsalkan arkku lähti lentokoneella Sveitsistä kunnianosoitusten saattamana. Tukholmassa tehtiin välilasku ja kunnianosoitukset jatkuivat siellä. Helsingissä vainaja sijoitettiin Suurkirkkoon, jossa hänet puettiin marsalkan pukuun. Vainaja nostettiin suomalaisen arkkuun. Suurkirkossa tuhannet ihmiset kävivät seuraavina päivinä arkun ääressä hiljaisuuden vallitessa jättäen kukan tai kukkavihon. Ohimarssi jatkui hautajaispäivänä aamuun klo 7:ään, jolloin kirkko oli suljettava ruumiinsiunauksen valmisteluja varten. Tulin hautajaisiin Mikkelistä kolmen reserviupseeriveljen kanssa. Kokoontumispaikalla kauppatorilla Reserviupseeriliiton puheenjohtaja Ilmo Ollinen kutsui meidät

mikkeliäiset Reserviupseeriliiton joukkueeseen surusaattoon. Kutsu johtui kai siitä, että meillä oli sotilaspuku ja kunniamerkit. Suurkirkon edustalla odotimme pari tuntia muistotilaisuuden päättymistä kirkossa. Kirkko oli sisältä verhottu mustiin. Ruumiinsiunauksen toimitti piispa Max von Bonsdorff. Paarien ääressä eduskunnan puhemies K. A. Fagerholm piti kauniin puheen lausuen muun muassa:

” Suuri sotilas ja valtiomies, suuri kansalainen käy vuosien maineen uuvuttamana isänmaan helmaan”. Jousiorkesteri esitti Sibeliuksen Elegian, jonka jälkeen tasavallan presidentti Juhon Kusti Paasikivi laski seppeleen, jonka sinivalkoisista nauhoista hän luki tervehdyksen: ”Isänmaalle unohdettomia palveluksia suorittaneen suuren sotilaan ja valtiomiehen muistoa syvästi kunnioittaen. Tasavallan presidentti”.

Vihdoin Suurkirkon ovet avatuivat. Kenraalit kantoivat Marsalkan arkun lippujen muodostamaa kunniakujaa pitkin rappusten alapäässä olevalle kanuunanlavetille, jota veti kuusi mustaa hevosta. Surusaatto eteni hitaasti kaupungin läpi Hietaniemen auringon paistaessa ja kirpeän pakkasen vallitessa. Ensimmäisinä kulki kuusi kunniamerkejä kantavaa upseeria. Marsalkka oli toivonut, että hänen viimeinen ratsunsa Käthy pitää liittää hautajaisaattoon. Se oli tiineenä, eikä sitä siksi uskallettu ottaa mukaan. Everstiluutnantti Rönqvistin käskystä se liitettiin pieneksi osaksi matkaa kulkueeseen tykinlavetin jälkeen ja poistettiin ennen Hietaniemeä. Surusaatto oli kaksi kilometriä pitkä. Kadut, torit, parvekkeet ja katot olivat mustanaan ihmisiä. Yksitoistatuhatta partiolaista, sotaveteraaneja, tuhansia valkolakkisia ylioppilaita ja viisituhatta reservin upseeria muodostivat halki kaupungin kunniakujan, jonka takana

satatuhatta kansalaista paljastetuin päin kunnioitti Suomen Marsalkkaa viimeisellä matkallaan. Kunniakujan viimeisen osuuden Hietaniemessä muodostivat Mannerheim-ristin ritarit. Marsalkan laskivat maan poveen Mannerheim-ristin ritarit kenraaliluutnantti Paavo Talvela, kenraalimajuri Ruben Lagus, eversti Adolf Ehrnrooth, eversti Eero Laaksonen, lentomies Ilmari Juutilainen, ylikersantti Lauri Skyttä, korpraali Johan Similä ja sotamies Eero Seppänen. Arkkua laskettaessa soitettiin Suomen Kaartin ja Suomen Valkoisen Kaartin yhteinen kunniamarssi. Raskas ilmatorjuntajaos ampui 19 kunnialaukausta. Vanha matkamies oli pitkiltä ja monivaiheisilta teiltään vieraitten maitten kautta palannut isiensä maahan ja kätetty sen multaan.

Olimme tyytyväisiä, että saimme olla saatamassa kunnioittamaamme ylipäällikköä hänen viimeisellä matkallaan. Arvostus Mannerheimiä kohtaan suurena sotilaana ja valtiomiehenä on säilynyt vuosikymmenien saatossa.

V. A. Koskenniemi Marskin lähtiessä

Tammisunnuntaista tammisunnuntaihin kuljit keskelläme yksinäisen ties, ajan taisteluista ikirauhan maihin, miekkaan tarttuissakin rauhan mies.

Aateloiden säiläsi ja sydämesi täysin rinnoin täytit hetkeen viimeiseen, mitä kirjoitettu oli kilpehesi, asein puhtain määrään puhtaaseen.

Kuinka vaihtuu vuotten, vuosisatain luku, kuinka kohtalomme langat solmitaan, ikuisesti kiittävä on Suomen suku johdatuksestansa Marskiaian.

Teksti: Veikko Vuorela

Kontiolahden Sotilaskotiyhdistys ry

Kontiolahden Sotilaskotiyhdistys ry:n uusi johtokunta on valittu vuosikokouksessa 26.2.2002:

Inkeri Laukkanen
 Riitta Pietarinen
 Anna-Liisa Ala-Poikela
 Minna Frii
 Airi Pankka
 Terttu Suhonen
 Pirjo Kettunen
 Vuokko Lappalainen
 Riitta Nyman

Puheenjohtaja
 Sihteeri

Kokouksissa ovat myös mukana:
 Katri Määttä Kodinhoitaja
 Jouni Nykänen Vihreä veli
 VMTK:n edustaja

Teksti:
 Minna Frii
 Tiedottaja
 Kontiolahden Sotilaskotiyhdistys ry

Millainen sijoittaja sinä olet?

Nordea Pankista saat sijoittamisen suunnitelman, joka ei purista eikä hierrä. Se tuntuu hyvältä ja näyttää sinulta, koska se tehdään mittailaustyönä. Jos tavoittelet hyviä tuottomahdollisuuksia, yksittäisiä arvopaperisijoituksia pienemmällä riskillä ja vaivalla, voi rahastosijoittaminen olla oikea ratkaisu. *Mikä on sinun suunnitelmasi?*

Nordea-rahastoja hallinnoi Suomen johtava rahastoyhtiö, Nordea Rahastoyhtiö Oy, Keskuskatu 3, 00020 NORDEA, Helsinki. Rahastojen säännöt, rahastoesitteen ja muita lisätietoja saat mm. Internetistä ja Nordea Pankista. Nordea-rahastoja voit merkitä ja lunastaa Nordea Asiakaspalvelussa 0200 3000 (pvm) ma-pe klo 8-21, Sololla Internetissä tai poikkeamalla lähimpään Nordea Pankkiin. www.nordea.fi

Nordea

Nordea Pankki Suomi Oyj/Nordea Rahastoyhtiö Oy

EDULLISTA OSTOAIKAA JO 26 PAIKKAKUNNALLA!

*Aina etulinjassa kun haluat
 ostaa todella edullisesti!*

TOKMANNI

Aina Hintansa Väärsti

Raatekankaantie 4, p. 013 254 511 Joensuussa avoinna ma-pe 9-20, la 9-18

Kuulumisia Ylämyllyn Sotilaskoti- yhdistyksestä

Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistyksen retki Jyrinkylään 16.8.2002. Sisaret entisen sotilaskodin tiloissa. Kuva: Veijo Wälkky.

Vuosi 2002 oli yhdistyksemme 55. toimintavuosi. Vuoden 2002 toimintakertomusta tarkastellessa saattoi jälleen ilolla panna merkille, miten monipuolista toimintaa yhdistyksellämme on ollut. Tärkeintä varusmiehiin kohdistuvaa toimintaa on Aliupseerikoulun oppilaiden tukeminen. Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistys tuki viime vuonna Aliupseerikoulua 2250 eurolla. Summa sisältää myös kurssien päättöstilaisuuksien kahvikustannukset. Omalta osaltamme kartutimme myös Kontiolahden sotilaskotiyhdistyksen tulosta osallistumalla myyntityöhön leireillä ja sotilaskodilla sekä varusmiesten kotiväkipäivillä. Kontiolahdelaisten kiitos avustamme lämmittää aina mieltä ja uskon, että jatkossakin kynnelle kykenevät sisaret osallistuvat ilolla edellä mainittuihin tehtäviin.

Yhdistyksemme johtokunta jatkaa entisellä kokoonpanolla puheenjohtajanaan Sirkka Reko. Varajäseneksi valittiin Tiina Toivola. Sotilaskotiyhdistysten sisarten keski-ikä on melko korkea. Syitä siihen on useita eikä vähäisin niistä ole aikoinaan tapahtunut Ylämyllyn varuskunnan loppuminen. Lopettamisesta huhuttiin ja puhuttiin useampia vuosia ja tuona aikana ei juurikaan rekrytoitu uusia jäseniä, kun ei ollut oikein tietoa, mitä voimme jäsenillemme jatkossa tarjota. Sisarten korkean iän vuoksi yhdistyksen johtokunta pyrkii järjestämään sisarillat pitkälti heitä ajatellen. Kuluvalle vuodelle on suunniteltu osallistumista muun muassa Muistojen konserttiin. Helmikuussa sisaria oli katsomassa Valamon yksinäistä. Huhtikuussa tutustuimme Tervokotiin ja

siellä Kontiolahden sisar Martta Koskinen kertoi mainioita muistoja sotilaskotityöstään. Kesäkuussa tutustuimme Onttolan Rajavartiostoon ja sotilaskotiin. Syksyllä iltaretki tehdään Joensuun Yliopiston teologian laitokselle ja kappeliin. Aliupseerikoululaiset ovat kuitenkin edelleen meidän "päätehtävämme" ja myös tänä vuonna yhdistys lahjoitti yhdistyksemme perinnepäivänä toukokuussa koulun oppilaskunnalle stipendin. Sotilaskotityön 85-vuotisjuhlavuoden kunniaksi tarjosimme kahvit koulun henkilöstölle ja oppilaille.

Sotilaskotijärjestöt kuuluvat Naisten Valmiusliittoon, joka muodostuu maanpuolustustyötä tekevästä naisjärjestöistä. Riitta Uosukainen aloitti uutena puheenjohtajana tänä vuonna seuraten tehtävässä Elisabeth Rehniä. Naisten Valmiusliitto osallistuu nyt toisena vuonna peräkkäin yhdessä Puolustusvoimien ja Rajavartiolaitoksen kanssa

valtakunnalliseen Veteraanikeräykseen, jolla kerätään varoja Suomen Sotaveteraaniliitto ry:n, Rintamaveteraaniliitto ry:n, Rintamanaisten liitto ry:n, Kaatuneitten Omaisten liitto ry:n ja Sotavangit ry:n jäsenille. Yhdistyksemme suoritti lipaskeräystä kahtena arkipäivänä huhtikuussa Joensuun keskustan kahdessa tavaratalossa ja saimme erittäin positiivisen vastaanoton (sekä erittäin hyvän keräystuloksen) suorittaessamme tätä tärkeää asiaa. Samalla oli hyvä tilaisuus markkinoida sotilaskotityötä.

Näiden yhdistyksemme kuulumisten myötä toivotan lehden lukijoille hyvää loppukesää ja kuulasta syksyä!

Kaija Pesonen, Ylämyllyn Sotilaskotiyhdistyksen sihteeri

Jyrinkylän retken kahvitauko pidettiin asuntoalueen leikkipuistossa. Kuva: Veijo Wälkky.

Honkavaaran perinnepiha kuutostien varrella. Pihapiirin rakennukset ovat 1800-luvun puolesta välistä. Perinnepihan ympäristössä on Nivan Niityt -projektin tuottama Heinämammutti. Kuva: Senja Lappalainen.

Pyhäselän kunta on Joensuun eteläinen naapuri, sen sijainti osana kasvavaa Joensuun talousaluetta on erinomainen. Pyhäselässä onkin vahva tulevaisuuden usko sekä osaamisen ja tekemisen meininki. Väkiluku kasvaa, elinkeinoelämä kehittyy ja kunta on tyydyttävässä kunnossa, niin kuntalaisille järjestettyjä palveluja voidaan kehittää pitkäjänteisesti.

Pyhäselkä on yksi Suomen nuorekkaimpia kuntia; väkiluku on 7 300 henkilöä, joista alle kouluikäisiä 0 – 6 -vuotiaita lapsia on yli 800 eli yli 11 %. Luku on todellakin yksi Suomen suurimmista. Vastaavasti yli 64 -vuotiaiden osuus on kunnassa pieni, suhdeluku on 77, kun koko Suomessa se on keskimäärin 100. Peruskouluikäisiä lapsia on yli 1 300 ja kun lisäksi kunnassa toimii erittäin aktiivinen noin 180 nuoren lukio, niin päivähoito-, koulu- ja nuorisomaailmassa on toimintaa ja vilskettä.

Nopeasti kehittyvällä, nuorekkaalla kunnalla on runsaasti haasteita palvelutehtävänsä kehittämisessä. Onneksi ne ovat positiivisia haasteita, innostavia työtehtäviä; suuria vaikeuksia tai ongelmia ei ole. Pyhäselän kunta kehittää palvelujaan ja rakentaminen on erittäin voimakasta. Viiden vuoden aikana päiväkotia ja kouluja on rakennettu

noin 8,5 miljoonalla eurolla eli noin 50 miljoonalla markalla, pääosin omalla rahoituksella ilman valtion tukea. Vuoden 2002 elokuussa valmistui kokonaan uusi Niitylahden päiväkotia, joka tuli viimeistä paikkaa myöten täyteen heti avajaispäivänä! Vuonna 2003 valmistuu kaksi uutta koulua, joista tammikuussa aloitti toimintansa Rekivaaran uusi koulu lähellä Honkavaaran tsasounaa ja Perinnepihaa. Kesällä valmistuu Suhmuran uusi koulu. Kun tähän lisätään se, että vuonna 2003 muutetaan Reijolan koulun laaja tasakatto harjakatoksi ja aloitetaan Niitylahden koulun suuri laajennustyö, niin lukijat saavat käsityksen siitä, kuinka Pyhäselkä rakentaa palvelujaan vinhaa vauhtia. Kouluverkko on jakaantunut tasaisesti koko kunnassa, sillä kyläkoulut ovat toiminnassa.

Palvelujen kehittämistä tarvitaan, sillä kuntaan rakennetaan voimakkaasti myös

asuntoja, sekä omakoti- että rivitaloja. Kunta avasi keväällä kaksi uutta omakotialuetta, toisen Hammaslahdessa ja toisen Reijolassa. Tontit ovat olleet erittäin kysytyjä, kysytyimmille tonteille oli lähes kymmenen hakijaa ja tontit jouduttiin arpomaan. Pyhäselkä on haluttu asuinkunta. Se on luonnollista, kun ajatellaan sijaintia aivan Joensuun naapurissa, kunnan nopeaa kehittymistä ja palvelujen tarjontaa. Pyhäselkä tarjoaa ihanteelliset asumisolosuhteet ja harrastusmahdollisuudet kaikenikäiselle väestölle vauvasta vaariin.

Kunnan elinkeinoelämä on monipuolista ja nopeasti kehittyvää. Kansainvälistä suurteollisuutta ei kunnassa ole, mutta vahvoja vientiyrityksiä on useita. Monipuolinen pk-teollisuus kehittyi ja vahvistuu nopeasti. On tärkeää huomata, että pk-teollisuus ei yleensä ole niin suhdanneherkkää maailmantalouden heilahteluille kuin kansainvälinen suurteollisuus, joka joutuu taloustaantumien tullessa helposti siirtämään tuotantoaan maasta toiseen tai sopeuttamaan henkilöstömääräänsä, kuten juuri nyt nähdään tapahtuvan eri puolilla Suomea. Pienet, muutaman hengen työllistävät perheyrietykset ovat joustavampia. Tässä mielessä Pyhäselän teollisuuden rakenne on vahva

Honkavaaran tsasouna perinnepihan vieressä vihittiin käyttöön vuonna 2001.
Kuva: Senja Lappalainen.

kohtaamaan talouden suhdannevaihteluita. Suurimmat teollisuusyritykset työllistävät noin 50 työntekijää, ne valmistavat pääosan tuotteistaan vientiin ja toimivat tehokkaasti kansainvälisessä kilpailussa. Vuonna 2002 teollisten työpaikkojen määrä lisääntyi lähes 16 %, mikä on erinomainen tulos kaikkien osapuolten yhteistyöstä.

Työttömyysaste on pienentynyt nopeasti; toukokuussa 2002 se oli 14,6 %, toukokuussa 2003 puolestaan 13,0 %. Tästä huolimatta työttömyysaste on edelleen suuri ja työllisyyden parantaminen on keskeisen tärkeää.

Pyhäselkä on vahvaa maataloustuotannon aluetta. Maatalousyritysten rakenne on kilpailukykyinen EU-toimintaympäristössä ja tilat ovat selvästi keskimääräistä suurempia. Nuoret maatalousyrittäjät ovat halukkaita jatkamaan tuotantoaan. On erityisen ilahduttavaa, että nuoret maatalousyrittäjät uskovat ammattiinsa ja haluavat lähteä kehittämään yritystään eteenpäin sukupolvenvaihdon jälkeen. Menestyvä maatalousyrittäminen vaatii tänään korkeaa ammattitaitoa ja vahvaa otetta yrittämiseen.

Kunta on vireä, elinvoimainen ja kaikin puolin hyvä asua. Toiminta on aktiivista kaikilla eri osa-alueilla. Maatalousyritykset, teolliset yritykset, palveluyritykset ja kunnan tuottamat palvelut muodostavat yhdessä elävän ja toimivan kokonaisuuden. On vaikeaa kuvitella elävää maaseutua ilman maatalousyrityksiä, jotka tuovat toimintaa

ja elämää kylämaisemaan. Pyhäselässä on kaksi taajamaa, Hammaslahti ja Reijola, joissa on hyvät peruspalvelut ja vireä elinkeinorakenne. Kaikki maaseudun kylät ovat asuttuja ja eläviä.

Ihminen on luotu liikkuvaksi. Pyhäselästä ei voi kirjoittaa mainitsematta urheilua ja liikunnan hyväksi tehtyä työtä. Tuskin liioitellaan, jos todetaan, että liikunnan ja urheilun hyväksi tehtävä työ on Pyhäselässä lähes ainoita laatuista koko Suomessa. Urheilun parissa toimivien määrä on todella suuri ja mukana on sekä lasten vanhempia, valmentajia että kilpa- ja kuntourheilijoita. Kaikesta tästä on tuloksena todella upeita liikuntasaavutuksia. Erilaisissa kilpailuissa saavutetut tulokset puhuvat itse puolestaan. Urheilun ja liikunnan merkitystä ei voi liiaksi korostaa, sillä liikunta ja terveys kulkevat käsi kädessä.

Teksti: Kunnanjohtaja Lasse Haaranen,
Pyhäselän kunta

Pyhäselkä on lapsirikas kunta. Edellytykset monipuoliseen liikunnan harrastamiseen ovat hyvät. Kuvassa koulujen välinen pesäpallo-ottelu Vehkapuron koulun kentällä.

Kuva: Reijo Väisänen.

KEKÄLE

Kauppakatu 20 Joensuu. Puh 225 371

KKKK
CITYMARKET

JOENSUU KAUPPAKATU
Kauppakatu 16, puh. 266 610, Arkisin klo 8-21, la klo 8-18

Canon Keskus artema

Valinta on Sinun:
**Vaihda
vihreälle**

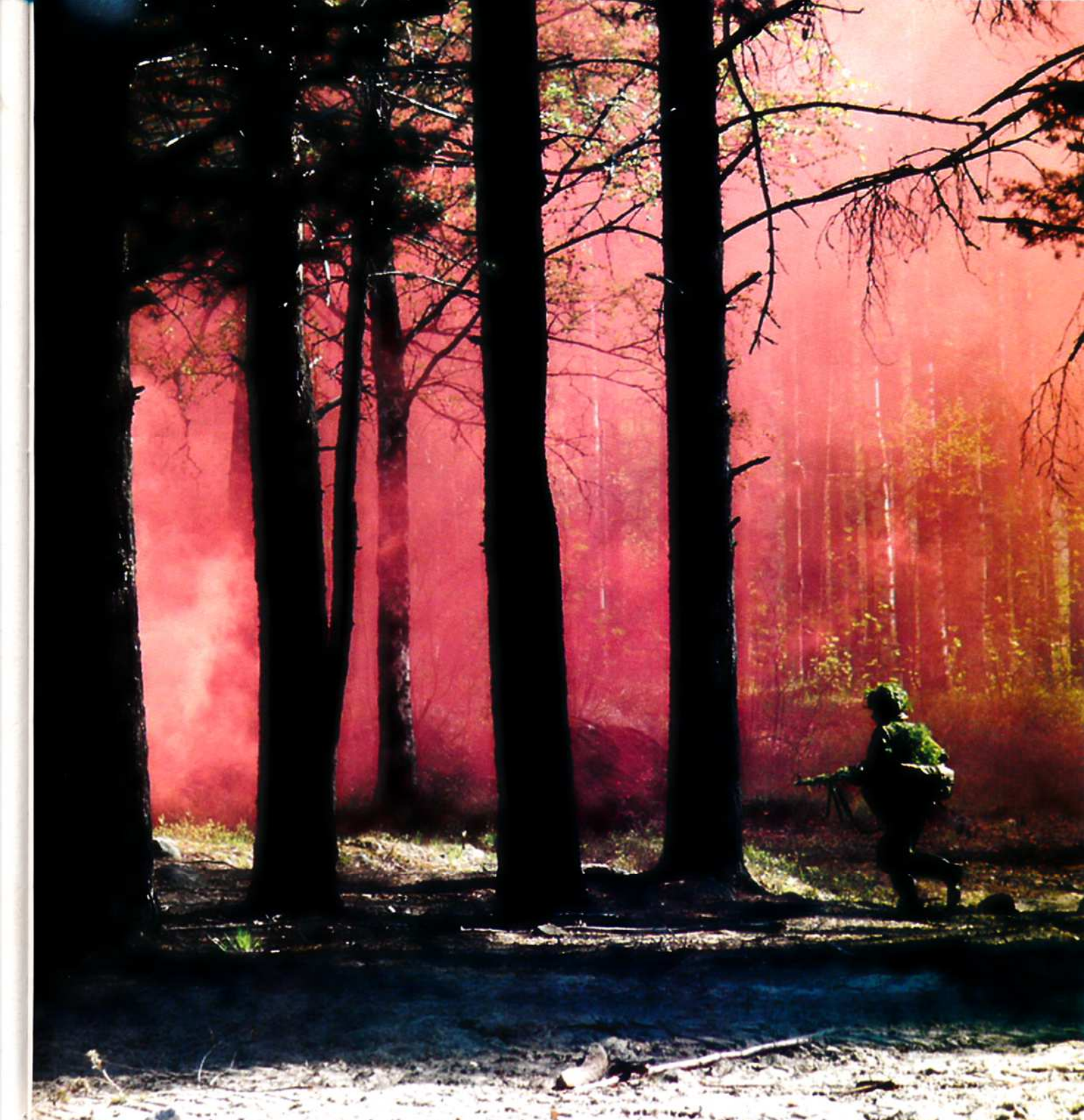
www.pks.fi

Pohjois-Karjalan Sähkö Oy Puh. 010 802 662
arkisin klo 8-18

Hae auto
netistä

www.autotalolaakkonen.fi

Autotalo Laakkonen

ALIUPSEERIKOULUN KURSSI

28

ALIUPSEERIKOULUN HENKILÖKUNTA

Yksikköpseeri
yliluutnantti Hannu Sihvonen

Koulunjohtaja
majuri Jouni Pitkänen

Varajohtaja
yliluutnantti Mika Kärsämä

KIVÄÄRILINJA

Yliluutnantti
Harri Kankainen

Yliluutnantti
Jeri Kerkkonen

Kersantti
Ossi Puomilahti

MOOTTORILINJA

Luutnantti
Marko Jalkanen

SISSILINJA

Luutnantti
Jarno Asikainen

Ylikersantti
Jouni Kukkonen

Kersantti
Juha-Matti Laasonen

TULENJOHTOLINJA

Yliluutnantti
Jari Parviainen

Ylikersantti
Teemu Tiainen

KRANAATINHEITINLINJA

Luutnantti
Marko Ylönen

Luutnantti
Marko Karppinen

Hyvät aliupseerikurssin 28 oppilaat

Kirjoittaessani tätä juttua on aliupseerikurssia käyty kymmenen viikkoa ja osa Teistä on suunnistanut Reserviupseerikouluun Haminaan, osa erikoisaliupseerikursseille Hämeen Rykmenttiin. Pääosa Teistä on Jääkärileirillä Sotinpuron ampumakentillä, Jaamankankaan taisteluhaudoissa ja Kyykän sissipoluilla. Aurinko paistaa ja Aliupseerikoulu taistelee monella rintamalla. Tämä on sotilaselämää.

Sanotaan, että hyväksi johtajaksi synnyttään. Se ei ole totta. Senhän me yhdessä totesimme johtamistaidon oppitunneilla.

Hyväksi johtajaksi voi kasvaa ja johtajana olemisessa voi kehittyä. Te olette nyt ensi metreillä tuolla niin vaikealla ja vaativalla polulla. Tuolla polulla, jossa on oltava valmis antamaan kaikkensa. Oppikaa tuntemaan ensin itsenne, jotta voisitte myöhemmin oppia tuntemaan alaisenne ja johtaa heitä menestyksekkäästi. Kehittäkää tietouttanne ja taitojanne, sillä ammattitaitonne on mittari, jota alaisenne tarkkailevat herkeämättä.

”Sinä saavutat taivaan, Joonatan, samalla hetkellä, jolloin saavutat täydellisen nopeuden. Mutta se ei merkitse, että lentäisit tuhat kilometriä tunnissa tai miljoona kilometriä tai lentäisit valon nopeudella. Sillä jokainen luku on rajallinen, mutta täydellisyydellä ei ole rajoja. Täydellinen nopeus, poikani, on perillä olemista.” (Richard Bach, Lokki Joonatan)

Aliupseerikoulun johtaja
Majuri Jouni Pitkänen

Aliupseerikoulun apukouluttajat 2003

Yläriivi vasemmalta: Suhonen Sami, Kananen Jari, Romppanen Marko, Sormunen Jussi, Savolainen Kimmo ja Sonninen Petrus.

Alariivi vasemmalta: Kettunen Juha, Vlasoff Seppo, Nupponen Arttu, Korhonen Tatu, Maksimainen Pirkka, Manni Matti ja Korhonen Tuukka.

Reserviupseerikouluun lähteneet

Erikoisaliupseerikursseille lähteneet

Moottorilinja

Esikunta- ja Huoltokomppanian loistelias peruskoulutuskausi päättyi ja kolmannen joukkueen "VALITUT" siirrettiin Aliupseerikouluun motolinjalle. Aliupseerikouluun siirtyi Esikunta- ja Huoltokomppaniasta kuusi jääkäriä, joista yksi vanhempi kuljettaja. Kranaatinheitinkomppaniasta tuli moottorilinjalle viisi jääkäriä, joista kolme vanhempaa kuskia. Jääkärikomppaniasta tuli motoaukkiin yksi jääkäri. Saimme myös vahvistuksia Rissalan suunnalta, mistä tuli kaksi lentosotamiestä opiskelemaan moottorialiupseereiksi. Vanhemmat kuljettajat, joita oli siis yhteensä neljä, tulivat luonnollisesti jälkiaukkiin sekä toimivat AUK2:n ajan meidän uusien tulokkaiden apukouluttajina. Moottorilinjan vahvuus on 13 miestä.

Perinteisesti yksi liukeni seurastamme Reserviupseerikouluun Haminan suuntaan. Lopputuloksena pitäisi Esikunta- ja Huoltokomppanialla olla yksi upseerikokelas ja neljä moottorialiupseeria. Kranaatinheitinkomppaniaan menee kaksi moottorialiupseeria ja Jääkärikomppaniaan yksi moottorialiupseeri. Lentosotamiehet menevät takaisin Rissalaan, kun koulut on käyty ja opit saatu.

AUK1:n juoksimme ja könsimme muiden linjojen mukana, suurin osa motomiehistä kiväärilinja 1:n jalan jäljillä. AUK2:n alussa moottorilinja irtautui muista linjoista omaksi linjakseen omine "leikkeineen". Moottorilinjan toimenkuvaan kuuluu muun

muassa autokoulua ajokorttia varten, ajoharjoittelua ja muuta käytännön harjoittelua, ajoneuvojen rakenneopiskelua, johtamisen opettelua sekä toimimista ryhmänjohtajana. Tämän vuosikurssin ohjelmistoon on myös sisällytetty entistä enemmän liikuntaa.

Tämän vuotinen moottorikurssi on saanut heti alussa jo hyvän yhteishengen päälle ja porukan motivaatio tuntuu olevan kohdallaan. Kurssin sisältö vaikuttaa mielenkiintoiselta monestakin näkökulmasta katsottuna. Tällä porukalla on varmasti mukavaa ja kokemusrikasta viedä kurssi kunniakkaasti läpi.

Kiväärilinja

”Kiväärilinja voittamaton
tosimiesten paikka on
kärkijoukon sotilaat
taistellaan vuoksi isänmaan
kiväärimiehet jyrää taas
muut vaan alle jäädä saa
vastarinta murskataan
lyödään, piestään, tuhotaan”.

Kiväärilinjan marssilaulu

”Sen naaman pitää olla kuin petolinnun
P...E, siitä pitää nähdä, mitä se tekee ja
katseesta pitää näkyä sellainen kiima”.
Muun muassa näillä sanoilla sekä monilla
muilla kouluttajien antamilla elämänoh-
jeilla on kuvailtu sitä, millainen tulisi olla
kuninkaallisen kiväärilinjan sotilaan. Nämä
ensiluokkaiset valiojoukkojen taistelijat
edustavat prikaatin ehdotonta eliittiä ja
pitävät yllä puolustusvoimien mainetta
ylvällä ja kunnoitusta herättävällä olemuk-
sellaan myös lomilla ollessaan.

Koulutuksesta kertovat paljon linjan pää-
kouluttajan yliluutnantti Harri Kankaisen
sanat: ”Metsä on kiväärimiehen auditorio”.
Fyysisesti ja psyykkisesti rankan, mutta
myös palkitsevan koulutuksen aikana
nämä korpisoturit oppivat käsittelemään

”morsiantaan” taistelujen tiimellyksessä
lähes täydellisyyttä hipovalla tavalla ja
viihtymään ”auditoriossaan” paremmin kuin
kasarmilla (tai ainakin melkein).

Tulevaisuus näyttää, mihin näistä tulevista
jäkäriyhmänjohtajista tulee olemaan,
mutta alku näyttää ainakin lupaavalta. Kurs-
sin aikana on joukkueestamme muodostunut
tiimi, joka on valmis auttamaan kaveria
hädässä. ”Yksi kaikkien ja kaikki yhden puo-
lesta”, oli tilanne mikä hyvänsä.

Kiitokset kuuluvat tietenkin kouluttajil-
lemme edellä mainitulle yliluutnantti Harri
Kankaiselle, yliluutnantti Jeri Kerkkoselle
ja kersantti Ossi Puomilahdelle, tietenkään
mainitsematta erinomaisia apukoulutta-
jiamme. Kiitokset niille, joille kiitos kuuluu.

Kiväärilinja

Teemu "Koikkalainen" Koivula
Mä oon rekkamies... Asento silli..

Petri "Särmä" Kokkonen
Särmä, särmempi, särmin, Kokkonen.

Mika "Code" Korhonen
Peliliikkeet hallussa, vapautuksia..

Antti "A-Kuppi" Kosunen
A-Kuppi, ja ylpee siitä, linjan todellinen naistenmies.

Pasi "Röpö" Kröger
Linjan vaarallisin mies, kulki aina hymyssä suin. Ammuskeli käytävillä.

Matti "Motivation" Lappalainen
Leiri-ihme Lappalainen, monella mehtäyöllä...?

Mirko "Maxi" Maksimainen
Tetsaa vaikka verissä päin.

Veli-Matti "Ravi" Niskanen
Vedonlyönnin specialisti.

Jyri "Jykä" Paananen
Born to be vemppa.

Konsta "Pastori" Pappinen
Miks mie...? En mie..? Kaappis.

Harri "Papu" Papunen
Hmm...minä....?

Jussi "Vempula" Pehkonen
Rivitaistelijoiden kingi, tuntee myös nimet vemppa, veksi...

Pasi "Pitti" Pitkänen
Herra Levyttäjä, jumii omaan sänkyynsä..

Pasi "West" Simonen
Wild Wild West...

Harri "Hercules" Soikkeli
Linjan oma Hercules.

Mika "Supi" Suoninen
AUK1:n priimus.. ..vemppaamisessa.

Vesa "Tiivi-taavi" Tiitta
Linjan kovin kk-mies, laukesi sarjalla myös siviilissä.

Petri "El Toro" Toropainen
Mies, josta kukaan ei keksinyt mitään kerrottavaa.. Mysteri.

Tuomo "Rambo" Koponen
"White nigga.." Tituleerattu myös prikaatin raamikkaimmaksi..

Juha "Hullu" Lång
Mies muista maailmoista.

Markus "Make" Hirvonen
Enon oma poika Säskylästä..

MAANSIIRTO- JA SORALIIKE J & M. MUTANEN

soralajikkeet, täytemaata, multaa
kaivinkonetyöt

Tehtaantie 13, 80400 YLÄMYLLY
Puh. (013) 851 057, 040-545 9047

ASESEPÄNLIKE BR-TUOTE
— BR — Reflex Suppressors™ —

"Tällä hetkellä valmistusmääriltään
Euroopan suurin vaimenninvalmistaja
löytyy Suomesta"

Sahamyllynkatu 33, Puh/Fax +358 13 896 862 www.guns.connect.fi
80170 Joensuu, FINLAND Gsm +358 500 925 066 markku@guns.connect.fi

In hoc signo vinces!

Tällä sotamerkillä voitat!

Sissilinja

Siirryimme Aliupseerikouluun 7.3.2003 ja ennen kaikkea siirryimme sissilinjalle. Aluksi pitää muistuttaa, että sissilinjalle ei jouduta, vaan sille päästään, sillä vain parhaat valitaan lukuisten jääkärien joukosta. Kaiken kaikkiaan 21 jääkäriä valittiin. Päivä oli viileä ja niin oli aluksi kyytikin, mutta kuten kaikki tietävät, niin sisseille se ei ollut ongelma. Alko valmistauminen sissin kuuluisaan havukokeeseen, jota ei pidä ikinä vähätellä!

Mitä tahansa olemme tehneet, niin olemme tehneet sen kunnolla, eikä soraääniä ole kuultu. Jos sissi ei jotain osaa tehdä ensimmäisellä kerralla, niin varmasti se onnistuu toisella kerralla. Monet leirit kokeneena, kuten leirit Kyykän kauniissa ja jylhissä maisemissa hyvin maastoutuneena, missä sata metriä tuntuu kymmeneltä kilometriltä ja ne valvotut yöt, voimme perustellusti sanoa olevamme lujia kavereita, mihin muut eivät kykene.

Sissiampumaleiristä ei voi muuta sanoa kuin "kuula hiihtää" ja "jyvä pallossa"!! Osaavien ja loistavien kouluttajien sekä apukouluttajien avulla meistä on muotoutunut Aliupseerikoulun kovin ja osaavin linja. Täytyykin muistuttaa, että meille kelpaa vain paras...joita itse olemme. Sissi on kuin eläin, kun sille päälle sattuu, sillä sissihän on yli-ihminen. Joukkomme ovat harventuneet sitten alun, mutta niinhän se on, että porukan vähetessä pidot vain paranevat. Sissi ei puhu paljon, mutta tekee sitäkin enemmän!

Arto "Lefa" Seppänen

Toriparkin laajimmat kalsarivalikoimat.

Tero "The Boxman" Oksman

Jimmy-huutojen kuningas... Huomio! Heitän heittopainon!

Ahmed "Ahmatti" Al Hillo

Missä Hillo???... Eiköhän lie suihkussa.

Henri "Venja" Venäläinen

Väijyjen viihdytys, ilma-aseiden mestari..

Simo "Sa-Int" Miettinen

Opetti pojat metsästämään oikeat tanssityylit...shake your...

Lasse "Vempula" Vepsäläinen

Mr VMTL. 33 vmtl:ää yhdellä iskulla..kyllä se paranee...

Teemu "Kompassi" Kosunen

Hyvät ja rasittavat jutut...onhan meillä aikaa...

Antti "Sotahullu" Kokkarinen

Muiden mielestä sotahullu, omasta mielestään vain isänmaallinen.

Janne "The Boss" Pyykkö

Kovat on jutut... Huh huh. Nyrkki heiluu tarvittaessa.

Tuomas "Ladiesman" Mämmi

Naista joka sormelle, ainakin puheitten mukaan...parkettienpartaveitsi.

Jarno "Järkee, järkee" Kovanen

Ikuinen pessimisti... Miusta tulee köyhä alikersantti.

Miikka "Kohta lomille" Ukkonen

Kaikkien lomien sankari, Kuopion siunaus linjalle.

Eemeli "Olka" Näreaho

Kyykässä nukuttaa hyvin; neljän päivän uni-TJ 1h..

Tulenjohtolinja

Tulenjohtolinjan aliupseerikurssin aloitti 21 oppilasta, joista kymmenen särmintä lähti seitsemän viikon jälkeen Reserviupseerikouluun Haminaan. Loput 11 oppilasta jäivät (innokkaasti) jatkamaan Kontiorantaan AUK:n toista vaihetta. Lisäksi yksi taistelija liittyi myöhemmin Aliupseerikoulun särmimmän linjan mukaan.

Tulenjohtolinjan koulutus vaati oppilailta muun muassa käsisuuntakehän, laseretäisyysmittarin, sanomalaitteen ja LV217M:n täydellisen hallitsemisen. Tämä koulutus edellytti oppilailta valtavaa henkistä kantia, joka mitattiin etenkin tulenjohtoryhmän nopeassa asemaan menossa. Alkujärkytyksen jälkeen opetus alkoi vihdoinkin kantaa hedelmää pätevien kouluttajien ansiosta. Erityisen tutuksi Aliupseerikoulun aikana tulivat Sotinpuron "jalot ja kauniit" maisemat sekä sen hermoja raastavan kylmä tuuli.

Jussi Ahokas 131284

"Emä Gona". Motivaatio hieman hukassa...

Jyrki Anunti 230483

"Vembbakone" Erä-Jorma Juvan käpykylästä...

Joel "Carsson" Castrén 230283

"Unissaan puhuja" Jakaa käskyjä unissaankin...

Lauri "Fossiili" Hakkarainen 031183

"Ford is my life" Räkä poskella aina.

Asko Kekäläinen 110583

"Obelix". Harrastaa alkoholin keräilyä Oklahoma cityssä.

Petteri Miettinen 020678

"Grand old man". Aloitti AUK:n 45v...

Antti Nevalainen 180283

"Ice man". Aina vaiheessa...

Janne Nousiainen 021183

"UK+UK+UK+UK+ VLV". Pelimies...

Jukka Rantala 110183

"Tj:n särmin taistelija". Sai ensimmäisenä korpin jämat... "Haaveet kaatuu" (RUK).

Harri Vasko 181184

"Street fighter". Oklahoman yö oli viedä nuoren miehen hampaat...

Kimmo Tanskanen 060183

"Sluipa". HV:t rullaa ja UK:lle pääsee...

Toni Lempinen 141083

"Unigego". Joko nukkuu tai on sotkussa...

Apukouluttajat

Matti Manni

Linjan paras apari. Johtaminen veressä.

Heikki Halimaa

Hiljainen, mutta asiallinen kaveri.

Tuukka Korhonen

Hallitsee viestiasiat, mutta kaminan asennus teettää ongelmia.

Kranaatinheitinlinja 1/2003

”Kranaatin heittämisessä on kolme tärkeää periaatetta. Ensimmäinen on metri, toinen on piiru... Hei! Mikä se kolmas oli? Karppinen, ei sulla ois lainata seittämmeekymppii, täs vaiheessa...ymmärretty?” Näillä sanoilla luutnantti Ylönen aloitti ensimmäisen oppitunnin Aliupseerikoulussa, ja loppu onkin legenda.

Aliupseerikoulun kranaatinheitinlinjan vuosikerta 1/2003 oli lempeän makea ja kermanainen linja. Aliupseerikurssi alkoi 8.3 sellaisella tavaramäärän siirtämisellä Kranaatinheitinkompaniasta Aliupseerikouluun, ettei siinä ollut mittää järkeä. Melko pian omiin tupalaisiin sekä muidenkin tupien tamppaajiin tutustui ja mitä oudoimpia tapauksia löytyi. Oppitunnilla istuskelu ja ”heitinralli” tulivat erittäin tutuiksi AUK-I:n aikana. Ensimmäisen kalvon läpsähdettyä piirtoheittimelle toinen silmä lopsahti kiinni. Sitten nukuimmekin tunnin tai pari.

Kiinniovuorojen eli ginesten aikana pää sekosi vaikka kenellä ja juuri näistä kahden viikon palvelusputkista jäi kaikkein hauskimmat muistot. Tumma Kimalainen vieraili ginesten aikana taistelijoiden luona moneen

otteeseen. AUK-II:n aikana on tiedossa ainakin yksi tuplagines, jolloin on odotettavissa mielenkiintoisia aikoja.

Metsässä ampumaleireillä tulivat kevyet heittimet tutuiksi ja pääsimme AUK-I:n lopulla ampumaan 120 mm:n eli raskailta heittimillä. Leirejä on ollut aika mukavasti ja yleisen henkisen ja fyysisen hajotuksen määrä on ollut suuri (kuitenkin siedettävä). Eniten leirielämää varjostaa ainainen kiire odottamaan. Siirrytään paikasta toiseen ja odotellaan pari tuntia. Tosin leirien hyvät puolet ylittävät huonot reippaasti. Edellisellä ampumaleirillä tajuttoman kiireellisen kalustoinventaarion jälkeen jäi ruokailuaikaa sekunti, mutta Sotinpuron mugeessa tuntemattomaksi jäänyt luutnantti antoi käyttöömmä 250 kappaletta Jacky -maku-

paloja. Linjamme vahvuus leirillä oli 15 ylvästä taistelijaa, joten jokainen sai ottaa ylimääräisen Jackyn.

AUK-I on juuri loppunut ja voi niitä höpsöjä, jotka lähtivät Reserviupseerikouluun. Saavat kokea Haminan ikuisen sateen, kun me kohta otamme aurinkoa ja kiusaamme mortteja Gonabiitsillä.

(Kolmas periaate on sekunti.)

Matti "Navepantteri" Aalinniemi 310183
- Äänet kuin eläimellä ja sykkii kuin kani.

Jyrki "GÜNTHER" Antikainen 171282
- Soittaa kitaraa ja "syö" lomilla sandwichejä. Alewelewimbawele ja tilulilu.

Antti "Kohta luomi luutuu" Halonen 220183
- Tumman kimalaisen kaveri.

Sami "Von Kyömy" Hein 230683
- Lainatkaa taskulamppua, mie katon onko miun sukat kaapissa.

Olli "Dracula" Tossavainen 080783
- Transsissa päivällä, transsissa yöllä. Härvää härvää ja syyttää toisia.

Pasi "Ritiratirallaa" Ratilainen 171183
- Kiusaa kaikkia tuvassa, rentoutuu Tirri-pubissa.

Mikko "The president of vempuland" Scheck 110283
- Miksi tsempata kun voi vempata (KP=VP).

Kalle "Siistii" Sihvo 180983
- V*n käiveröt, v*u työ ootte käiveröitä.

Matti "Hajalla" Timonen 240283
- Hajoili etenkin oppilasjohtajana, mutta selvisi ilman esitutkintaa.

Jarno "Kohta lomille" Tukiainen 301281
- Kohta lomille vaan mieluummin jäisin tänne.

Jouni "Olisinkohan vai enkö olisi" Hyvärinen 210583
- Pittää varmaa polttaa rööki.

Pasi "Pisan kalteva" Keskinen 160483
- En voi ladata ilman jakkaraa.

Tuukka "Napalmi" Penttinen 190883
- Vähä oli cool ku napalmii tiputettiin murkuihin.

Esa "The bass" Kokko 250883
- Puhuu ku ampus kolmospanoksella.

Eero "Täh?" Hirvonen 171183
- Hajoaa eläimellisiin ääniin...navepantteri.

Hannu "Mitä ihmettä" Hirvonen 090983
- V*u mie hajjoo noihin tupalaisiin.

Sami "Bad look" Lipponen
- Lipponen on kuin karhu kuivalla maalla.

Esa "Eat and smoke" Laukkanen 211082
- Movetron = vemparopotti.

Tero "Torso" Laukkanen 040783
- Kalastaa ilman matoa.

Jukka "Tirriin menossa" Liukka 120681
- Mitäs viikonloppuna? Tirriinhän minä.

Tuomo "Töhötö" Miettinen 200983
- Enon lahja rallimaailmalle.

Timo "Lovecolt" Mutanen 091291
- Mies, joka saa joka lomalla eri naiselta.

Jussi Neuvonen 210383
- Toosa on Neuvosen leipää.

Harri "Sleeping giant" Pelkonen 110283
- Viihtyy unimaailmassa.

Tuukka "Pentisol" Penttinen 190883
- Tuvan ilopilleri.

Timo "Don Pierre" Päivinen 201183
- Yön kylmä haju.

Varusmiesten ja reserviläisten liikuntamerkit

START®

The Feeling for Snow

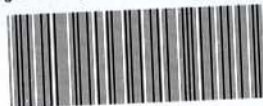
DEXAL

EASTON

reebok

CRAFT
SCANDINAVIA

Joensuun kaupunginkirjasto -
Pohjois-Karjalan maakuntakirjasto

167N00297588

**Myynti hyvinvarustetut urheiluliikkeet
ja tavaratalojen urheiluosastot**

Redex-markkinointi Oy

Antti Toivola

Puh. 0400-672 113

www.berner.fi/sport

PRIKAATIN KUMMIKUNNAT JA -YKSIKÖT

JOUKKOKIRJE

PÄÄKIRJASTO/LEHTISALI

PL 114

80101 JOENSUU

JOENSUU

KUOPIO

PRIKAATIN ESIKUNTA

KONTIOLAHTI JUANKOSKI

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJONAN ESIKUNTA

KIIHTELYSVAARA

RÄÄKKYLÄ

TUUSNIEMI

VEHMERSALMI

ESIKUNTA- JA HUOLTOKOMPPANIA

NURMES

KITEE

RAUTAVAARA

VARKAUS

JÄÄKÄRIKOMPPANIA

ENO

KESÄLAHTI

LEPPÄVIRTA

NILSIÄ

KRANAATINHEITINKOMPPANIA

POLVIJÄRVI

JUUKA

SIILINJÄRVI

VARPAISJÄRVI

SISSIKOMPPANIA

LIPERI

PYHÄSELKÄ

OUTOKUMPU

KAAVI

ALIUPSEERIKOULU

